Sanctus

Joannis de Garlandia Aequivocor. et Synonima
Composita verborum Joannis Sinthen

Textus equiuocorũ cũ commento

Sum martini a posnania

M P

Joannes de garlandia

a Nomen signat trahit ꝓfertur vtrūqꝫ

Colligit autorat inspirat progrediturqꝫ

Concludit priuat disponit separat infert

Principium causam loca tem pus signat et ortum

¶ Presens liber cuius subiectum est variarum dictionum tam declinabi lium ꝙ etiam indeclinabilium equiuocatio. et earūdem ꝭm ordinem alpha beti explicatio. Diuiditur in tot partes quot autor ponit hic dictionū equi uocationes. Et primo ponit equiuocationem istius littere a. dicens ꝙ ly A quandoqꝫ est nomē neutri generis indeclinabile ⁊ materialiter positum. et sic equiuocatur ad tria. Primo trahitur. id est illa littera a significat ꝓ tractionem litteralem. Isto eñ modo dicimus ꝙ a est figura triangularis. Secūdo modo profertur. id est prolationem representat. ⁊ sic dicimus ꝙ il la dictio rhoma terminatur in a. Tercio modo colligit vtrunqꝫ. id est simul importat prolationem et protractionem. Uel colligit vtrunqꝫ. id est illa lit tera a quandoqꝫ in oratione geminatur. vt ibi Dixi a a a domine puer suz nescio loqui. Tunc ibi (Autorat) Autor subdit equiuocationem istius dictionis a inquantum est prepositio. vnde vt sic equiuocatur ad multa Primo eñ modo illa littera a autorat. id est importat autoritatem. vt ibi Omnis sapientia a deo est. id est autoritate dei est. Similiter ibi. A domi no factum est istud. id est autoritate domini factum est istud. Secūdo mo do inspirat. id est importat inspirationem. vt ibi Responsum accepit Sy meon a spiritusancto. id est ab inspiratione spiritussancti Tercio modo ꝓ greditur. id est importat progressionem vnius rei ab alia. vt ibi Spiritus sanctus a patre ⁊ filio non factus nec creatus nec genitus sed procedēs ⁊c̄ Quarto concludit. id est est nota conclusionis. vt Iste arguit a simili. id est concludit. Uel cum dicitur. vnde locus. Respōdetur a simili. Quin to priuat. id est est nota priuationis vel ablationis. vt Iste homo aufert a me togam. Et sepe contingit quando a componitur cum alijs dictionibꝰ vt amens id est sine mente. vel achephalus. id est sine capite. Sexto dis ponit. id est est nota dispositionis ordinalis. vt iste sedet secundus a iohan ne Septimo illa littera a separat. id est separationem importat. vt logi cā discernit verum a falso. Octauo infert. id est importat illationem ali cuius passionis ab extrinseco illato. vt scholaris corrigitur a magistro. Nono notat principium. vt Petrus hyspanus incipit primo librum suuz a sono. Decimo significat causam. vt a voce tonitrui tui formidabant id est vox tonitrui tui est causa formidinis. Undecimo significat locum et hoc dupliciter. Uno modo cum motu. vt Lucas in passione domini. Hic subuertit populum incipiens a galilea vsqꝫ huc. Alio mō ꝭcat locū sine motu siue ꝑmanentiā in loco. vt sede a dextris meis. Duodecimo ꝭcat tē pus. vt ps̄. A seculo ⁊ in seculū tu es. i. a tꝑibꝰ seculi. Tredecimo ꝭcat ortuz seu originē rei. vñ Matheus Omēs generationes vsqꝫ ad trāsmigratōēz babilonis a dauid ortum habent

Equiuoca

Turba. superstitio. protectio gratia vana

Actio pars hominis. pars alitis hec notat ala

¶ Hic autor ponit equiuocatōem huius nomīs ala dicēs ꝙ ala p̄mo ſcat turbā in anteriori pte acutā ita ꝙ primo ordinat̄ vnus deinde duo. ⁊c. Vn̄ de alexandro magno legit̄. Improuisus adest hostis ⁊ explicat alas. Scd̄o ſcat supstitionē.i. vanā religionē vel falsam sanctitatē. Vn̄ legit̄ de ypocritis ⁊ phariseis Cum tempus habent extendūt alas suas. id est falsam sanctitatem ipsorum. Tercio modo significat protectōem. vn̄ in ps. Sub vmbra alarum tuarum protege me dn̄e. id est sub munimento tue protectionis. Quarto significat gratiā promouentē ad statum felicitatis. vn̄ Bernardus. Quāuis homo prosper virtutū si caret alis. Ad celi patriā nō habet vnde volat. id est q̄uis homo fuerit diues si nō habuerit gratiaʒ dei nō veniet ad celum. Quinto ſcat vanam actionē. Unde Ecce mulieres egredientes in ala. id est supbia in alis ipsarū. id est in vanis operibꝫ. Sexto ala est pars hominis per quaʒ fit amplexus. vt in deutronomio. Assumpsit eū dominus in alas suas. Septimo dicitur pars auis mediante qua volat. vt patet in his versibꝫ. Qui caret alis ⁊ sine scalis tendit in altum. Non dubitem quin prepetem dat ad infima saltum Item extra litteram hoc nomen ala significat festinationeʒ. vt ibi Timor addit pedibus alas. Timor id est formido addit alas. id est festinationes pedibus supple pigri. Notandum ꝙ alo as are. idem est quod volare. Inde ala de quo in littera. Vel dicitur ab alo alis alere. id est nutrire. quia mediantibꝫ alis aues nutriūt se. Ab ala venit ales. id est velox. ⁊ sic est ꝯmunis generis. Ab ala dicit̄ alatus a um. id est habens alas. Item in textu ponitur alitis huius nōis ales. feminini generis prout est idem qd̄ auis

Distinguit differt ꝯformat sicq̄ʒ refertur

Aut confert aut non partitur diuidit vnit

Alterat atq̄ʒ modum variat de nomine transit

¶ Hic autor ponit equiuocatōem huius nōis alter dicens. ꝙ alter aliqn̄ pontiur distinctiue.i. importat diuersitatē accidentaleʒ. vt sortes comedens est alter a seipso nō comedēte. Secūdo differt.i. significat differentiā vel diuersitateʒ essentialē. vt sortes est alter q̄ʒ plato. id est alius ab eo. Tercio mō ꝯformat id est significat ꝯformitatē siue similitudinē. vt ille est alter ph̄s in dictis suis.i. ꝯparat̄ ph̄o. vel ille est alter catho. id est sapiens quēadmoduʒ catho. Quarto ponitur relatiue. vt vnus istoꝝ currit et alter scribit Quinto confert.i. importat comporatōem. et hoc dupliciter. qꝛ vel notat ꝓpriam ꝯparationem. vt sortes est alter q̄ʒ plato. vel impropriam vt sortes est alter q̄ʒ asinus. Unde ꝯparatio ꝓpria fit inter illa que sunt eiusdem speciei. sed cōparatio impropria fit inter illa que sunt diuersarū speꝝum. Sexto non confert. id est nō importat comparationem. vt asinus est alter a leone. Septi-

mo ꝑcat partitōem.⁊ vt sic est signū partitiuū. vt alter illoꝝ currit. Octauo diuidit.i.importat diuisionē.vñ in ep̄la Nam deus a nobis alter ⁊ alter erit id est diuisus. Nono vnit.i.ꝑcat vnionē..vñ Paulus Alter alterius onera portate.i.sitis ↄcordes ⁊ inuicē ↄpatientes. Decimo alterat.i.ꝑcat alterationem.scʒ mutatōem accidentalem. vt vsus est altera natura .i.īmutat et alterat naturam.⁊ sic sepe ponit̄ ly alius. Vñ Job . Quem visurus sum egoipse ⁊ nō alius.id ē nō alteratus.q̄ꝛ in nouissimo die videbimus christū in corpore reassumpto. Undecimo variat modū.i.importat varietatē modi. vt tu es alter q̄ꝫ estimabam.i.alterius modi. Duodecimo de noīe transit.i.tenetur aduerbialiter. vt iste est alter q̄ꝫ p̄sumpsissem.i. habet se aliter.⁊ ponit̄ pro aliter. Notandū q̄ alter ⁊ alius ↄueniūt ⁊ differunt. Conueniunt q̇dem in hoc q̄ ambo ↄnotant diuersitatem. Differūt autē.q̄ꝛ alter proprie facit diuersitatē accidētalem.alius vero ꝓprie facit diuersitatem essentialem.vel ad minus ꝑsonalem. Exemplum secūdi in symbalo anastasij vbi dicitur. Alia est persona patris.alia filij ⁊c. Item ab alter venit alternus a um.id est vicissitudinarius.a quo alternare verbuʒ actiuū.i.variare. vel alternatim.i.vicissim dare. Ab alter venit altero as are.i. alteꝝ facere.

Est simplex anima. vegetabile. vitaq̄ꝫ. sanguis

Compositū. demon. intentio. gula. voluptas

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen anima dicēs q̄ aīa ꝑmo modo est substantia simplex ⁊ incorporea. Exemplū.aīa creando infundit̄ et infundendo creatur.. Secūdo modo ponitur pro anima vegetatiua que est in arboribus ⁊ plantis. Tercio modo est idem quod vita. vt bonus pastor animaʒ id est vitam pro ouibus suis ponit. Quarto modo est idem quod sanguis vt in libro regum vbi dicitur. Interfice me.quia angustie tenent me vndiq̄ꝫ et anima in me adhuc est.id est sanguis. Quinto modo ponitur anima ꝓ toto composito ex corpore ⁊ anima.scʒ pro homine. vt in Genes. vbi legitur q̄ in archa noe erant octo anime.id est octo homines. Sexto est ideʒ quod demon. vt de Salomone legitur q̄ ipse per coniurationes ↄclusit animas in vase vitreo. Septimo dicitur intentio. Exemplū. vt anima mea in manibus meis.id est intentio mea. Octauo sumitur pro gula seu pro voracitate. vnde Isa. Infernus dilatauit animā.i.aperuit voracitateʒ. Ultimo est idem q̄d volūtas. vñ Iacob patriarcha. In ↄsilio impioꝝ non venit anima mea.i. volūtas mea. Itē extra litteraʒ ꝑcat mentē. vt quousq̄ꝫ aīas nostras dubitare facies.i.mentes nostras ¶ Notādū q̄ ab aīa dꝛ animo as are.i.cōfortare. Iñ ꝑ ↄpōnem exanimare.i.debilitare. Iñ etiaʒ aīal.et est hoc q̄d est aīatum aīa sensitiua. Iñ aīalis adiectiuū.i.ad aīal vel ad aīam ꝑtinēs. Et dꝛ aīa ab a q̄d est sine.et mente defectus .quasi sine defectu

Res viuens animal brutū. supponere tantum

Aut habet ad homines. animalq̄ꝫ vocatur imago

Equiuoca

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen animal dicens. ꝙ animal p̄mo modo dicit̄ res viuens .i. substātia animata sensibilis. ⁊ sic dicit̄ in logica ꝙ animal est genus subalternuꝫ. Secūdo modo sumitur pro bruto. id est pro animali irrationali. Unde Theodolus. Res miranda nimis laxatur vox animalis. id est asini. Tercio est terminus supponens materialiter vel simpliciter. vt dicendo animal est genus. homo est species. Quarto sumitur pro homine. vnde psalmista. Et imples omne animal benedictione. id est omnem hominem. Quinto modo sumitur pro imagine vel figura animalis viuentis. vnde in Apocal'. Quattuor animalia ibant ⁊ reuertebantur. id est q̄tuor euangeliste habentes imagines animalium. Unde figure quattuor euāgelistarum patent in his versibus. Est lucas vitulus. leo marcus. auisqꝫ iohannes. Est homo matheus. quattuor ista deus. Est homo nascendo. vitulꝰ mortē patiendo. Est leo surgēdo. volucris quoqꝫ summa petēdo.

Est animus ratio. sapientia. vita. voluntas

Sit virtus anima. spes. dispositio. cura

Impetus. ingenium. proponit. ꝯsulit. audet

Cogitat. et sufflat. preconcipit. atqꝫ figurat

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen animus dicens. ꝙ animus primo modo est idem quod ratio siue discretio. Exemplum. vt animus meus dictat hoc. id est ratio mea. Secūdo modo est sapientia. vt animus impiorum peribit. id est sapiētia. Tercio modo est vita. vt Sustinet hec animus cui spes sit sola tributa. Animus id est vita sustinet hec supple inferiora. cui spes supplꝫ vite eterne est tributa. Quarto modo est idem quod voluntas. Unde In bono animo iusti probra tulerunt. Quinto modo est virtus moralis. vnde Catho. Impedit ira animum. Sexto modo est idem q̄d anima. et sic quidam exponūt illud dictum Cathonis. Si deus est animus. id est anima nostra rationalis est deo comparabilis. Septimo est ideꝫ q̄d species. vt animum nostrū figere debemus in deo. Octauo est bona dispositio in mente preconcepta. Exemplum. Esto forti animo cum sis damnatus inique. Nono est cura. vnde Ouidius. Impedit ingenium reddit corpus quoqꝫ fessum. Anxietas animi continuusqꝫ labor. Decimo est idem quod impetus seu impetuosa voluntas. vnde Boetius. Qui se volet esse potentem animos domet ille feroces. Undecimo modo est ingenium. Exempluꝫ vt Non licet exiguis animos submittere curis. Duodecimo est idem quod propositum. Exemplum vt iste firmum habet animū intrandi religionem. Tredecimo modo significat cōsilium. Exemplum. Ne spernas animum sapientis vndiqꝫ totum. Decimoquarto modo significat audaciā Unde Oratius Uires dant animū sed sepe ruūt animosi. id est audaces. Decimoquinto modo est idem q̄d cogitatio. vt in Cathone. Rebus in aduersis animum submittere noli. Decimosexto modo significat flatum vel an

helitum. vt animus exit a corpore. vel ille habet animũ malũ. id est fetidum anhelitũ. Decimoseptimo est preconceptio mẽtis. vt animus meus docuit me benefacere. Ultimo figurat. i. fcat ydeam vel formam producendaz in mente artificis preconceptam. ¶ Nota ꝙ anima 7 animus differunt ratione sed non re. Dicitur eñ anima inq̃ntum viuificat 7 vegetat membra Sed dicitur animus inq̃ntum sapit 7 vult. Ab animus venit animosus a um. id est audax superbꝰ vel fortis. Inde animositas. id est audacia seu fortitudo Ab animus ꝑ ꝯpositionem deriuatur hic 7 hec vnanimis 7 hͦ me. vel vnanimus a um. id est ꝯcors quasi habens vnũ animuz cum alio. Inde vnanimitas. id est ꝯcordia. Ab animus dr̃ etiam magnanimis 7 hoc me. vel magnanimus a um. id est magnum habens animũ. Inde magnanimitas id est magnitudo animi. Ab animus etiam dr̃ hic 7 hec pusillanimis 7 hoc me. vel pusillanimus a um. i. pusillũ seu paruũ habẽs animũ. Inde pusillanimitas. i. paruitas animi

Altum sublime pontus subtile profundum

Virtutum cumulus nutritum nobile fastus

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen altũ dicens. ꝙ altum ꝑmo mõ est sublime. 7 sic est adiectiuũ. vt altus a um. 7 sic dicimus hoc edificium est valde altum. Secũdo est idem qđ mare. vnde Ebrardus. Dicitur hinc altum quia vix tanges ibi fundum. 7 sic est substantiuũ. Tercio modo est subtile vnde p̃s. Accedat homo ad cor altum id est ad subtilitatem ingenij. 7 sic iterum est adiectiuũ. Quarto modo idem est ꝙ profundum. vt iste puteus est altus. et sic etiam est adiectiuũ. Quinto significat ꝯgregatõem virtutũ vnde Isa. Ascende in altum tu qui euangelisas 7c. o predicator diuini verbi ascende de virtute in virturem. Sexto significat nutritum. et sic venit ab hoc verbo alo alis alere. quod habet altum vel alitum in supino. 7 sic dicimus. Istud animal est bene altum id est nutritum. Septimo est idez quod nominabile. vnde. Alto rhomani nã sunt de sanguine nati. Octauo est idẽ quod fastus. id est superbus. vnde metrista. Non te exalta quoniam q̃ tendit ad alta. Nam fit multotiens de dominante cliens. id est seruus. Item ab altus venit alto as are. id est altum facere. sed in simplici non est vsitatũ sed bene in composito. vt exalto

Canna stilus lignum vir mobilis hec dat arũdo

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen arundo dicens ꝙ primo modo significat cannam crescentem in paludibus. Exemplum. Dum spirat ventus fit tunc in arundine motus. Secũdo modo dicitur stilus siue motus scribẽdi. Exemplũ. vt arũdo sophistarum despicit vbiqꝫ Tercio modo significat lignũ quod mittitur in hostes cui in anteriori parte plumbum est infusum vnde Oratius. Quod fugat obtusum 7 habet in arũdine plumbũ Quarto fcat virum instabilem. vnde in euãgelio. Quid existis in desertũ videre arundinem vento agitatam. i. virũ incõstantẽ. Extra litterã fcat fistulã de

canna factam. vt patet in hoc versu. Pastor inequali modulatur arundine carmen. Item notandum ꝙ arūdo dicitur ab arceo es ere eo ꝙ cito arcet Inde arūdineus a um id est de arūdine factus. Inde arūdinetum. locus vbi crescit arūdo. Itē differūt arūdo. irūdo. ⁊ erugo. Unde. Crescit arūdo. cātat irūdo. fugit erugo.

Est argumentum dubie res quando probantur

Coniicit atqꝫ probat preit ac historia fictum

¶ Hic autor equocat hoc nomen argumentū dicens ꝙ argumentū primo est idem qḋ ꝯfirmatio facta ꝑ oratōnem de re dubia. ⁊ sic sumit̃ a logico vbi dicit̃ ꝙ argumentū est rō rei dubie faciens fidem. Secūdo est opinio ꝓbabilis vel ꝯiecturatio de aliqua re. vñ Amb. Habitus viri religiosi est argumentū intrinsece deuotionis. Tercio dr̃ esse mediū ꝓbans aliquā ꝯclusionem. et sic ꝯmuniter dicimus hec ꝓpositio p̄t ꝓbari multis argumētis id ē medijs seu rōnibꝫ. Quarto est idem qḋ ꝓhemiū in quo tota materia subsequentis op̄is p̄libat̃. Exemplū. Circa initiū librorꝝ oportet poni argumenta. i. ꝓhemia. Quinto est idē qḋ historia. vt in quadā sequētia vbi canit̃ q̇bꝫ se p̄buit viuū resurgens in multis argumentis. Ultimo est idē qḋ fabula. vt ꝯmuniter dicimus. poete ꝓferūt argumēta. i. fabulas. Et dr̃ argumētuꝫ ab hoc v̄bo arguo is ere qḋ est increpare. ⁊ hꝫ argutū in supino Inde argut⁹ a um. qḋ tria s̄cat. vñ Est breuis argutus. est callidus atqꝫ sonorus Inde argus gi. q̇dā vir qui rōne discretiōis sue dr̃ habuisse centū oculos. q̇nquaginta ante ⁊ q̇nquaginta retro. sed nō fuit ita in re. sed ꝓpter discretionem magnā quā habuit. Ab argumēto dr̃ argutor aris. i. arguere vel disputare

Est boreas demon regio venti laterales

¶ Hi autor equocat hoc nomen aq̇lo dicens ꝙ p̄mo est ventus septentrionalis qui alio noīe dr̃ boreas. Et dr̃ aquilo quasi aquā ligans. nā frigiditas huius venti aquā facit ꝯgelari. Scḋo est regio septētrionalis. vt ab aq̇lone pandet̃ om̄e malū. Tercio s̄cat demonem. i. tentatōem diabolicam. vt ibi Surge aquilo ⁊ veni auster ⁊c. Aquilo. id est tentatio diabolica surge. ⁊ auster. i. gratia sp̄ūssancti veni. Quarto s̄cat ventū collateralē qui est inter aq̇lonē ⁊ occidentē. Uñ Boe. de cō. ph̄ie. Et aq̇lonibꝫ camp⁹ abhorruit

Tela iacit. celū distinguit. litora curuat

Atqꝫ senes. pontesqꝫ minatur. sitqꝫ vigellans

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen arcus dicēs ꝙ arcus primo modo significat instrumentū sagittandi. vñ p̄s. Arcum suū tetendit ⁊ parauit illum Scḋo est idē qḋ iris. i. signū future pluuie. vt ponā arcū meū in nubibꝫ celi. Tercio modo dicitur curuatura littoris. et sic dicit̃ ꝙ aque profunde faciūt magnum arcum. id est curuaturas magnas. Quarto dicitur incuruatio q̄dam hominis adueniens ei in senectute. vt Senes frequenter habent cor-

poꝝ arcus. Quinto dr̄ esse ps pontis .i. sustētamentū pontis. ꝛ alio noīe dr̄ testudo. Exemplū vt pons iste ples hꝫ arcus. Sexto ꝑcat hoīem minātem vt nō sꝑ feriet qcunqꝫ minabiꝛ arcus. Et ponim⁹ qn̄ꝫ minat ꝓ minaꝛ cau/sa metri. Septio vigellat .i. ꝑcat instrumētū q̄ corde vigelle tangūꝛ vt faciāt resonantiā. ꝛ hoc est factū de ligno ꝛ crinib⁹ equoꝝ. Octauo ꝑcat sacrā scrip turā. vn̄ ps. Dedisti timētib⁹ te signum vt fugiāt a facie arcus tui .s. sacre scripture. Nono ꝑcat cellā equo suppositā. vt iste sedet in arcu .i. cella. Et de riuatur arcus ab arceo es ere quod est equocum. vn̄⁹ Arcet qui remouet ꝛ cogere dicitur arcens.

Est balans christus mens simplex atqꝫ beatus
Quattuor hec agnus significare solet

Hic autor equocat hoc nomē agnus dicēs. ꝙ pmo mō est balās .i. ouis vn̄ Theodolus. Spōte ferēs agnū talis decet hostia christū. Scd̄o est idē qd̄ xp̄s. vn̄ Joānes baptista demrāns xp̄m digito dixit. Ecce agnus dei. Tercio est mens immaculata simplex ꝛ pura. vn̄ in euāgelio. Pasce oues meas ꝛ agnos meos .i. simplices ꝛ imaculatos. Quarto est hō p̄destinat⁹ ad beatitudinē. vn̄ in euāgelio. Cū venerit filius hoīs in sede maiestatis sue ponet agnos a dextris. ꝛ hedos a sinistris Agnos .i. hoīes bonos. hedos .i. pctōres. Et dr̄ agnus ab agnoscere. quia balatu cognoscit matrem. Et est sciendum ꝙ christus dicitur agnus similitudinarie. quia sicut agnus tē/pore occisionis obmutescit. ita ꝛ christus absqꝫ vllo clamore contradictio/nis patienter mortem sustinuit

Est auster ventus plaga gratia feruor amoris.

Hic autor equocat hoc nomen auster dicēs. ꝙ auster pmo mō dr̄ vent⁹ meridionalis. vt Nubib⁹ assiduis tellus madescit ab austro .i. a tali vēto Se cūdo dr̄ plaga vel regio a q̄ ꝓuenit talis ventus. vn̄ legiꝛ ꝙ regina austri ve niebat ex longinqs ptibus ad regē Salomonē. Tercio dr̄ grā spūssancti .s. vbi Surge aqlo ꝛ auster. Silr̄ de beata maria magdalene legiꝛ. Flauit au ster ꝛ fugauit aqlonem Quarto dr̄ feruor charitatis seu amoris. vnde ps. Deus ab austro veniet de austro .i. ex feruore charitatis Et dr̄ auster ab au geo es ere. qꝛ talis vētus cū pluuia auget fructus.

Azima sit festum pasche sit et azima panis
Non fermentatus. sit et azimus azima dictum

Hic autor equocat hoc nomē azima. vel ꝑm alios ponit dr̄ām inter azi ma fei generis pme declinatōis. ꝛ azima neutri generis plis nūeri scd̄e de/clinatōis. ꝛ inter azimus a um adiectiuū. dicēs ꝙ azima fei gn̄is pme decli natōis ꝑcat festū pasche. vt in euāge. Erit azima post biduū .i. festū pasche. Scd̄o mō ē gn̄is neutri scd̄e declinatōis plis nūeri. ꝛ sic ꝑcat panes nō fer mētatos. vt p̄ceptū erat iudeis ꝙ in eoꝝ pascha comederent azima .i. panes

nō fermētatos Tercio mō est adiectiuū. ⁊ dicim⁹ azimus a um. ⁊ sic est idē quod nō fermētatus seu absq3 fermēto. vñ in Leuitico. Et comederis azimos panes cū agrestis ⁊ lactucis. Item pter pdicta extra lrām azim⁹ ꝑcat idē quod iustus. Exemplū habeꝛ ibi. Expurgate vetus fermētū vt sitis noua ꝯspersio sicut estis azimi. i. iusti. Notandū ꝙ diuersi diuersimode loquūtur de genere declinatōe ⁊ ꝑcatione istorum noīm azima ⁊ azim⁹. vñ qdam Azima plarale panes dicunꝛ habere. Festum paschale pme sit azima vere Adiectiuatur pro iusto quādo locatur. Item alij aliter Azimus est festum pasce. sunt azima festi. Azima vel panes. azimi sunt azima dicta. Et dr azima ab a qd est sine. ⁊ zima fermentū quasi sine fermento. vnde Est zima fermentum dic azimus inde venire.

Aula domus regis. templum designat ⁊ vsum

Hic autoꝛ equocat hoc nomē aula. Vñ pmo mō diciꝛ domus regia. vñ Urseus ⁊ mappa peluis ponunꝛ in aula. Secūdo mō est tēplum seu eccia. vñ ps. Adorate dñm in aula sancta eius. i. in eccia. Tercio mō dr ꝯsuetudo vel vsus cōis. vñ In carta caula nō est. sed cessat ab aula. i. ab vsu. Ab aula venit hic ⁊ hec aularis ⁊ hoc re. i. ad aulam ptinens. Iñ etiā aulicus a ū. id est continue manens in aula seu custodiens aulam. Iñ auleū ei. i. vestis pciosa pendens in aula propter ornatum

Est annus spacium. pars anni dicitur annus
Eternum mensis. tamen anno transio lune.

Hic autoꝛ equocat hoc nomē annus dicēs ꝙ ann⁹ est spaciū p quod sol meat p totum zodiacum. ⁊ ꝯtinet illud spaciū trescētos sexagintaqnq3 dies et sex horas. vñ ps. Om mille anni ante oculos tuos tanq3 dies hesterna q preterijt. Scdo mō dr pars anni. vt dr cōiter ꝙ christus vixerat sup terraz trigitatrib annis. cū tñ solū vixerat trigintaduob ānis ⁊ trib mensib. vbi tres mēses ponunꝛ p vno anno p figurā q dr synecdoche hñs fieri qñ ps ponitꝛ p toto vl casus. Tercio mō dr eternitas. vñ ps. Et anni tui nō deficient id est etnitates tue fine nō claudunꝛ. Quarto dr mēsis. vñ legiꝛ ꝙ nabuchodonosoꝛ rex babilonis septē annis mutat⁹ fuit in bestiaz. qd sancti pres sic exponūt ꝙ ipe septem mensib fuit alienate mētis bestialiter viuendo. Ultimo dr annus lunaris. i. spaciū tpis in quo luna ꝯplet cursum suum in ꝓpria spera. Et dr annus ab an qd est circū ⁊ no nas nare. qꝛ annus nat. i. fluit de vno puncto in aliud. Ab annus venit hic ⁊ hec annualis ⁊ hoc le. i. ad annū ptinens. Inde etiā annona annone. ⁊ ꝑcat blada q colligunꝛ qliber anno Iñ etiam anniuersarium. i. ꝯmemoratio defunctoꝝ. Iñ etiā anus fei gñis. id ē vetula. qꝛ multos habet annos. Inde hic ⁊ hec anilis ⁊ hoc le. i. vetust⁹ Itē annus cū per. ⁊ dicitur perennis. i. perpetuus. Etiam componitur cum bis vt hic ⁊ hec biennis ⁊ hoc ne. i. duorum annorum. Inde biennium id ē spacium duorum annorum Et conformiter dicitur triennis septennis. ⁊ sic de alijs. Item annus componitur etiam cum quot. ⁊ dicitur quotennis. et est

Joannis de garlandia

interrogatiuum etatis. Nam querendo quotennis est frater tuus. bñ respondetur: septennis octennis rc.

Argutum subtile notat. resonat. breuiatque

Argutus Hic autor equocat hoc nomẽ argutus a um. Dicẽs pmo mõ quod argutus idẽ est qd subtilis. r dr argutus qsi argi virtutẽ tenens. de q prius patuit. Sic scribit in salutatõibus Viro arguto. i. subtili. Scdo est idem quod breuis. vnde Corporis arguti vires tu despice nunque. Tercio est idem qd sonorus. vt iste cantat arguta voce. i. sonora. Et patet predicta equiuocatio etiam alibi. vñ Est breuis argutus. est callidus atque sonorus. Ab argutus venit argutia argutie. i. versutia

Possidet est proprium. dat nobile vaticinatum

Augustus mensisque notat de cesare dictum.

Augustus Hic autor equocat hoc nomẽ augustus dicẽs Augustus pmo est nomẽ adiectiuũ deriuatũ ab augeo es ere. r est idem qd augens bona tpalia laboribus r mercimonijs. Secũdo est ppriũ nomẽ cesaris q suis tpibus maxime auxit rẽpublicam. vt Exijt edictum a cesare augusto rc. Tercio est nomen appellatiuũ indrñter dictũ ad omes impatores rhomanos. r vt sic importat nobilitatem. vt cõiter scribit in litteris. Sygismũdo rhomanorum regi semper augusto. vnde qlibet imperator tenetur augere r maiorare rempublicam. r ideo qlibet talis vocari põt augustus. Quarto est diuinator pdicens futura ex garritu auium. r sic venit ab isto noie auis. Quinto est mensis. s. octauus in ordine mensium in q augustus cesar fuit natus. vel pdictus mẽsis ideo dicit augustus. qr in eo fructus terre augent. Item equocatio pdicta pz in alijs metris. Augustus ti to cesar vel mẽsis habeto Augustus tus tui vult diuinatio dici. Augeo dat pmum. dat gustus auisque secũdum.

Albus olor color est albus. vel alba tabella

Est albus splendens. hyspania dirigit album

Albus Hic equocat hoc nomẽ albus dicẽs. quod albus pmo mõ dicit de cigno. i. dicit res alba a q albedo separi nõ põt. Secũdo dr color disgregãs visum. vnde Qui color albus erat nũc est 9trius albo. Tercio scat puritatẽ vocis seu claritatẽ vocis. r sic dr vox illius est alba. i. sonora. Quarto scat tabulã dealbatã in q pueri discunt depingere. r sic est subm fei gñis. vt alba albe. r vt sic etiã scat quãdã vestẽ sacerdotalẽ quã sacerdos celebraturus induit. Quĩto est idẽ qd splẽdidus. vt ista virgo albã hz faciẽ. Sexto est qdã color q facies mulierum pungunt. r repit in hispania. r dr apud pictores albũ hyspanicũ ppter eius excellentiã. Nã p illũ colorẽ omes alij colores efficiunt cãdidi. Ab albus dr albo as are. i. albũ facere. Jñ p 9põem dealbare. i. valde albare. Jñ etiaz albeo es ere. i. esse vel fieri. a q albesco inchoatiuũ Jñ etiã albumen inis. i. albedo q est in ouo. Jñ etiã albugo inis. i. albedo in oculis.

Equiuoca

Articulo greci gaudent ⁊ tempora stringit
Designatq; genus instat punctum dat et ortum

Autor equocat hoc nomē articulus dicēs. ꝙ articulus ꝑmo mō est spēa
lis ps orōis apud grecos distincta ab aliȷs ꝑtib9 ꝑ quā ipi greci ꝯgnoscūt
genus numerū ⁊ casum. ⁊ hāc ꝑtem orōis latini nō hn̄t. sed ꝓ ea tria habēt
ꝓnoīa articularia. vn̄ Florista. Articulos greci ponūt caruere latini. Sed
ponūt ꝑtes pro talib9 articulares. Scdo mō stringit tempora. i. ſcat opor/
tunitatē tꝑis. vt in articulo necessitatis vera ꝓbat̄ dilectio. Tercio mō im/
portat genus. i. dr̄ dictio ꝑ quā ꝯgnoscit̄ genus illi9 noīs cui adiungit̄ Isto
mō dicim9 ꝙ tres sūt articuli seu ꝓnoīa articularia. s. hic ⁊ hec ⁊ hoc Quar
to mō dr̄ instātia seu angustia. Exemplū Tꝑis articulo fit notus amicus
amico. Quinto mō notat pūctum catholice fidei. Isto mō dicim9 ꝙ duo/
decim sunt articuli fidei. Sexto ſcat artū. i. membꝝ breue. ⁊ sic est diminuti
uū istius noīs art9 a um. Notandū ꝙ articulus extra lrām etiam dr̄ ꝗdam
color rhetoricus habēs fieri qn̄ plura supposita reducunt̄ ad vnū appositū
absq; ꝯiunctōe. Exemplū vt homo rōnalis prudens iustus est optimū aīa
lium Etiā extra lrām dr̄ numerus ꝗdam diuisibilis ꝑ decē. ⁊ pȝ de illis du
obus significatis in hoc versu. Utitur articulis rhetor sic ⁊ numerat̄. Et
dr̄ articulus ab isto noīe artus a um. i. strict9 qd̄ deriuat̄ ab arceo es ere de q̄
patuit in compositis.

Armis bellatur. acies scindit speculatur.

Hic autor equocat hoc nomē acies dicēs. ꝙ acies ꝑmo mō dr̄ turba ho/
minū ad bellandū disposita. vnde in Canticis. Terribilis vt castroꝝ acies
ordinata. i. turba ꝑparata ad bellum. Scdo modo scindit. i. ſcat acutiē cul
telli vel gladȷ. ⁊ sic dicimus. Ille gladius hȝ bonā aciem. Tercio mō spe/
culat̄. i. dicit̄ illud mediū in oculo in quo ꝯsistit virtus visiua Et dr̄ ꝓ omni/
b9 significatis a verbo acuo is ere. i. acutum facere. qr̄ acies in omni sua sig/
nificatōe ſcat illud quod tendit ad acutiem in vna parte. Item equocatio
istius nomis acies pȝ in alio versu. vnde Est acies belli. cultelli. visus ocelli

Nomen verbale. dat quartum. significatq;.

Hic autor equiuocat hoc nomen acceptio dicens. ꝙ acceptio primo mo
do est nomen verbale. ⁊ sic significat tria. sicut omne nomen verbale in cio
terminatum. Primo significat actionem accipientis. secundo passionem rei
accepte. ⁊ tercio rem acceptam Secundo modo dat gratum. i. notat gratui
tatem. vnde in actibus apostolorum Non est ꝑsonarum acceptio apud de
um. Inde hic ⁊ hec acceptabilis ⁊ hoc le. i. gratus. Tercio modo ſcat signi/
ficatōem ꝑ aliquam dictionem importatam. sic dicimus cōiter. Illa dictio
diuersas habet acceptiones. i. multa significata. Itē extra lrām est idem qd̄
delectatio. Unde de Maria magdalena legit̄. Fidelis sermo ⁊ omi accep
tōe dignus. i. delectatōe. Et venit li acceptio ab isto ꝟbo accipio quod ē cō/
positum ab ad ⁊ capio ⁊c.

Joannis de garlandia

Rem triplicat verbale necat regimen veniam dat

Non eget. et remouet victuram mobilis a se

Non regit obliquum. non euocat et regimento

Absolucio Hic autor equiuocat hoc nomē absolutio. vñ p̄mo mō est nomē verbale ꝛ sic triplicat eius significatū sicut quodlibet nomē verbale in io terminatū. Significat em̄ rei absoluentis actionē. Scd̄o rei absolute passionem ꝛ mediū inter rem absoluentē ꝛ rem absolutam. Scd̄o negat regimē id est ꝓprietates dictōnis in oratōne posite que nō regit̄ ab alia dictione vt dicendo deus in celo sedes eius. Tercio dat veniā. i. remissionē peccatoꝝ vt sacerdos audita ꝯfessione alicui⁹ dicit. Absolutōem oīm pctōꝝ tuoꝝ tribuat tibi. ꝛc̄. Quarto nō regit obliquū. id ē dicit̄ ꝓprietas alicui⁹ verbi nō potētis regere accm̄ casū p̄ter accm̄ ꝓprie s̄catōis. vt cū dicim⁹ sto curro. ꝛ sic de alijs sunt verba absoluta. Quinto euocat. i. dr̄ ꝓprietas dictōnis nō potētis facere euocatōem. vt ponit Priscian⁹ dicēs ꝙ obliq̄ ꝓnoīm respectu verbi ꝑsonalis sunt absoluti. i. euocatōem facere nō possunt. Sexto nō eget regimento. i. est ꝓprietas dictionū in orōne positaruꝫ que nō regunt̄ ab aliquo regente expresso. vt dicim⁹ cōiter ꝙ ablatiui in designatōne ꝯsequētie positi sunt absoluti. Septimo remouet a se iuncturā mobilis. i. dr̄ ꝓprietas nomis substantiui qd̄ nō indiget adiectiuali determiatōe. vt dicim⁹ ꝙ ista noīa deus pax guerra iusticia. ꝛ sic de alijs sunt absoluta hoc est non petunt additōnē noīs adiectiui. Nō em̄ oportet dicere bonus deus vel malus dyabol⁹. q̄a deus vel pax in se includit bonitatem. Similiter dyabolus ꝛ guerra maliciam.

Est membrū cartilago. strepit atq; repensat

Auris Hic autor equocat h̄ nomē auris dicēs ꝙ auris p̄mo mō ē ps capitꝭ vbi ꝯseruat̄ virt⁹ auditiua. vñ In v̄bis fatuos asinos cognosce p aures Scd̄o mō dr̄ mollicies ossis existēs in aure. vñ in veteri testamēto p̄ceptū erat iudeis ꝙ si iudaicus puer fuerit femina pforat̄ auris ꝛ circul⁹ imponet̄. Tercio mō dr̄ ps auris pendens ab extremitate. Quarto strepit. i. facit equos strepere. ꝛ sic corrigia existens in freno puniens ꝛ torquēs aures equi. Quinto s̄cat recōpensam factā ꝑ aliqua re data seu amicabilit̄ cōcessa. Auris venit ab haurio is ire. ꝓut ē audire. q̄a auris haurit in se auditū. Ab auris venit inauris nomē femī gꝰ. i. ornamentū qd̄ fert̄ auribus vt faciunt mulieres hebreorum.

Ethera splendorem. flatum donatq; fauorem

Aura Hic autor equocat hoc nomē aura di. ꝙ aura primo s̄cat aerē in sūma regione. vñ Ouidi⁹ Comit secū pēnas ꝛ se dimisit in auras. Scd̄o s̄cat splendorē. vt aura refulget in siluis p ramos. Tercio s̄cat dispositioneꝫ aeris. vt dicendo cras erit bona aura. Quarto s̄cat fauorē. vt ille exhibet nob aurā. i. fauorē. Ab aura venit aurora ꝛ s̄t p̄mā p̄tē diei clarescentem

Est aqua tormentum. doctrinaq; plebs. elementum

Hic autor equocat hoc nomē aqua dicēs. q̃ aqua pmo mō fcat tormentū siue penā. vñ ps. Saluū me fac deus qm̄ intrauerūt aque. i. tribulationes vsq̧ ad aiam meā. Scđo ē doctrina. vt aqua sapientie potauit eos. Tercio fr ppl'm. vñ in sacra scriptura Aque multe circūdantes circūdederunt me. Quarto ē elementū purū cui⁹ q̄litates sūt frigiditas ꝛ humiditas. ꝛ dicit aqua a v̄bo equo as are. q: equalem habet superficiem

Extat anus vetula. postremaq̧ corporis est pars

Preteriti federis descriptio dicitur esse

Hic autor equocat hoc nomē anus dicēs. q̃ anus pmo mō ē antiqua vetula vel mulier. ꝛ sic ē pma breuis. Scđo ē posterior ps corpis. ꝛ sic est pma longa. vñ Dū se curuat anus. retro sibi sibulat anus. Tercio dr esse descriptio alicui⁹ p̄teriti vel antiq̄ federis. vt scriptura de antiqua pace. vel antiq̄ federe. vel ē scriptura expensaꝝ. Jñ Antigraphus. i. antiquorū descriptor. ꝛ antigraphia. i. talis descriptio.

Colligit informat. ars decipit. ac operatur

Hic autor equocat hoc nomen ars di. q̃ pmo colligit. i. fcat collectōez multaꝝ regulaꝝ. et describit sic Ars est collectio pluriū p̄ceptoꝝ ad vnū finē tendentiū. Scđo informat. i. est idē qđ scia. ꝛ sic nō distinguit scia ab arte. vtz ibi Dyalectica ē ars artiū ꝛc. Tercio ē idē qđ astutia vel deceptio. vñ Catho. Tu quoq̧ facile sic ars deludit arte. Quarto sig̃t opus manuale. ꝛ sic aliq̄ ē ars fabrit. Jñ venit artifex. i. q̄ hz artē l' artista peodē

Efficit immutat. dubitat. soluit. paturq̧

Pereminet. et ducit. dicitur atq̧ regit

Hic autor equocat h̄ v̄bū ago di. q̃ pmo idē ē qđ facio. vñ. Quicq̄d agas prudēter agas ꝛ respice finē. Scđo imutat. i. iportat trāsmutatōnē Exemplū in pmo de generatōne ꝛ corruptōne dr. q̃ elemēta inter se agūt et patiūtur. i. ad inuicē transmutātur. Tercio dubitat. i. notat dubiū seu periculū. vt tūc tua res agitur. paries dum proximus ardet. Tua res agit. id ē in dubio seu in periculo stat. Quarto soluit. i. fcat reddere debitū vel soluere. vñ Grās agam⁹ dño deo nr̃o. Quinto fr pati tribulatōnes. vt Nō qđ volo ago sz qđ pr̃ me⁹. Sexto p̄eminet. i. notat p̄eminētiā seu excellētiā. ꝛ sic ē vnū de decē p̄dicamētis. Septio ē idē qđ ducere. vt Hic agit vt pastor p deuia rura capellas. i. puas capras. Octauo ē dicere. vñ ps. Linguis suis dolose agebāt. i. dicebāt. Nono fr regere. vñ Paulus. Quispū dei agūt. . regūt. legi dei subiecti sunt. Itē extra lr̃am sig̃t viuere vt Joānes agit vicesimū annū. i. vixit viginti ānos. Et patet etiam equiuocatio eius in his versibus. Actor agit libros. pastor pecudes. puer annos. Hic facit. hic ducit. hic euo tempore transit.

Substrahit ascendo. presens dat opes vel honores

Alta petit. signatq; gradus. tumet. auget. amicat

Hic equocat h' v̄bū ascendo. vñ p̄mo s̄t p̄sentiā auferre. vñ Ascendit deus i iubilatōne. i. subtraxit nobis corpalē p̄ñtiā. Scd̄o dat opes. i. s̄t acquirere diuitias. vt Meli⁹ ē nō ascēdere q̄ȝ post ascēsuȝ retrogradi. i. melius ē hoīem nō ditari q̄ȝ post diuitias fieri pauperē. Tercio dat honores id ē s̄t honores acq̄rere. vñ Salomon. Fili⁹ cū ascēderit letificat p̄rem. Quarto petit alta. i. s̄t motū localē ad sup̄iora. vt Ascendit zacheus ī arbore cychamorꝝ. vt videret ih̄m. Quinto siḡt gradualē ascēsuȝ seu ꝓcessum in dignitate. vt in tali collegio vnus canonicus ascendit post alium. Sexto tumet. id ē s̄cat ꝓgressum in sup̄bia. vt de lucifero legit̄. Ascendam ad aquilonē ⁊ ero sīl̄is altissimo. Septio auget. i. importat augmentatōnem. vt habet̄ in euāgelio. Quid ascendūt cogitatōnes in corda v̄ra Ultimo amicat. id est s̄cat amicicie exhibitōnem. vñ in euangelio. Amice ascēde superi⁹. Et ascendo est cōpositū ab ad ⁊ scando. de q̄ ī ꝯpositꝭ.

Ardet comburit. includit verba. nitescit

Hic autor equiuocat hoc verbum ardeo es ere. dicens. q̄ ardere cōburit bis. i. q̄ñq; s̄cat cōburere actiue. vt ignis ardet. q̄ñq; s̄cat comburi passiue. vt domus ardet. id est cōburit̄. Secūdo includit verba. id est includit in se transitiuū verbum virtute cuius potest regere accusatiuū a parte post. vt bonus hō ardet deū. id ē ardenter amat deū. Tercio nitescit. id ē idem est q̄d splendere. vt clipeus ardet. id est splendet Notandū q̄ equocatio istius v̄bi etiā patet in alijs v̄sibus. vñ Ardet mens. ardet clipeus. ardet ⁊ ignis. Hec amat. hic splendet. hic vrit. ⁊ vrit̄ illa. Ab ardeo d̄r ardor oris. id est estus seu splendor. seu amor. Inde ardelio. onis. id ē scurra vel leccator. Inde arduus a um. id est altus. Inde ardea. id est quedaȝ auis sic dicta. quia ardua petit. Ab ardeo dicitur assus a um quasi arsus. Inde asso as are verbū actiuū. a quo assatura. Unde assatura macra de qua nil pingue resultat.

Mens auris audit. sic exaudit notat audit

Audit sermones significatq; preces

Hic autor equocat hoc verbū audio is ire. vñ Primo modo est auribus ꝑcipere. vnde metrista. Audio sic dici dādo retinētur amici. Scd̄o mō est exaudire seu p̄cib' alicui⁹ acquiescere. vt audi nos. nam te fili⁹ nihil negans honorat. Tercio modo est idem quod intelligere. Unde in euangelio. Durus est hic sermo quis potest eum audire. id est intelligere Item alibi. Oues mee vocem meam audiunt. id est intelligunt. Et de isto verbo audio patet satis in compositis.

Preterit et mentem retrahit. fauet. et loca mutat

Hic autor equiuocat hoc verbum abeo is ire. dicens. q̄ primo modo est preterire. vnde in canticis. Iā enim hyemps abest. id ē preterijt. Secūdo modo retrahit mentem. id est significat mentem seu cordis intentōnē

ab aliquo proposito retrahere seu reuocare. vt habetur in quodam euan-gelio. et multi abierunt retrorsum. Tercio significat fauere seu consenti-re. Exemplum Beatus vir qui non abiit .id est fauit in consilio impio-rum. Quarto mutat loca. id ē ꝑcat motū localem cū recessu. vt ⁊ abeun-tes pharisei consilium quesierunt ⁊c̄ de isto ꝟbo patet in cōpositis.

Dat latriam. duliamq₃ notat. rogat. et veneratur

Adoro

Hic autor equocat h̄ ꝟbū adoro as are. dicēs ꝙ adoro p̄mo dat latri-am. i. ꝑcat deo seruitiū seu hoīez exhibere. vt Adorate dn̄m oēs angeli ei⁹ Scd̄o dat duliā. i. ꝑt seruitiū seu honorē exhibere hoī vt legiꝑ de Iacob ꝙ dixit filiis suis. Tollite vobiscū munera eūtes ad dn̄m terre ⁊ dū veneris adorat eū. Tercio ē idē ꝙ rogare cū hūilitate. vt cōsultor adorat ꝯsultuꝫ id ē cū hūilitate petit. Quarto veneraꝑ. i. ꝑt aliq̄d venerari nō gr̄a suipi⁹ sed gr̄a alteri⁹. vt ibi. Crucē tuā adoram⁹ dn̄e. Crux em̄ nō adoraꝑ ꝓpꝑ se sꝫ ꝓpꝑ xp̄m q̄ pepēdit in ea Notādū ꝙ dulia ⁊ latria dr̄nt. vn̄ Mor-talis duliā. latriā dic oīpotētis Cōueniens idolis idolatria dr̄ esse. Itez adoro ē cōpositū ab ad ⁊ oro as are. de quo patuit in compositis.

Annuit accedo. placitum considerat adit

Accessum fidei. denotat atq₃ locum

Accedo

Hic autor equocat h̄ ꝟbū accedo is ere. di. ꝙ p̄mo annuit. i. idē ē ꝙ̄ fauco. vn̄ cōiter dicim⁹. faciā hoc si ꝯsensus parētū meoꝝ accesserit. Se-cūdo dat placitū. i. ꝑt placere. vt iste sꝑ accessit in ꝯspectu regis. Tercio cō-siderat. i. ꝑt ꝯsiderare seu intelligere. vn̄ ps̄. Accedat hō ad cor altū. id ē ꝯsideratōem habeat ad subtilitatē. Quarto adit. i. ꝑt adire. vn̄ in euāge-lio. Accessit ad pedes iesu mulier peccatrix. Quito notat accessum fidei vn̄ p̄s. Accedite ad iesum ⁊ illuminabimini. i. fidē ad deū habeatis. Sex-to ꝑt accessuꝫ loci. i. importat motū ad locū. vt Accesserūt ad ih̄m scribe ⁊ pharisei. ⁊ ꝯponiꝑ accedo ab ad ⁊ cedo is ere. qd̄ habet cessi in preterito.

Confert auxilium. tempus. loca. signat obedit

Assum

Hic autor equocat h̄ ꝟbū assum di. ꝙ p̄mo ꝯfert auxiliū. i. ꝑt auxiliuꝫ dare. vt adesto nūc eccl̄ie. i. adesto penitētie. Scd̄o ꝑt tp̄s. i. ꝓpinq̄tatē i tē-pore. Exēplū. Adest nāq₃ festiuitas ⁊ dies venerabilis in q̄ celū ꝑ meri-tis Laurentius ingressus ē. Tercio ꝑt loca. i. ꝑt ꝓximitatē in loco vel pre-sentiā ꝑsonalē. vn̄ de scō Nicolao. Ecce assum q̄ vocastis me. Quarto o-bedit. i. sig̃t ꝓmptitudinē obediētie. vn̄ in Gen̄. Tēptauit deus abrahaꝫ q̄ rn̄dit ecce assum Sciēdū ꝙ assum ꝯponiꝑ ab ad ⁊ sum mutādo d i s et hꝫ affui i p̄terito absq₃ supio. Et sciēdū ꝙ oīa ꝯposita a sū carēt ꝑtici-piis p̄ntis tp̄is exceptis tribus. vn̄ ꝟsus A sum cōposita tria sunt absuꝫ facit absens. Et presum presens dic potuisse potens.

Addo paro signat apponit voce sub vna

Appono

Hic autor equocat h̄ ꝟbū appono is ere. di. ꝙ p̄mo ē addere. vt iste ap

ponit iniq̃tatē sup̃ iniq̃tatē. Scđo ē idē ꝙ parare seu intendere .vt herodes apposuit app̃hēdere petrū .i. intendebat. Et extra lr̃az sigt applicare et sic dicit. Nauta apponit naues litori .i. applicat. Et cōponit ab ad ꝛ pono is ere. qđ in simplici plura ẜcat. vt postea patebit.

Applicat apponit. adhibet. portūq; subintrat

Hic autor equocat h̄ v̄bū applico as are. Vñ p̄mo ē apponere. vt boni parētes applicāt filios suos ad studia. Scđo sigt diligētiā adhibere. Exēplū. vt bon⁹ scholaris applicat se studio. Tercio subintrat portū .i. significat nauē ad portū deducere. Vñ in actib; apl'oꝝ legit. Applicuerūt nauē plenā piscib; .i. duxerūt ad portū ꝛ ꝯponit ab ad ꝛ plico mutādo d i p

Afficit informat. punit. cupit. hec tria signat

Hic autor equocat h̄ v̄buz afficio is ere. Vñ p̄mo ē informare .i. dare formā accñtalē. vt paries iste afficit albedine. Scđo ē punire: vt iste mirabiliter afficit corpus suū ieiunio ꝛ vigilijs. Tercio ē cupe vel desiderare. Omne imperfectū afficit perfici. Inde affectus .id est desideriū. Ista equocatio patet etiam in alio versu. vnde Afficit infligit. desiderat atq; colorat. ꝛ est compositū ab ad ꝛ facio mutando d in f et a in i.

Hoc animaduertit contemplatur. quoq; punit

Hic autor equocat hoc v̄bū aīaduerto is ere. Vñ p̄mo ꝯtēplat .id est ẜcat mente aliq̃d cōsiderare. vñ Catho Cū aīaduerterē .id ē ꝯsiderarē Scđo ē idē qđ punire. vt lex aīaduertit maleficos .i. punit faciētes mala Ista equocatio etiā patet i alijs v̄sib; . vñ Hoc aīaduertis qđ ꝑcipit tibi mente. Ast aīaduertis in eum que verbere punis . Et ē aīaduerto cōpositum ab animus seu anima. ꝛ verto is ere. vt patet in compositis.

Denotat allego causor confirmo. iuuoq;

Hic autor equocat h̄ v̄bū allego as are. Vñ p̄mo ẜcat causari .i. causas defendere. vt iste allegauit i iudicio cām meā .i. defendit. Scđo ē idē ꝙ cōfirmare. vt ille augustinū i dictis suis allegauit .i. dicta sua ꝑ augustinū ꝯfirmauit. Tercio ē iuuare. vt in necessitatis articulo amicus amicuz allegabit .i. iuuabit. Etiā ē idē qđ ꝓponere. vt iste scit bene allegare iura sua. Et ē cōpositū ab ad ꝛ lego as are. mutādo d in l. qđ est equiuocum vñ. Qui mittit legat moriens dando sua legat.

Signat idem loca. personas autenticat. heret
Personas varias. continet atq; probat

Hic autor equocat hāc ꝓpositōem apud dicēs. ꝙ p̄mo⁰ ẜcat idē. idē iportat idēptitatē essētie. vt i ps. Apđ dñm mia ei⁹. mia eadē ē cū dño. Scđo iportat circūstātiā localē. ꝛ sic ponit ꝓ iuxta. vt apud villā. Tercō iportat circūstātiā ꝑsonalē. vt apud iacobū. Quarto autēticat .i. iportat

autoritatẽ. vt in psal. Apud dominũ egressus homis dirigetur. id est auctoritate domini. Quinto heret. id est nota adhesionis. vt apud illum hominẽ est bonũ consiliũ. id est sibi adheret bonum consiliũ. Sexto varias personas describit. id est importat diuersitatẽ personarũ. vt in euangelio In principio erat verbũ ꝛ verbũ erat apud deũ ibi apud est nota diuersarum personaꝝ in eadem essentia. Septimo continet. id est importat continentiam. vt nulla iniquitas ẽ apud deũ. Ultimo modo probat. i. iportat ꝓbationẽ alicuiꝰ. Exẽplũ. hec regula hꝫ veritatem apud grãmaticos

Ordinat atqꝫ refert. et prefert. hec notat ante

Eternũ presens tempus. dignũ loca signat

Hic autor equiuocat hanc ꝑpositõem ante dicẽs. ꝙ ꝓmo modo ẽ nota ordinis. vt abbas est ante monachũ. id est maior in ordine. Scdo mõ est nota relatõnis. vt in Apoc. Quattuor animalia erant plena oculis ante ꝛ retro. Tercio est nota circumstantie loci. vt iste stat ante hostium. Quarto est nota circũstantie tp̃is. vt ille venit ante ortũ solis. Quinto est nota prelationis seu excellentie. vt sacerdos est ante dyaconũ. id est excellit dyaconũ. Sexto est nota eternitatis. vnde Ante luciferũ genui te. id est ab eterno. Septimo est nota presentialitatis. vñ psal. Ante conspectum gentiũ reuelaui iusticiã tuã. Octauo est nota dignitatis. vt ibi qui post me venit ante me factus est. Et sunt verba Joannis baptiste ad legatos iudeorum. Ultimo est vna differentia loci que sunt sex. scꝫ ante retro sursum deorsum dextrum et sinistrum.

Amphi compositum circuit et dubitat

Hic autor equiuocat hanc dictionẽ grecã amphi dicẽs. ꝙ amphi i cõpositione ꝓmo ponit̃ pro circũ. vt patet in hac dictione amphitrix quod ẽ idem ꝙ mare. ab amphi qḋ est circum. ꝛ tero is ere. quasi circũquaqꝫ terram terens. vnde Ebrardus. Dic amphitricem qḋ totum circuit orbem Secundo amphi notat dubiũ seu obscuritatem. vt patet in hac dictione amphibologia. ꝛ est oratio dubiosam sententiã continens in se. vt vellem troyanos vincere rhomanos. ꝛ dicitur ab amphi quod est dubiosum. et bolos sententia. quasi dubiosa sententia.

Copulat aduersum. notat affectumqꝫ petentis

Explet et affirmat. continuata ligat

Hic autor equocat hãc dcõnẽ autẽ. Uñ ꝓmo ponit̃ copulatiue. vt ibi Dixit aũt Maria ad angelũ. Scdo iportat aduersitatẽ. vt in ps̃. Ego aũt cũ mihi molesti essent induebar silentio. Tercio notat affectũ petẽtis vt legit̃. Tu ãt dñe miserere nr̃i. Quarto explet. i. ẽ cõiũctio expletiua. et ponit̃ i orõne ꝓpter solũ ornatũ dicẽdo. Ego ãt speraui in te dñe. Quinto affirmat. i. ponit̃ affirmatiue dicẽdo. Nolumꝰ aũt vos ignorare de dor

mientibus. Sexto ligat continuata .id est importat continuationem illorum que sequuntur ad ea que precedunt. vt dicendo. Postq̄ dictum est de regimine. Nunc autem dicendū est de constructione.

Perficit adiungit. numerum. loca. tempora. causam

Designat. recolit. excludit. compat. addit

Designat simile sic contra versus et ante

Motum mentalem dat iuxta dirigit equat

Hic autor equocat hāc ꝓpōnē ad ꝑ appositōnē positā. Vñ pmoᵒ ꝑficit. id ē iportat ꝑfectōez. vt i Boetio de disciplina scholariū ibi Ebrietas nisi castiget̄ ad vnguē. i. ꝑfecte multos inducit errores. Scdoᵒ iportat adiunctōem. vt ille ociat̄ ad damnū suū. i. ex ocio adiūgit̄ damno. Tercioᵒ designat numerū. i. iportat circūstātiā nūeralē. vt valor istius libri extendit se ad tres solidos. Quarto iportat circūstātiā localē. ꝛ hoc dupliciter q̇a vel cū motu vł sine motu. Exēplū pmi vt iste currit ad ecc̄liam. Exēplū secūdi. vt sacerdos stat ad altare. Quito mō designat tp̄a. i. iportat circūstātiā tp̄is. vt Ad vesperū demorabit̄ fletus ꝛc̄. Sexto importat circūstātiā cause vt i euāgelio Amice ad q̇d venisti. i. ꝓpter quā cām venisti Septio recolit. i. iportat recordatōem seu memoriā. vt neglecta nō facił̄ recurrunt ad mentē. Octauo excludit id ē importat exclusiōnē ꝛ hoc ſm magis et minus. Exēplū pmi. Iste ad magis habet decē floꝝ. Exemplū secūdi. vt iste ad minꝰ hꝫ tres denarios. Nono cōpat. i. importat cōꝑatōnē. vt Non sunt cōdigne huiꝰ tp̄is passiones ad futurā gloriā. Decimo addit. i. importat additōnem. vt Iste dicit multa noua ad p̄missa Vndecimo desig̃t silr̄e. i. iportat silr̄itudinē. vñ In genesi Faciamꝰ hominē ad imaginē nostrā. i. ad silr̄itudinē nostrā. Duodecio desig̃t contra id ē ponit̄ ꝓ cōtra. Vnde paulꝰ. Frusta pugnaui ad bestias. i. cōtra bestiales. Decimotercio desig̃t ꝟsus. i. ponit̄ ꝓ ista antiqua ꝑpositione ꝟsus vt vbi Ponā sedē meā ad aquilonē. i. ꝟsus aquilonē. Decimoq̄rto ponitur pro ante. vt in euangelio Petrus foris stabat ad hostiū. id est añ hostiū. Decioq̇nto notat motū mētalē. vñ p̄s. Ad dn̄m cū tribularer clamaui ꝛc̄. Decimosexto ponit̄ ꝓ iuxta vt maria mag. sedit ad pedes. Decimoseptimo dirigit. id ē importat directōnē sermonis ad aliū. vt locutꝰ est dn̄s ad moysen. Decimooctauo equat id est importat equalitatem vt ibi. Qui sedes ad dexterā p̄ris. i. qui sedes coequalis patri.

Dirigit accessum dat compositum quater auget

Hic autor equiuocat istam prepositionem ad per compositionem positam dicens. Primo modo dirigit id ē importat directionē sermonis ad alium vel alios. ꝛ hoc patet in his duobus ꝟbis alloquor ꝛ affor. Secūdo modo importat accessū et hoc quadrupliciter. Vno modo importat accessum in loco dicēdo Aduenisti desiderabilis. Tercio mō importat

accessum in tpe dicēdo. Adest nāqȝ festiuitas gl'iose ꝟgis marie. Tercio
īportat accessuȝ ī desiderio. vt dicēdo pius medic⁹ assidet egris. i. ex affe
ctu intēdit sanare egros. Quarto īportat accessuȝ ī siltudīe vt talis assi
det. i. assilaꝛ insano. i. furēti. Tercio° ista ꝑpō ad ī ꝯpōne auget. i. īportat
augmētatōeȝ seu additōnem. vt patet in his ꝟbis Addo adiungo.

Copulat affirmat ac donat principiumqȝ At
Hic autoꝛ equocat hāc dictōnē at dicēs ꝙ pmo mō poniꝛ copulatiue
vt in euāgelio. At illa dixit vtiqȝ dñe. Scđo mō teneꝛ affirmatiue vel as
sertiue. vt in Boetio de ꝯsolatōne phie. At hoīm stolidissimoꝝ. Tercio°
poniꝛ ꝑ sed vt oēs isti studēt at ioānes nō. Quarto īportat ꝑncipiū vł in
choatōnē: vtȝ in euāgelio. At regina graui iam dudum saucia cura.

Longe ponit a po priuando deficit auget

Preeminat propriat dat re retro quoqȝ negat Apo
Hic autoꝛ equocat hāc dcōeȝ grecā. s. apo ꝑm ꝙ ꝑ ꝯpōnē addiꝛ aliīs di
ctionibꝫ. Primo° ī ꝯpōne idē ē ꝙ lōgū. Jn̄ apolog⁹ ꝛ ē ꝑmo fict⁹ de bru
tis aialibꝫ ad instructōeȝ hūane vite introduct⁹. Scđo° ꝑuat. i. notat ꝑ
uatōeȝ. Jn̄ apoplexia. i. infirmitas ꝑuās hoīeȝ rōe. Tercio° deficit. i. ipoꝛ
tat defectū. Jn̄ aposiapasis ꝛ ē q̄dā figura hn̄s fieri qn̄ oꝛō patiꝛ defectu
alicui⁹ dcōis reqsite ad ei⁹ sniam. vt dicēdo glia tibi dñe. Quarto auget
id ē īportat augmētatōem. Jn̄ apostema ꝛ dꝛ ab apos. i. augere ꝛ cauma
id est incendiū seu caloꝛ q̄si augēs caloꝛē. Jn q̄libet em̄ apostemate mag
no dn̄aꝛ caloꝛ ꝛ ē apostema magnū vlcus. Quito ꝑeminat. i. notat ꝑemi
nentiā. Jn̄ apostol⁹ ꝛ dꝛ ab apos. i. ꝑeminēs ꝛ stolon missio seu nunci⁹ q̄si
nūcius ꝑeminēs seu excellenꝛ missus. Sexto notat ꝓpinq̄tatē ꝛ poniꝛ pro
iuxta. Jn̄ apotesis ꝛ dꝛ diuina cōtēplatio ab apos ꝙ ē iuxta ꝛ theos deus
q̄si cōtēplatio iuxta deū. Septio poniꝛ ꝑ re in cōpositōne. Jn̄ apoteca ꝛ ē
dom⁹ in q̄ spēs aromatice ponūꝛ. ꝛ dꝛ ab apos ꝙ ē re ꝛ thesis positio q̄si
repositio diuersaꝝ specieꝝ. Octauo poniꝛ ꝑ retro. Jn̄ apostota ꝛ ē aliqs
postponēs religionē quā acceptauit. ꝛ dꝛ ab apos ꝙ ē retro ꝛ sto as are q̄
si retro stans a statu quē acceptauit. Ultimo importat negatōnem. Jn̄
apophrasis id ē negatia locutio ꝛ dꝛ ab apos. i. negās, ꝛ a phrasis locutio.

Est flectens a posterius rectum paritatem

Sursum signat ana solet et re retro notare Ana
Hic autoꝛ equocat hāc dcōeȝ grecā ana ī ꝯpōne veniēte di. ꝙ pmo mō
est nota posteritatꝭ. Jn̄ anastrophia ꝛ ē figura hn̄s fieri qn̄ debit⁹ oꝛdo ꝑ
uertiꝛ vt cū ꝑponiꝛ suo casuali vt dicēdo tecū ꝑ cū te. Scđo° notat rectū
anathēa. i. excōicatō ꝛ dꝛ ab ana ꝙ ē rectū ꝛ thomos diuisio q̄si diuisio a re
ctitudīe. s. a xp̄i fideliū excōicatōe. Tercio° notat paritatē seu eq̄litatē ꝛ sic
eē pt dici anathēa. Quarto notat sursū. Jn̄ anachoꝛita. i. heremita seu re
ligios⁹ ꝛ dꝛ ab ana. i. sursū. Quito ē idē ꝙ re. Jn̄ dꝛ anapest⁹ ab ana ꝙ ē re

et pestin pcussio quasi repcussio dattuli. Sexto est idem qd retro. z sic etiam inde venit anathema. Et dr ab ana qd est retro z theos qd est deus z maneo es ere quasi manens retro deum.

Est aduerbium nomen verbum simul amen

Amen ¶ Hic autor equiuocat amen dicens q pmo modo est aduerbiu affirmandi. z est idem qd vere vel veraciter. vt in euagelio. Amen dico vobis. i. vere. Secudo modo est nomen indeclinabile z est idem qd christus vel deus. vt in euagelio. Ego sum amen. i. syncera veritas. Tercio mo est verbu defectiuu tercie psone. z est idem qd fiat. vt Sed libera nos a malo amen. i. fiat. Ista eqtiuocatio etia patet in alijs versib. vn Amen pro vere tibi sit aduer qualitatis. Sed tibi sit nomen dico notare deum. Si fiat significat tibi verbum deficiens est.

An bis distinguit partem preeligit vnam

Bis querit sed non debet coniunctio dici

An ¶ Hic autor equocat hanc dictione An. dicens q pmo est piuctio disiunctiua. z sic duob modis disiugit. vno mo disiugit inter duo verba vel plura sub eode actu. vt An tu legis an plato legit. Alio mo disiugit inter duo vel plura verba sub diuersis actib. vt An tu legis an plato disputat. z qnly an isto mo disiugit tuc sepe elegit vnaz partem z ponit pro velis. Secudo mo an est aduerbiu interrogandi ita q ponit interrogatiue. z hoc duob modis Vno mo ponit interrogatiue z importat dubiu circa actu importatu p verbum. vt Tu es qui venturus es an aliuz expectamus. Scdo mo ponit interrogatiue affirmado veritate ita q no importat dubium. vt in euangelio An oculus tuus neqz est. Ite extra littera capit vt est ppositio inseparabilis. z valet tantu sicut circu. vt dicendo amplector

Eminet et floret dat contra pro notat anthi

Anthi greca vices et dicta vicaria supplet

Anti ¶ Hic autor equiuocat hanc greca dictione Anti dices. q pmo mo notat eminentia seu excellentia. vt patz in hac dictione anthonomasia. vn Anthonomasia est sententia habes fieri qn hoc qd est pmune plurib attribuit vni recte si esset priu eius. z sic istud nome apostolus p athonomasia. i. per excellentia attribuit beato paulo. cu em dr apostolus dicit hoc. i. designat beatus paulus. Consimiliter istud nomen pheta p excellentiam attribuit ipsi dauid. Et hoc nomen philosophus attribuit arestoteli. et dicit ab anthi. i. excellere seu peminere. z onoma nomen. quasi nomen p excellentiam alicui attributu. Secudo modo floret. i. notat prioritate seu dignitatem in statu. vt patet in hac dictione antistes. Et est antistes idem qd presul. quasi pre alio stans in dignitate. Tercio significat contra. vt patet in hac dictione Anthichristus. Et dicitur anthichristus ab anthi qd est contra. quasi cotra xpm

Equiuota

Similiter in hac dictione antiphrasis. que est figura hn̄s fieri quādo aliqd
deriuat̄ ab alio ꝑ ꝯtrariū. et sic dr̄ ꝙ mons dicit̄ a moueo es ere ꝑ antiphra
sim. id est ꝑ ꝯtrariū. Et dicitur ab anti quod est ꝯtra ⁊ pharasis locutio qsi
ꝯtraria locutio. Similiter in hac dictione antiphona que est cantus qui fini
tis psalmis cantat̄ Et dicit̄ ab anti qd̄ est cōtra ⁊ phanos sonus. quasi so-
nus contra psalmum

Jr bonus est solusq̧ deus negat et notat vsum

Principiū iuuat est occasio datq̧ peritum

Efficiens signū risum notat atq̧ saporem

¶ Hic incipit scd̄m capitulū. In quo postq̧ autor determinauit de equi-
uocationib⁹ dictionū incipientiū ab a Hic ꝯsequēter fm̄ ordinem alphabeti
in isto capitulo determinabit de dictiōib⁹ equocis a b incipientib⁹. et pt̄ litte
ra diuidi in tot partes quot ponit dictōes equocas. partes patebūt in pro
cessu. Primo ergo equocat hoc nomen bonus. qr̄ ṗmo est nomen adiecti-
uū importās qualitatē alicui subiecto inherentē. et sic capit̄ cū dr̄. Iste est bo
nus hō. i. virtuosus. Scd̄o ponit̄ pro solo deo. ⁊ negat̄ ab alijs rebus Ter
cio mō ponit̄ ꝑ negatōem a ꝯtrario sensu. vt in passione dn̄i christus dixit
de iuda. bonū erit ei si natus non fuisset hō ille. bonū. i. non malū. Quarto
est vtile. exemplū vt bonū est sperare in dn̄o. Quinto notat principiū boni-
tatis. vt vidit deus cūcta que fecerat ⁊ erant valde bona. Sexto iuuat. id ē
importat delectōem. vt in psalmo ibi. Ecce q̧ bonū. Septimo ponit̄ occa-
sionaliter. vn̄ Aug. Qui summe bonus esset nunq̧ mala fieri sineret nisi
ex malis bona sugeret. bona. i. occasionē bonoꝝ eliciat. Octauo est peritus
seu sapiens. ⁊ sic ꝯmuniter dicimus. Iste est bonus faber. i. peritus. Nono
est idem qd̄ efficax. vt Medicina que cito curat infirmitatē est bona. i. effi-
cax. Decimo ponit̄ derisorie ꝓ suo ꝯtrario. vt cum dicimus Tu es bonus
hō notādo eius oppositū. scȝ ꝙ malus ⁊ neq̧. Ultimo notat saporē. vt Ista
cibaria sunt bona. i. bonū saporem habent

Pastorū regimen demon terrena potestas

Solatur baculus sustinet et comedit

¶ Hic autor equocat hoc nomē baculus. Un̄ ṗmo dr̄ instrumētū medians
te quo pastores regūt oues. ⁊ ponit̄ indr̄ñter ꝓ regimine spūali vel seculari
ouiū. De ṗmo vt pastores minā̄t oues baculo. et epi portāt baculū in sig-
nū regiminis eoꝝ. Scd̄o capit̄ ꝓ demone. Unde ysaias. dn̄s ꝯteret bacu-
culū impioꝝ. i. demonē maloꝝ. Tercio capit̄ ꝓ terrena potestate. Un̄ ysaias
Ue vobis q̄ gloriamini in baculo arūdineo. i. in terrena potestate. Quarto
capit̄ pro consolatōe. vt in Tobia. heu mi fili vt quid te misimus peregri-
nari baculum senectutis nostre. non habentem baculum. id est consolationē
Quinto modo dicitur sustentamentum quo infirmus et debilis se sustē-
tat. Isto eīm modo fingit̄ baculus de se loqui sic. Sum decor manib⁹ susten-

to senē.rego gressus.Sum terror canibus.habeat me pro duce fessus.Sexto modo importat pauptatem.vnde in Job.In baculo trāsiui iordanem Ultimo importat comestionē.vt baculus vespertin⁹ sine spacio ē nociuus

Aduena crudelis grecum negat atq₃ latinum

Imprudens rhomam denegat atq₃ fidem.

Hic autor equocat hoc nomē barbarus.Vñ primo mō est aduena.id ē hō extraneus ⁊ ignotus.vt Dūmodo sit diues barbarus ipse placet.Secūdo mō dr̄ homo crudelis.vt O felix colonia iuxta cuius menia barbarorū rabies.Tercio ꝑcat hoīem q̄ nec est hebreus nec grecus nec latinus.vñ Exceptis grecis hebreis atq₃ latinis.Jure potest dici barbarus omnis homo.Quarto est imprudens vel stultus.vnde Paulus ad Chorintheos. Homo iste barbarus est.i.non intelligens vel insensatus. Quinto notat hoīem nō obediētem rhomano imperio.vt in die parasceues. Oramus ꝓ imperatore nostro.vt dominus sibi subijciat omnes barbaras nationes.id est homines rhomano imperio non obedientes.Sexto est infidelis seu hereticus.vnde psalmista. In exitu israel de egypto dominus iacob de populo barbaro ⁊c̄.

Est animal letale sathan notat hec basiliscus

Hic autor equocat hoc nomē basiliscus dicēs.ꝙ ṕmo mō ꝑcat animal venenosum interficiens solo visu homines ⁊ aues circūuolantes solo flatu Et dr̄ a basilios grece quod est rex latine.quia huiusmodi aīal propter ei⁹ nimiam venenositatem vocat̄ rex venenosoꝝ aīalium. Secundo modo basiliscus dicitur demon.vt in psalmo.Sup̱ aspidem ⁊ basiliscum ambulab̄. Et hanc ꝑcatōem habet ſm quādam similitudinem. Nā sicut basilisc⁹ hominem ⁊ cetera aīalia inficiendo occidit.ita etiam dyabolus aīas hoīm suis prauis temptatōibus inficit ⁊ occidit.

Consensus.patria.mundus.doctrina beatus

Respicit.et ditat curas mouet.atq₃ moratur

Hic autor equocat hoc nomē beatus.Vñ ṕmo mō est cōsensus.i.hō cōsentiosus seu bonam cōsciam hn̄s.vt ibi Beati q̄rum remisse st̄ iniq̄tates et pctā.Scd̄o mō ꝑcat patriā.i.ꝑcat felicitatē eterne vite.vt ibi Beati q̄ habitant in domo tua dn̄e.Tercio dr̄ mūdus.i.ꝑcat felicitatē huius mūdi.vt ibi Beati immaculati in via.Quarto dr̄ doctrina.i.ꝑcat beatitudinē sciētie ⁊ doctrine.vt ibi.Btūs vir q̄ in sapia morabit̄.Quinto respicit.i.ꝑcat respectū ad aliquod opus bonū.vt ibi Btūs q̄ intelligit sup̱ egenū ⁊ pauperem Sexto modo ditat.i.ꝑcat diuitias.vñ in psalmo.Beatū dixerunt populū cui hec sunt.Septimo mouet curam.i.ꝑcat remotionē curarū.⁊ sic hō q̄ est liber ⁊ sine omī cura dr̄ btūs.Ultimo moratur.i.importat perseuerantiam in aliquo tp̄e.vt ibi.Beati q̄ p̱secutionem patiuntur

Equiuoca

Bestia mente notat raptum ratione carentem

Leuiathan heresim sathanam tibi brutaqꝫ signat

Hic autor eq̄uocat hoc nomē bestia. Unde ꝑmo modo capit̃ ꝓ aliquo
mutato in bestiā. ⁊ hoc mente ⁊ nō corpe. sicut legit̃ ꝙ nabuchodonosor rex
mutatus fuit septē annis in bestiam. nō aūt corpore sed mente. Scdo mo-
do capit̃ pro homine bestialiter viuente. vnde Paulus. Frustra laboraui
ꝯtra bestias. i. homines bestialiter viuētes. Tercio modo capit̃ ꝓ antichri-
sto. vnde in apocalipsi. Uidi bestiā septē cornua habētem. Quarto modo ca-
pitur pro dyabolo. vñ legitur de sancto Martino ꝙ in extremis dicit dya
bolo sibi apparēti. Quid hic astas bestia cruenta. Quinto capit̃ pro heresi
seu secta hereticoꝝ. vnde in Apoc̄. Egrediebat̃ bestia de abisso que deuora-
uit oīa. i. ꝯsurgit heretica prauitas ⁊ destruit totā fidem. Sexto capit̃ pro
bruto aīali. ⁊ sic capitur simpl'r. vnde in Genesi. Creauit deus reptilia ⁊ be-
stias terre. ⁊ dr̄ bestia q̄si vastia a vasto as are. q̄d est annihilare. A bestia ve-
nit h̄ ⁊ hec bestialis ⁊ hoc le. i. ad bestias ꝑtinens.

Optat. vera refert. dat materiam. bona dicit

Multiplicat. celebremqꝫ facit. bona dat. mala dicit

Consecrat et laudat. gratesqꝫ refert. benedicit

Hic autor eq̄uocat hoc ꝟbum benedico dicēs. Bñdico ꝑmo modo est
benedictiōem optare. vnde in Esaya legitur. ꝙ ysaac bñdixit filio suo iacob
cū dixit. Det tibi deus ⁊c̄. Secūdo mō capitur vt est vera dicere. vñ Ja-
cob cum senio grauaret̃ dr̄ bñdixisse. i. vera ꝑ spm̄ ꝓpheticū ꝑdixisse. Tercio
dat materiā. i. p̄cat materiam ad laudem dei assignare. vt in psalmo: bñdici
te sol ⁊ luna dño. Quarto modo est bona verba dicere. vñ in mensa sacer-
dos solet bñdicere cibū. i. bona verba dicere super cibū. Quinto ē multipli
care. vnde in Genesi. benedixit deus ade ⁊ eue. i. multiplicatiōem dedit eis
dicēs. crescite ⁊ multiplicamini ⁊c̄. Sil'r cum dicit̃. bñdic domine dona tua.
id est multiplica. Sexto est diem solemnē ⁊ celebrem instituere. vñ in Gene
si. Benedixitqꝫ deꝰ diei septimo. i. diē septimū celebrare instituit. Septimo
capitur pro collatione bonoꝝ. ⁊ sic est dare bona. vt bñdicat tibi deus. Oc-
tauo capit̃ pro maledicere ex cōtrario sensu. vt legit̃. ꝙ vxor Job dixit ad eū
bñdic dominum. Nono est consecrare. vt presbiter bñdicit sal. Decimo est
laudare. vnde benedicamus patrem ⁊ filiuꝫ ⁊c̄. Ultimo modo p̄cat grates
referre. vt benedicamus domino

Pars hominis. christus. protectio siue potestas.

Hic autor equiuocat hoc nomen brachium. Unde ꝑmo modo dr̄ pars
corporis humani ꝓcedēs a manibus vsqꝫ ad scapulas. Secundo capitur.
pro christo seu filio dei. vt in Genesi. Et brachium domini tibi reuelatuꝫ est.
id est filius dei appꝛuit tibi. Tercio dr̄ protectio. vt Esto brachiū meū in tpe

tribulatōis. Quarto dr̄ potestas tā iusta q̄ʒ iniusta. vt de p̄mo. Libera nos dn̄e in brachio tuo. de scd̄o. Conteret brachiū dn̄s peccōꝝ

Instruitur reficit potat patitur retinetq̄ʒ

bibo ¶ Hic autor equocat hoc ꝟbū bibo is ere. Nam ſcat addiscere seu instrui vt legit̄ de scō georgio. Bibit in pueritia qd̄ postea eructauit. Scd̄o reficit id est ſcat refectū sp̄ual̄e. vn̄ in euāgelio. Qui biberit ex aqua nō sitiet ineternū. Tercio potat. i. ſcat potare. ⁊ ita cōiter accipit̄. vt ibi Ex veteri more semel bibis absq̄ʒ pudore Si bis terq̄ʒ bibit ni soluat turpiter ibit. Quarto est pati. vt in euāgelio. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum. Ultimo est retinere sciam vel verba alicuius. vt in Alexād ro. Vigili bibit aure magistrū. i. cū diligētia retinet ꝟba magistri. Notanduʒ q̄ a bibo venit bibulus. i. multū bibēs. vel attrahēs multū de humore. et sic arena dr̄ bibula

Ceruix principiū finis suggestio sponsus

Christus defensor exoriturq̄ʒ caput

caput ¶ Hic determinat ſm ordinē lrāꝝ de dcōib a c incipientib. Et diuidit̄ in tot ptes quot sunt dcōnes equoce a c incipiētes. Et p̄mo equiuocat hoc nomen caput. Un̄ p̄mo dr̄ ceruix. i. q̄dā pars corpis p̄ncipalior. Et dr̄ a capio is ere. q꞉ hm̄ōi pars corporis capit in se q̄nq̄ʒ sensus. Isto mō accipitur ibi. Dum caput egrotat. cetera mēbra dolent. Secūdo est p̄ncipiū seu initiuʒ. et sic dicimus In capite ieiunij. Tercio est finis seu terminus Et isto modo capit̄ in lamentationib hieremie. ibi dicit̄. Dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omniū platearū. Quarto est suggestio diabolica. ⁊ sic capitur in Gen̄. vbi dicit̄ Ponā inimicicias inter te ⁊ mulierem. et ipsa conteret caput tuū. id est suggestionem tuam. Quinto est idem quod sponsus. Unde apl'us. Caput mulieris est vir. Sexto est christus seu filius dei. Un̄ ideʒ apl's. Nos sumus membra. christus ꝟo caput nostruʒ. Septimo est defensor. Isto mō dicimus. Cesar est caput christianitatis. Ultimo est idē qd̄ origo. Isto mō dicimus q̄ li humus est caput huius nomis hō. Et ab hoc ꝟbo capio plura descendūt. vt pʒ in ꝯpositis verborum

Corpus hō fragilis iustus corruptio sensus

Panis cognatus femina carnis opus

Caro ¶ Hic autor equiuocat hoc nomen caro dicens q̄ primo est quedaʒ pars corporis aīalis distincta ꝯtra ossa. et sic capit̄ ibi. Pelle ⁊ carne vestisti me. Secūdo est hō. vt Uerbū. i. filius dei factū est caro. i. hō. Tercio est fragilis et sic capit̄ in Gen̄. ibi. Nō pmanebit sp̄us meus in hōie q꞉ caro est. i. fragilis. Quarto est idē qd̄ iustus. ⁊ sic capit̄ ibi. Ad te om̄is caro veniet. Quinto est idē qd̄ corruptibilis. ⁊ sic capit̄ ibi. Recordatus est q꞉ caro sumus. id ē corruptibiles. Sexto capit̄ p ꝯcupiscentia carnali. et sic capit̄ ibi. Caro con-

cupiscit aduersus spiritū ꝛ spūs aduersus carnem. Septimo ponit pro pane.i.pro corpore christi.et sic capit ibi. Qui manducat carnem meaꝫ ꝛ bibit sanguinē meū viuet ineternū. Octauo ponit ꝓ cognato .i.fratre vel cōsanguineo.vt ibi Nō occidamus eum qꝛ caro nostra est.i.frater. Nono ponit ꝓ femina seu muliere.vñ in euāgelio Jo. Qui nō ex sanguinibꝫ neqꝫ ex voluntate carnis ꝛc̄. Ultimo ponit pro opere carnali.vt ibi.ꝛ erūt duo in carne vna. Jtē caro dꝛ a creos grece qđ est caro latine. Jnde carno as are.in simplici nō est in vsu. Jñ ꝑ ꝯpōnem Jncarno as are.i.carnē inducere Et sic dꝛ christus incarnatus.qꝛ induit carnē qñ factus est homo

Latrat et amittit humilis vilis negat heret

Est celeste canis sydus.in amne natat — Canis

¶ Hic autor equocat hoc nomen canis. Uñ pmo est aīal latrabile. ꝛ sic capitur ꝓprie. Uñ Jn cane laudanda sunt q̄ttuor atqꝫ ꝓbanda Est lingua medicus.dñoqꝫ fidelis amicus. Edem custodit.furem latrandoqꝫ ꝑdit. Secūdo amittit.i.ſcat taxillū mediāte quo homines amittūt bona sua. Unde Quisquis hō caueat canibꝫ bene ne sua ꝑdat. Tercio est idē qđ humilis.ꝛ sic capit ibi. Quid ꝑsequeris rex iherusalē pulicē viuū ꝛ canē mortuū. ꝛ stꝫ ꝟba dauid ad saul. Quarto est idem q̊d vilis seu ignobilis vt ibi. Golias dixit ad dauid. Nūquid ego canis sum.qꝛ cū baculo ad me venis. Quinto negat.i.dꝛ apostota qui cessat a bonis operibꝫ inceptis.vñ Jsa. Tanquā canes reuersi sunt. Sexto heret.i.ſcat hereticū ꝛ infidelē.vñ in euāgelio Nō est bonū sumere panē filioꝝ ꝛ mittere canibꝫ ad manducandū.i. hereticis et infidelibꝫ. Septimo est sydus celeste seu stella q̄dam. Et inde dicūtur tunc dies caniculares qñ scꝫ illa stella habet dominiū. Ultimo nat in equore.id ē ponit ꝓ pisce marino.vñ Latrat in ede canis.nat in equore splēdet in astris Et venit canis originaliter a cano is ere

Uas sacramenti ciphus et scriptura volūtas

Passio datqꝫ calix eterni premia regni — calix

¶ Hic autor equocat hoc nomē calix. Unde pmo est vas in quo ꝯficit corpus christi.ꝛ sic capit in Raymūdo cū dꝛ. Qñ paras calicē ꝛc̄. Secūdo dicitur ciphus ex quo aliq̄s p̄t bibere. Tercio ponit pro sacra scriptura. vñ ps̄. Calix in manu dñi ꝛc̄. Quarto capit pro volūtate seu carnali delectatione et sic capit ibi. Calix babilonis aureus quo oēs gentes inebriant. Quinto capitur ꝓ passione dñi. vt in passione dñi. Pater si fieri potest trāseat a me calix iste. Ultimo ponit ꝓ p̄mio eterne vite.et sic capit ibi. Calicem salutaris accipiam ꝛ nomen dñi inuocabo

Aer celestis.sanctus.deus.ether.et ignis

Uel firmamentū.scriptura dei calodemon

Joānis de garlādia

Immensum . missus . ecclesia . vita pennis

¶ Hic autor equocat hoc nomen celū. Unde pmo ponit p aere. vt in ps. Uolucres celi z pisces maris. Secūdo ponit pro sancto. z sic capit in illa sequentia. Celi enarrant. vbi dr de terra fecit celū. Tercio ponit p deo. z sic capit in ps. ibi. Posuerūt os suū in celū. i. ptra deū. Quarto est ether. vt cuz dicit. Sydera splendent in celo z ita pmuniter accipit. Quinto ponit pro igne. i. p spera ignis. Uñ Ouidius de spisso aere texit celū. i. ignē. Sexto ponit p firmamento. i. pro toto vniuerso. et sic capit a pho cū dicit. extra celum nihil est. Septimo capitur p sacra scriptura. vt ibi qm eleuata est magnificentia tua sup celos. Octauo ponit p immensitate diuina. vt ibi Ascendaz in celum z ero similis altissimo. Nono ponit p aplo. et sic capitur ibi. Celi enarrant gloriā dei. i. apli. Decimo ponit p ecclesia militanti. vt ibi Factū est silenciū in celo. i. in ecclesia militāte. Ultimo ponit p eterna vita. z sic capit ibi. Gaudent in celis aīe sanctoꝝ. Et venit celū a celo as are. qd duo significat. Uñ Celo dum sculpo lapides. celo coopto. A pmo celtes. celum fit a posteriori. Inde celitus a um. z hic z hec celestis. i. ad celū ptinens

Euentus lapsus vox proprietasq regendi

Accidit et dubitat. nominibq cadit

Ut natura cadit. sic gloria gratia sorsq

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen casus. Unde primo est euentus rei inopinate. z sic capit a pho secūdo phisicoꝝ vbi distinguit casum z fortunaz Secūdo est lapsus siue ruina. vt qnto gradus altior tanto casus grauior. Tercio est distinctio casualis. et sic dicit Donatus Casus nominū quot sunt. Quarto est proprietas regendi aliquam dictōem. vt quādo dicitur prepositioni accidit casus. Quinto est accidens partiū declinabilium. Isto modo dicimus q tres sunt partes casuales. scz nomen pronomen z participiū. Sexto dubitat. id est notat dubiū seu errorem. Isto modo dicitur q experientia facit artem. inexperientia vero casum. Ultimo cadit a nominibus. id est importat deriuationem aduerbioꝝ a nominib. Isto em mō dicitur in libro topicoꝝ Arestotelis. vbi docet arguere p locum a casibus. sic arguendo. Iustū est bonum. ergo quod iuste fit bene fit. Et venit casus a cado is ere. de quo patet in compositis.

Predicat est nubes terre via porcio nili

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen cataracta dicens q pmo pdicat id est dicit pdicator. vñ ps. Abissus abissum inuocat in voce cataractaꝝ tuaruz id est in voce pdicatoꝝ. Secūdo est nubes que in aquā resoluit. vñ in Gen. Cataracte celi aperte sunt. Tercio est via subterranea. vñ Ouidius Inhabitant terrā cataractis vbiq reclusam. Ultimo est portio nili. id est facit vnā ptem nili. i. illius fluuij. vñ Nilus est qdam fluuius in egipto qui omni die naturali crescit z decrescit.

Diluuiũ baratium signãtur per cataclismum

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen cataclismus. Primo sĩcat diluuiũ generale. vt in libro sapiẽtie. Cataclismus inebriauit terrã aridam. Secũdo significat infirmũ. vt in eodem libro. ꝓpter malos puniendos factus est cataclismus. i. infirmus. Et dicitur cataclismus a cata qđ est vle ꝛ clima atis. qꝛ dicit̃ diluuiũ qđ fluit ꝑ q̃ttuor climata mũdi

Est locus est arbor tribulatio flamma iehenne Caminus

¶ Hic autor equiuocat hoc nomẽ caminus. Vñ ꝑmo est locus igni appropriatus Vñ No bonus est socius qui ꝓfert ꝟba camini. Secũdo dꝛ arbor luxurie. vt Stultus peribit veneris flagrãte camino Tercio est idẽ quod tribulatio. vt dñs ꝓbat dilectos suos in camino. i. ꝑ tribulatões. Quarto est idẽ qđ infernus. vt Mali descendent in caminũ ignis

Signatur christus clauis sathaneqꝫ potestas
Signaturqꝫ sciens soluit ligat ostia claudit Clauis

¶ Hic eq̃uocat hoc nomen clauis. Vñ ꝑmo ponit̃ ꝓ christo. vt Ysa. O clauis Dauid. o ceptrũ domus israel q̃ portas celi claudis ꝛ aperis. Secũdo est potestas diaboli. vñ in Apocal. Data est ei clauis putei ꝛ abissi. Tercio capit̃ ꝑ scia vel intellectu sciaꝝ. vñ in euãgelio. Ve vobis scribis ꝛ pharisei q̃ habetis claues scie nec intratis nec alios intrare ꝑmittitis regnũ celorũ Quarto soluit ꝛ ligat. i. sĩcat autoritatẽ ligandi ꝛ soluẽdi a peccatis. vñ dñs dixit petro. dabo tibi claues regni celoꝝ. i. autoritatẽ ligãdi ꝛ soluẽdi. Vltimo claudit hostia. i. sĩcat instrumentũ aperiendi ꝛ claudendi ianuas. et ista est cõmunis eius acceptio.

Claua necat. clauus amat. auget iũgit. ꝛ ornat Claua clauus

¶ Hic subdit eq̃uocatõem huius nõis claua. ꝛ sĩcatõem huius nõis clauus dicẽs. ꝙ claua sĩcat quoddã instrumentũ ꝑcutiendi. lignũ habẽs caput Sꝫ clauus ꝑmo amat. i. sĩcat amorẽ. vt cũ dꝛ. Clauus amor seculi clauo recondit̃ dei. i. amor mũdi amore dei depditur. Secũdo clauus auget. i. sĩcat instrumẽtũ stimulandi equos. a nõie calcar. vt In pedibꝰ clauos milites non semp habebãt. Tercio iũgit. i. sĩcat instrumẽtũ in anteriori pte acutũ mediãte quo aliqua adinuicẽ ꝯiungũtur. et ista est cõmunis eius acceptio Vltimo ornat. i. sĩcat ornamẽtũ quo antiq̃tus noui milites ornabãtur. vt legitur de scõ Bartholomeo ꝙ ipe fuit ornatus clauo purpureo.

Premiat est morbꝰ sententia carbo lapillus Calculus

¶ Hic eq̃uocat hoc nomẽ calculus. Nã ꝑmo ꝑmiat. i. sĩcat ꝑmiũ eterne vite. vñ in Apoc. Vincenti dabo manna absconditũ ꝛ calculum candidum. Secũdo est q̃dam infirmitas quam hõ patit̃ in renibꝰ vel in vesica q̃ cau-

[illegible]

satur ex q̄busdam lapillis ibi exn̄tibus ꝛ exitum petentibus qn̄ hō vrinam emittit. sed quia exire non possunt hō maximum patitur dolorem In̄ calculosus a um. i. patiēs talem infirmitatē. Tercio est sn̄ia iudicialis. vt calcul⁹ in absentē ꝑsonam ferri nō debet Quarto est carbo ardens. vt habet in Isa. ibi dr. Sumpsit dominus calculū de altari ꝛ tetigit os meū. Ultimo est q̄dam lapis puus cadens in calceis ambulantiū q̄ alio nomine dicit̄ scrupulus. Item calculus extra lrām est idē quod numerus seu cōputatio. Inde calculo as are. i. numerare vel cōputare. Et sic ptȝ ꝙ calculus pluribꝫ mōis capitur q̄ꝫ hic exp̄mitur in textu. vnde. Calculus est pondus. minimus lapis. ensis acutus. Premiat. est numerus. rō. sententia. carbo Morbus. ꝛ in ludis schacorum calculus ibit

Designat seriem. formam. plene q̄ꝫ scientem

Hic autor equocat hoc nomen cherubin. Un̄ cherubin neutri gn̄s plis numeri ꝑcat seriē. i. ordinem seu chorū angelorum. vt ptȝ in his versibꝫ. Ordinis est nomē cherubin pluraleq̄ꝫ neutrū. Si cherubim scribas quēuis ex ordine signes. Scd̄o designat formā. i. imaginem habētem dispōem angelicā. Unde legit̄ ꝙ moyses fecit duo cherubin in tabernaculo. i. duas imagines pulchras habētes dispōem angelicam Ultimo ꝑcat sciētem plene. i. plenitudinē scie. vt Qui sedes sup cherubin intuēs abissos

Describit. portat. splendet. tumet. assimilatur

Angelicos cetus. iustos notat. atq̄ꝫ malorum

Hic autor equocat hoc nomē currus. Un̄ p̄mo describit. i. ꝑcat moduȝ describendi carmīa. vt in illo versu Hic modus hic nostra signabit̄ aera curru. i. carmine. Scd̄o portat. i. ꝑcat q̄ddam vehiculum q̄ttuor rotarum mediante quo res portantur de loco ad locum. ꝛ ista est ꝓrior eius ꝑcatio. ꝛ sic capitur ibi. Disparibꝫ bobꝫ nunq̄ꝫ trahit̄ bene currus. Tercio splēdet. i. importat splēdorem solis. ꝛ sic fabulose dicit̄ ꝙ sol hȝ currū cum q̄ttuor equis. Quarto tumet. i. importat supbiā seu supbum ꝓcessuȝ. vn̄ ps. Hi in curribus ꝛ hi in equis. Quinto assilatur. i. capit̄ pro silitudine currus materialis vn̄ legit̄ in libro Regū ꝙ Helyas raptus est in celū ꝑ currū igneum. i. ꝑ nubem lucidam currui assilatam. Sexto ꝑcat turbā angeloꝝ. vn̄ legit̄ in Isaia Uidi currum ꝛ eq̄tes eius. Septimo ꝑcat turbā seu ꝯgregatiōem bonorū et etiā maloꝝ hominū. Maloꝝ hoīm: vn̄ ps. Currum pharaonis ꝛ exercitum eius ꝓiecit in mari. Bonoꝝ aūt hominū exemplum. Currum eius exaltauit ad thronum ꝛc. Et venit currus a curro is ere. a quo curriculus. id est paruus currus.

Terminat. atq̄ꝫ sapit. vas stringit. tempora voluit

Limes idealis a centro linea distans.

Hic autor equocat hoc nomē circul⁹. Nā p̄mo termiat. i. ꝑcat terminuȝ

ſeu finem.⁊ ſic ponit̃ in quadā ſeq̄ntia de ſcō Stephano Per circulū terre p̄
catus adiuuet ⁊c̃. Scd̄o ſapit.i.ſ̄cat ſapiam vl̄ ſciam.vt Circul⁹ in ore ſtul
ti ſicut anulus in ore porci. Tercio ſtringit vas.i.ſ̄cat inſtrumētū mediante
q̊ vas ligatur.⁊ ſic dicimus.hoc vas ligatū eſt q̄ttuor circulis. Quarto vol
uit tp̱a.i.ſ̄cat reuolutōem tp̱is.⁊ ſic dicit̃.hoc opus ꝯpleui per circulū anni.
Quinto ſ̄cat figurā imaginariā ſeu que imaginatur.⁊ ſic aſtronomi dicūt
ꝙ in firmamēto celi plures ſunt circuli. Ultimo mō eſt linea diſtās a cētro.
id eſt ſ̄cat lineā quādā circularē in cui⁹ medio eſt pūctus a q̊ omes linee ad
circūferētiam ducte ſunt eq̄les.⁊ iſta eſt cōis eius acceptio. Et eſt circul⁹ di
minutm̄ hui⁹ noīs circus.⁊ de iſto noīe circus pꝫ in his metris. Si quē bar
batum faceret ſua barba btm̄ In mūdi circo nō eēt ſanctior hirco.

Dat legem.reſonat.gaudet.tribulat.patiturq̃ꝫ.

Hic autor equocat h̄ nomē cythara. Un̄ p̄mo eſt noua lex.⁊ ſic dr̄ cōi
ter nouus rex iponit nouā cytharā.i.nouā legē. Scd̄o dr̄ inſtrumētū muſi
cale.⁊ illa eſt ei⁹ ꝓpria ſ̄catio.vn̄ p̄s. Canite in cythara ⁊ in voce tube. Tercō
eſt gaudiū.vt ibi.cythara ſocij mei ꝯuerſa eſt in fletū. Quarto ē tribulatio
vn̄ p̄s. Cōfitebor tibi deus in cythara.i.tp̱e aduerſitatꝭ ⁊ tribulatōis Ul
timo eſt paſſio.vn̄ in Iſaia Uēter me⁹ patit̃ cytharā.i.paſſionem

Pars crucis eſt cornu.terrena ſuperbia.pneuma

Denotat,inſultus.animalia munit.abundat

Hic autor equocat h̄ nomē cornu. Un̄ p̄mo ſ̄cat ptē crucis.vn̄ ꝓpheta.
Manus ei⁹ in cornib⁊.⁊ loq̄tur ibi de xp̄o cui⁹ man⁹ ꝯfixe fuerūt cruci Se
cūdo dr̄ terrena ptās ſiue ſupbia.vn̄ p̄s. Cornua pctōꝝ ꝯfrigā. Tercō ſ̄cat
pneuma.i.donū ſpūſſancti.vn̄ in Apoc̄. Et vidi angelū h̄ntē ſeptez cornua
id eſt ſeptē dona ſpūs ſci. Quarto denotat inſultus.i.ſ̄cat impugnātiā ini
micoꝝ.vn̄ Erue deus aīam meā a cornib⁊ inimicoꝝ. Quīto munit aīalia.
id eſt ſ̄cat defendiculū ſeu munimētū q̊ aīalia bruta ſe defendūt.⁊ iſta ē cōis
eius acceptio. Ultīo abūdat.i.ſ̄cat abundātiā reꝝ tp̱alium. vn̄ Boeti⁹ de
diſciplina ſcholariū. O q̃ꝫ dulcis ſuffragij amicoꝝ exhibitio cui pleno cornu
arridet. Et dr̄ cornu a creos grece qd̄ eſt caro latine.qr̄ cornu nihil aliud eſt
q̃ꝫ caro indurata. Un̄ dr̄ cornutus a um.i.habēs cornua

Eſt animal ceruus.eſt ceruus furca caſarum

Hic equocat̃ h̄ nomē ceruus. Un̄ p̄mo eſt aīal ſilueſtre multū velox ma
gna h̄ns cornua.vt Cerui cauda breuis male tegit poſteriora. Stulti lin
gua leuis colat min⁹ interiora. Scd̄o mō eſt furca caſaꝝ.i.q̊ddā inſtrumē
tū ligneū quo domus ꝓua ſuſtentat̃. Alio noīe vocat̃ columna

Deſignat tempus.eternum:circuit:ornat

Uincit.⁊ eſt capitis raſuraq̃ꝫ ſacra corona

Joánis de garlãdia

Hic autor equocat hoc nomẽ corona. Unde pͥmo mõ dꝛ tp̄s grẽ. vñ in p̄s. Benedices corone anni benignitatis tue. Scd̄o mõ ſcat eternã vitaꝫ: vñ. Beatus vir q̄ suffert temptatõem qꝛ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronã vite. Tercio mõ ſcat circuitũ vel ambitũ. ⁊ sic dꝛ ꝙ eccīa hꝫ amplã coronaꝫ Quarto est ornamẽtũ capitis. ⁊ illa est ꝓpria eius ſcatio. Quinto vincit. i. est ſcat victoriã. ⁊ sic dꝛ vsualiter quis obtinuit coronam. i. victoriam Sexto significat rasurã clericalem. vñ⁹. Rade prius barbã. collum post: inde coronã. ⁊ vocatur alio nomine tonsura

Lectio. distinguit. minuit. locus est. ⁊ adunat

Hic autor equocat hoc nomẽ capitulũ dicẽs. ꝙ capl'm pͥmo mõ dꝛ ꝑua lectio. ⁊ sic dicimus. Istud capl'm nũc est legendũ. Scd̄o mõ distinguit. i. dꝛ esse distinctio alicui⁹ libri in suas ꝑtes pͥncipaliores. Isto mõ dicimus ꝙ textus Alexãdri diuidit̄ in duodecim capl'a. Tercio° minuit. i. est diminutiuũ istius nõis caput. ⁊ isto mõ capitulũ dꝛ ꝑuũ caput. Quarto° dꝛ esse loc⁹ ad quẽ clerici ꝯueniũt ad ꝑtractandũ sua negocia. ⁊ sic dicimus: canonici st̄ in capitulo. Ultimo mõ adunat. i. dicit̄ cõgregatio canonicoꝝ seu religiosoꝝ Isto mõ dicimus ꝙ capitulũ buscíducense hoc decreuit. Et venit capitulum original'r ab isto verbo capio is ere

Hierusalem. membrum. ratio. puteus vitiorum

Cogitat: est anima. vis eius. quarta voluntas

Hic autor equocat h̄ nomẽ cor. Vñ pͥmo ponit̄ ꝑ ciuitate hierl'm. vñ legit̄ ꝙ sicut ionas fuit trib⁊ dieb⁊ ⁊ trib⁊ noctibus in vẽtre ceti: ita xp̄s fuit tribus dieb⁊ ⁊ trib⁊ noctib⁊ in corde terre. i. in hierl'm Et dꝛ hierl'm iõ cor terre qꝛ in medio terre ẽ situata recte sicut cor in medio aīalis ẽ situatũ. Scd̄o° ẽ membrũ pͥncipale ip̄ius aīalis de q̊ ph̄s dicit ꝙ ip̄m est pͥmũ viuẽs ⁊ vltimũ moriens. ⁊ ista est cõis eius acceptio. Tercio° est rõ. vñ p̄s. Anxiat⁹ est in me sp̄us meus. in me aũt turbatũ est cor meũ. i. rõ Quarto mõ ponit̄ pro puteo seu ꝓfunditate vicioꝝ. vñ p̄s Trãsferent̄ montes in cor maris. Quinto mõ cogitat. i. est idem qđ cogitatio. vt. Scrutans corda ⁊ renes deus. Sexto ponit̄ ꝑ aīa intellectiua. ⁊ sic capit̄ ibi. Deus creauit corda hominũ Septio ponit̄ ꝑ intellectu. vñ p̄s. Accedet hõ ad cor altũ. i. sublimẽ intellectũ. Ultio ponit̄ ꝑ volũtate. vt De corde malo consceđũt praue cogitationes. A cor venit ꝑcordium. i. locus superior circa cor. Et componit̄ diuersimode. vt vecors concors ⁊ discors

Mensurat triticum. locus est. conuentus. ⁊ ordo

Flat chorus. ⁊ saltat. organiceꝗꝫ sonat

Hic equocat h̄ nomẽ chorus. Primo mẽsurat triticũ. i. ponit̄ ꝑ quadaꝫ mẽsura determīata tritici. vt in euãg. de q̊dã villico q̄ debebat dño suo cẽtũ choros tritici. Scd̄o mõ est q̊dã locus sp̄ealis in eccīa vbi cõueniunt cleri

ci ad seruiendũ deo. vñ Qui vult stare choro debet bñ psallere xp̃o. Et loc⁹ illorũ qui cantãt ad alioꝝ. Tercio dr conuẽtus seu ꝯgregatio specialr bonorum hoim̃. vt ibi Te gloriosus aploꝛ chorus. Quarto ponit̃ ꝓ ordine angeloꝝ. ꝛ sic cõiter dr ꝙ noue sunt chori ãgeloꝝ. i. ordines. Quinto ponitur pro qdã vẽto. ita dr ꝙ cori tẽpestas naues destruit. Sexto saltat. i. ponit̃ ꝓ chorea. vñ in li° regũ legit̃. ꝙ puelle ducebãt choros Ultio ponit̃ ꝓ qdã instrumẽto musicali. ꝛ sic capit̃ ibi. Laudate dñm in tympano ꝛ choro

Nobile. formosum. rarum notat. ꝛ generosum

Fece carens. non obscurum. resonat. manifestat Clarus

Hic autor equocat hoc nomẽ clarus. Uñ ꝑmo mõ est idẽ quod nobilis vñ legit̃ de beato Gregorio ꝙ erat claris ortus natalib⁹. Scd̃o est idẽ qd̃ famosus. Isto mõ cõiter dicim⁹: ꝯuersatio istius hoĩs est clara in ꝑplo. Tercio est idẽ quod generosus. ꝛ sic capit̃ cum scribit̃ in subscriptionib⁹. ꝑclaro necnõ sapiẽti viro. Quarto est idẽ qd̃ carẽs fece seu alia ĩmũdicia. Isto mõ dr. istud vinũ est clarũ. Quinto est idem q̃d nõ obscuruꝫ. vt ibi. Clara dies pauli multos fructus notat anni. Sexto resonat. i. est idẽ quod sonorus. vt iste habet claram vocem Ultimo manifestat. i. est idẽ quod manifest⁹. Isto mõ dicimus. Sm̃a illius littere est clara. i. manifesta

Est recens crudum. nõ digestibile durum

Incoctum crudus. denotat atq₃ ferum Crudus

Hic autor equocat hoc nomẽ crudus. Uñ ꝑmo mõ idẽ est quod recens vñ. Infundas oleum crudis vulneribus egri. Scd̃o mõ est idẽ quod non faciliter digestibile. vnde. Crudum pauonẽ semꝑ ad balnea porta. Tercio est idẽ quod incoctum. vt iste carnes sunt adhuc crude. i. incocte. Quarto ẽ idem qd̃ ferus seu seuerus. vt iste est crudus vir. Et sic dr crudus q̃si cruore vdus. i. humid⁹. vel q̃si dãs cruorẽ ꝓpter eius seueritatẽ

Uas amplum. cornu lapis est. inflatio concha Concha

Hic autor equocat hoc nomẽ concha. Uñ primo mõ dr amplum vas de ligno factũ in quo hoĩes lauare solẽt eoꝝ pedes. Secũdo mõ dr q̃ddam cornu in quo pueri solent sufflare. Tercio dr lapis ꝑciosus q̃ alio noĩe dicit̃ vnio. Quarto dr inflatio seu suꝑbia. Itẽ extra lrãm ſcat piscem quẽdam in testa latẽtem. ꝛ illa est eius cõis significatio.

Describit. cantat. laudat. patet. atq₃ prophetat. Cano

Hic autor equocat hoc ṽbum cano Nã ꝑmo mõ est idẽ qd̃ describere aliquã materiã. ꝛ sic capitur ibi. Huic opꝫ vt canamus cũ angelis sꝑ gloria in excelsis. Tercio laudat. i. ponit̃ ꝓ laudare. exemplũ Sacerdotẽ xp̃i martinũ cũcta ꝑ orbem canit ecc̃ia. Quarto est idẽ qd̃ manifestare. sic dr Cũ bñfeceris noli canere in tuba. Ultio est ꝓphetizare seu ꝑdicere. vñ Esaias cecinit sina

goga meminit. Notãdum ꝙ cano ꝓ aliq̄bus significatis est neutrale. ꝛ ꝓ quibusdam actiuum. vt ptꝫ in illis versib⁹. Est neutrale cano cum sit diui/ noqꝫ psallo. Actiuumqꝫ cano. sit ꝓ describoqꝫ laudo

Ex nihilo mentis. sine semine christe parentes

Ecce creauisti creat humor sic statuisti

Eligit. et recreat: renouat. permittit. et effert

Hic autor equocat hoc ỽbum creo as are. Nã ꝑmo modo est aliq̄d ex ni hilo producere: quod ꝑtinet ad solum deum. ꝛ sic capitur ibi. In ꝑncipio cre auit deus celum ꝛ terram. Secũdo est aliq̄d ex ꝑiacente materia siue semie sui generis producere. ꝛ sic deus creauit hoīem de limo terre. Tercio modo est cooperari ad hoc quod aliquid fiat. ꝛ sic dr̄ ꝙ humor terre creat arbores id est cooperatur ad hoc. Quarto modo est eligere. vt Canonici creauerũt nouũ decanũ. i. elegerũt. Quinto modo est idē quod recreare. ꝛ sic simplex capitur pro composito. ꝛ sic capit̄ ibi Emitte spm̄ tuum ꝛ creabunt̄. Sexto modo est renouare. ꝛ sic capitur ibi. Ego deus creo quotidie celum ꝛ terrã Septimo est ꝑmittere. ꝛ sic capit̄ ibi. Ego dñs faciens bonũ ꝛ creans malũ id est permittēs malum. Ultimo est efferre seu exaltare. ꝛ sic legitur in libro Regũ de dauid. Creaui te ex nihilo. i. exaltaui te.

Cum capulo fertur corpus. mucroqꝫ tenetur

Hic autor equocat hoc nomē capulus. Nã ꝑmo modo est feretrũ cum q̄ deferuntur corpa mortuoꝝ. ꝛ sic dicimus. funus portatur ad ecc̄iam cum capulo. Secũdo modo est ꝑs gladij. s. illud lignũ quod tenetur in manu qd̄ alio noīe dr̄ manubrium. ꝛ sic dr̄ Iste tenet gladium ꝑ capulum. ꝛ venit ab isto ỽbo capio is ere Nã ꝓ ꝑmo ſcato capit corpa mortuoꝝ. Pro scd̄o ca/ pit gladiũ. Iñ capularis ꝛ hoc re. i. ad capulũ ꝑtinens

Pan calamus cantat. calamus pan scribere tēptat

Hic autor equocat hoc nomē calamus Nã ꝑmo mõ vocat̄ canna medi/ ante q̄ causat̄ cantus in fistula. ꝛ pro isto ſcato venit a caleo es ere. i. calidum esse vl̄ fieri. qꝛ huiusmodi canna ex inflatu calescit Secũdo mõ vocat̄ instru mētum mediante quo scribit̄. scꝫ penna scriptoris. vñ ꝑs. Lingua mea ca/ lamus scribe Et nota ꝙ in textu ponit̄ pan calamus. Pan em̄ grece idē est quod totũ latine, ad designãduꝫ ꝙ in integro ꝛ non in fracto vel diuiso cala mo canitur vel scribitur. Item extra textum. Calamus ſcat stipulam vel il lud quod sustentat spicas segetum ꝛc̄.

Cenos commune reddit. scenosqꝫ theatrum

Est senos sensus. xenosqꝫ notat peregrinum

Fercula dat cena. cinnos miscere facit: vel
Concordare. cinos canis est. cenūq; quinos dat.

Hic autor ponit dr̃iam q̃rundã dcõnum grecarũ. s. cenos ꝑ c. scenos ꝑ s ꝛ c. ꝛ senos ꝑ s sine c. ꝛ xenos ꝑ x. ꝛ cenam ꝑ c. ꝛ cinnos ꝑ duplex n. ꝛ cinos ꝑ simplex. dicẽs ꝙ cenos ꝑ c scriptum est idẽ quod cõmune. Inde cenobiū id est ꝯmunis habitatio monachoꝝ seu monialium. qꝛ ibi oĩa debẽt eẽ cõmunia. Et dꝛ indr̃nter cenũ vel cenos Iñ etiam epycenum. ab epy qđ est supra ꝛ cenũ cõmune. Scđo mõ scenos grece scriptũ ꝑ s ꝛ c est idẽ qđ vmbra vel vmbraculũ latine. Iñ venit scena. i. theatrũ Iñ scenicus a um. i. vmbrosus. Sed senos grece scriptũ ꝑ s sine c est idem qđ sensus latine. Iñ asinꝰ. ꝛ dꝛ ab a qđ est sine ꝛ senos sensus q̃si sine sensu Sed xenos ꝑ x scriptũ est peregrinus latine. Inde ab olon q̃d est totũ dꝛ vlixes nomẽ cuiusdã viri q̃ totus peregrinus fuit. Fuit em̃ viginti annis in peregrinatõe. Sed cena ꝑ c scriptũ nomẽ latinum ſcat comestionẽ vesꝑtinam. vnde De nimia cena stomacho fit maxima pena. Cinnos grece est idẽ quod concordia vel ꝯmixtio latine. Iñ ꝯcinnus a um id est concors. quod est equiuocum. vnde Concinnus cõcors affabilis atq; benignus. Cinos grece ꝑ c est canis latine. Sed quinos grece est cenum vel lutum latine. Iñ ꝑ compõnem inquino as are. et coinquinare id est maculare.

Agros. rus. formam. superos colit. atq; parentes
Hos arat. hoc habitat. ornat. honorat. amat

Hic autor eq̃uocat hoc ꝟbum colo is ere. Uñ ꝑ mo modo est idẽ quod arare. vt ioannes colit agrum. i. arat Inde agricola. i. aliquis vel aliq̃ colens agrum. Scđo modo est idẽ quod inhabitare. vt iste colit villam. i. inhabitat Tercio modo est ornare. vt mulieres plus colunt se q̃ viri. Quarto est reuerentiam alicui exibere. vt ibi Joannes colit superos. id est honorat superiores. Ultimo est idem quod amare vel diligere. vt ibi Toto corde et anima deum colere debemus

Copulat. associat. dat formam. tempora causam
Instrumenta notat habitum. simul et dominatum
Prodest. ac habitat. dat contra. concomitatur

Hic autor eq̃uocat hanc dcõem cum. Nã vno modo ponit̃ copulatiue. vt ego cum petro gaudemus. vel ego cum katherina sumus albi. ꝛ sic facit ꝯceptõem ꝑsonarum vel generũ. Scđo mõ ponit̃ associatiue. ꝛ tũc nõ importat copulatõez sꝫ associatõem nec etiã facit duo singularia eq̃pollere vni plĩ. vt sancte victor cũ socijs tuis ora ꝓ nob. Tercioꝰ importat circũstantiã forme respcũ alicuiꝰ subẽ. vt nomẽ ſcat subam cũ q̃litate. Quartoꝰ importat circũstãtiã tp̃is. ꝛ sic est aduerbiũ tp̃is. vñ Cato. Cũ fueris felix q̃ sunt

adversa caueto. Quinto mō importat circūstātiam cause. ⁊ ponit̄ pro quia vt filius facit voluntatē patris cū filiorū interest obedire parentibꝫ. Sexto importat circūstantiā cause instrumental̄. vt tanq̄ȝ ad latronē existis cū gladijs ⁊ fustibꝫ compꝛehendere me. Septimo importat circūstātiam habitus. vt pꝛincipes terre supbe incedūt cū vestibus pciosis. Octauo importat circūstantiā dn̄ationis. vt papa cū cesare dominat̄. Nono importat circūstātiam vtilitatis. vt Ad faciendā misericordiā cū patribꝫ nostris. Decimo importat circūstātiam more seu habitatōis. vt filij manebūt cum parētibus suis. Undecimo ponit̄ pro cōtra: seu importat circūstantiā ꝯtrarietatis. vt Factum est silētium in celo cum pliaret̄ michael archangelus cuȝ dracone. Ultimo importat circūstantiā loquele. vt Tu cum illo eras

Te tibi nunc in te credo certi vota spondet

Dat virtutis opus. demonis. atq̄ȝ fidem.

Hic autor equocat hoc verbū credo is ere. Nā primo mō ꝯstruitur. cuȝ accō. ⁊ tunc importat adhesionē credulitat̄ eēntie alicuius rei. ⁊ sic ista credo deum exponit̄. i. credo deū esse. Scd̄o mō ꝯstruitur cum dtō. ⁊ tunc importat adhesionem credulitatis dictorū. vnde. Crede mihi si credis ei tūc decipieris. Et sic ista credo deo exponit̄. i. credo q̄ ipse veturus est redditurus vnicuiq̄ȝ sm̄ opa sua. ⁊ sic de alijs dictis p eum. Tercio cōstruitur cum accō mediante prepōe in. ⁊ sic est fidē habere in aliquo plenariā. ⁊ sic capitur ibi. Credo in deū. i. tota dilectōe ⁊ diligētia adhereo deo. ⁊ istud ponit Grecista. Crede deum vel crede deo. plus credere dico Si credis in eum q̄ȝ vel ei vel eum. Quarto est promittere. ⁊ sic leuans puerū de fonte dicit credo. et in hoc promittit puerū baptizatū in articulis fidei christiane debere credere ⁊ crediturū dum ad annos discretōis venerit. ⁊ sic patrini seu cōpatres spōdent. i. pmittunt votum certitudinis p iamiā baptizato. Quinto mō importat opatōem virtuosam. ⁊ sic capit̄ ibi. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit. Ultimo mō notat fidem ꝑuersam. ⁊ sic capit̄ ibi. Demones credent ⁊ ꝯtremiscent. Nota cerno is ere. i. videre. ⁊ hȝ sm̄ artem creui in p̄terito ⁊ cretum in supino. Inde ⁊ a verbo do dicit̄ credo q̄si cretum do. id est considerationem vel visionem

Judicium. numerum. repetitum censeo signat.

Hic autor equiuocat hoc verbum censeo es ere. Unde pꝛimo modo est idem quod iudicare. ⁊ sic capitur ibi. Audi quid censet amicus. Secundo mō est idem quod numerare. ⁊ sic capitur in ista sequentia ibi. Sed quid nos istos recēsemus heroes ⁊c̄. Tercio modo significat repetere seu renouare. ⁊ sic capitur in quadam collecta de natiuitate domini in qua dicitur. Prosit nobis quesumus domine filij tui recensita natiuitas. Et ꝟcant idē ista tria ꝟba cēso is: censeo es: ⁊ cēsio is. vn̄ꝰ. Significabit idē tibi censeo cēsio censo. Sȝ dr̄ūt q̊ ad p̄terita ⁊ supīa. Nā cēseo es ere hȝ cēsui in p̄terito: ⁊ censum in supino. Sed censo is ere habet censui in preterito et censitum in

supino media correpta. Sȝ censio is ire q̄rte ꝯiugationis hȝ censiui in p̄te-rito ⁊ censitū in supino media ꝓducta. vn̄ᵒ Censio cēsitum dat. censes cēseo censum Censitus a censo tercia sꝑ habet. Sentio ꝑcipio dat sensi dat q̊ȝ sensum. Scribe ꝑ s istud. ꝑ c scribas tria prima. Item istud verbum censeo es ere adhuc alia ſcat. vn̄ᵒ Censeo iudico libero suadeo vel manifesto. Estuo cum statuo numero iubeo superaddes

Cedo locum dono. scindo. succumbo. recedo
Verbero. concedo. proprium notat. hec tria cedo

Hic autor eq̄uocat hoc ꝟbum cedo is ere. Vn̄ primo mō est idē quod locum dare. vt ibi. Cedere maiori non est pudor inferiori. Secundo modo est idē quod scindere. ⁊ sic legitur in festo palmarū. Alij cedebant ramos de arborib9. Tercio modo est idē quod succumbere. vt iste cessit in bello. i. succubuit. Quarto modo idē quod recedere. vt ibi Nec me cessisse negabo. Quinto est idē quod verberare. vt Circūdederunt me viri mēdaces. ⁊ sine cā flagellis ceciderunt me. Sexto est idē quod assentire. vt ibi Cede potēter amicis. Septimo est idē quod appropinquare. vn̄ legitur ꝙ instāte xp̄i passionis tpe cessit hierl'm Vltimo cedo ponit̄ pro dic. ⁊ sic est defectiuū. Et est eq̄uocatio istius verbi cedo in alijs versibus. vn̄. Cedo locū tribuo dicas ⁊ cedo recedo. Ac cedo sepe ꝓ scindere dr̄ esse. Prima duo cessi faciūt reliquum ꝙȝ cecidi. Et cedo pro dic defectiuum repitur

Concordat. pangit. conformat. et assimilatur
Sic compellit. inest. sic coit. atqȝ decet

Hic autor eq̄uocat hoc ꝟbum cōuenio is ire. Nā ṗmo ſcat ꝯcordare vnde Cato. Conueniet nulli q̄ secū dissidet ipe. Secūdo mō pangit. i. significat pactū facere. ⁊ sic capit̄ in euāgelio ibi. Nōne ex denario diurno conuenisti mecū. Tercio mō ꝯformat. i. ſcat ꝯformatōem. s. qn̄ aliq̄s ꝯformat se alijs. vt Nō hi cōueniunt nec in vna sede morant̄. Et fit ibi sermo de auaro ⁊ de ꝓdigo. Quarto assimilat̄. i. idē est qđ assimilari. Isto mō dicim9: isti duo fratres ꝯueniunt in facie. i. assimilant̄. Quinto cōpellit. i. idem qđ cōpellere vel in cām trahere seu alloq̄. vt ibi Conuenio vos inquā o iudei Sexto inest. i. idē est quod ineē seu inherere. Isto mō dicimus ꝙ nigredo ꝯuenit coruo. Septimo coit. i. idē est quod coire vel sil' venire. Isto mō capitur ibi. Astiterūt reges terre ⁊ ṗncipes populi ꝯuenerūt. Vltimo ponit̄ pro decet et sic est ꝟbum impꝑsonale actiue vocis. ⁊ declinat̄ tm̄ ꝑ tercias ꝑsonas. vnđ Pāphilus Cōuenit vt vadā nunc exorare puellam

Permiscet. clamat. ideomata dissipat. vnit
Persones. damnat. vocem supponere mutat

Hic autor eq̄uocat hoc ꝟbum ꝯfundo is ere. Vnde primo est idem qđ

miscere. vt pincerna confundit. id ē miscet vinū. Scđo est clamare vel clamore aliquē impedire. vt iste cōfundit verba disputantiū. Tercio significat ideomata dissipare vel loquelas diuidere vt legit̄ ꝙ in edificatōe turris babilonis facta est confusio linguaꝝ. Quarto vnit personas. id est notat vnionē triū personaꝝ scʒ patris filij ⁊ spūs sancti in vna deitate. vnde in cymbalo anastasi. Neqꝫ confundētes personas. vnde non debemus vnire sed potius diuersificare personas in sancta trinitate. Nam alia est persona patris. alia filij. alia spiritussancti. Quinto est idem qđ damnare. vñ psal. In te domine speraui non confundar in eternū. Ultimo mutat suppositionem termini. vt in logica de suppositione confusa ꝙ signū vniuersale confundit terminū immediate sequentē non impeditum. ⁊ facit ipsum stare confuse ⁊ distributiue.

Congregat et loquitur. dat. ponit. compat addit
Apponit partem. prodest. hec dat tibi confert

Cofero
Hic autor equiuocat hoc verbum confero ers erre Nā pmo est idē qđ cōgregare. vñ Uirgilius in bucol. Cōtulerant ꝙ greges thoridū ⁊ alexis in vnū. Secūdo mō est idem qđ colloqui. vt in euangelio. Qui sunt hi sermones quos confertis inuicem. Tercio est idem qđ dare. vt tibi cōfer medelam languidū. Quarto ē idem qđ ponere. vt scholares contulerunt se ad scribendū. Quinto ē idem qđ cōpare. Inde tunc collatio. id ē compatio. vt ibi. Est adiectiuis graduū collatio talis. Sexto est addere seu apponere. vt ibi. Formica confert granū grano donec impleatur capsula. Septimo est apponere partem. Isto modo dicit̄ ꝙ apostoli contulerunt cymbalum fidei. quia quilibet apposuit partem suam. Ultimo est prodesse. vt ista medicina confert stomacho. id est prodest.

Colligo
Remouet atqꝫ probat. infert acquirit. adunit
Hic autor equiuocat hoc verbum colligo is ere. Nam primo est remouere. vt in euangelio. Mittet deus quartuor angelos vt colligāt de regno suo omnia scandala. Scđo est probare. vñ Boetius in libro diuisionū dicit. ꝙ logica aut diffinit aut diuidit aut colligit. Tercio est inferre vel concludere. ita dicit̄ ex talibus premissis colligit̄ ista conclusio. Quarto est acquirere. vt Justus de bonis operibus colligit vitam eternā. Ultimo est adunare seu aggregare. Unde Colligit in messe qđ habet formica necesse. Et est compositum a con ⁊ lego is ere. quod est equiuocū. vnde Fur aurum. virgo flores. mare nautaqꝫ libros. Clericus. equiuoce singula quisqꝫ legit.

Cofiao
Conficit inficio. pelles parat. et species dat
Hic autor equiuocat hoc verbum conficio is ere. Nam primo est inficere vel intoxicare. vnde in Theodolo. Tandem confectus etate creat herilis. Secūdo significat preparare pelles. id est significat preparare corium vel pergamenū. ⁊ sic dicimus. Pellifex conficit pelles. Tercio dat

species.id est miscere species aromaticas.ꝛ pertinet ad apotecarias. Et patet predicta equiuocatio etiam in aliis metris.vnde Rex hostes.medicus herbas.corpusqꝫ sacerdos. Cōficit.iste necat.miscet hic.ille sacrat. et componitur conficio a con et facio.

Cōmittit credit.delinquit.mittit in vnum

Hic autor equocat h̄ ꝟbū cōmitto is ere. Nā p̄mo ē credere seu commendare.vñ Catho. Corpis auxiliū medico cōmitte fideli. Scd̄o ē delinquere seu peccare.vñ Theodolus.Sentit adhuc proles quod cōmisere parentes.Jnde cōmissum id est peccatuꝫ.Tercio est simul mittere.vt cōmissa est familia domini.Et sciendum ꝙ cōmitto adhuc alia significat.vnde cōmitto censum portat cuiuslibet horum. Coniungo pecco facio credo reprehendo.

Componit sepelit.adiungit fingit.et ornat

Dictat et aduersos pacificare studet

Hic autor equocat hoc ꝟbū cōpono.is ere. Nā p̄mo ē sepelire.vt iste cōponit cadauera mortuoꝝ.Scd̄o ē adiūgere seu cōiungere.vñ Dum steteris corā dn̄is hec quinqꝫ tenebis. Junge manus .cōpone pedes .caput erige sursum. Non dispergaris caueas ne multa loquaris. Tercio ē fingere. vt Poete varias composuerunt fabulas. Quarto est ornare.vñ Est componentis sese speculum meretricis. Quinto est dictare.vt iste composuit multos versus et dictamina. Ultimo est discordantes pacificare.vt iste composuit illos inimicos.

Circuit ꝛ tempus summāqꝫ.locumqꝫ propinquat

Hic autor equocat hāc dictōnē circa. Nā p̄mo mō circuit.i.notat circuitōnem.vt pcessio fuit circa eccl'iam.Scd̄o importat ꝓpinq̄tatē tp̄is.vt in passione dn̄i ibi. Et circa horā nonā expirauit.Tercio importat ꝓpinquitatē pcij seu alicuiꝰ summe denarioꝝ.vt iste debet mihi circa centum florenos.Ultimo importat propinquitatem loci.vt iste moratur circa ecclesiam vel circa castrum.

Approbat.et contra.dat coram signat adesse

Hic autor equocat hanc dictōnē coram. Unde p̄mo tenet approbatiue.vt ibi. Luceat lux vestra corā hoib;. Secūdo ponit̄ p contra.vt i euāgelio de filio prodigo. Pater peccaui corā te.i.contra te. Tercio ꝑcat vicinitatē in loco.vt ibi. Cantabat vacuus coram latrone viator.

Cras proprie substat annū.non certa futurum

Hic autor equocat hāc dictōnē cras. Nā p̄mo ponit̄ ꝓprie.ꝛ sic ē aduerbiū tp̄is.vñ Alanꝰ. Cras dabo nō hodie sic nego cotidie. Scd̄o ponit̄ nōialit̄ ꝛ ē nomē substantiuū neutri gn̄ indeclinabile.vñ Noli p cras

cras longas tibi ponere metas. Nã p cras cras cras hoim deducit etas. Tercio signat cõtinuatõem anni. vñ xps i euãgelio. Hodie ꝛ cras eijciam demonia. i. toto anno. Ultio notat tps futurũ indetermiatũ. Et maxie diem nouissimũ. Exemplum ibi. Cras redibit iusticia mea.

Sit tibi dictamen sit coniuratio carmen

Est metrum carmen. canit incantat reprehendit

Hic autor equocat h nomẽ carmẽ. Nã pmo ẽ dictamẽ ppie de rebus iocũdis. vñ Boetius. Carmia q quondã studio florẽte pegi ꝛc. Scdo dicit cõiuratio vl' incãtatio. vt ibi. Maliciose carmie noli peccare. Ultio ẽ cantilena seu cãtus leticie ad laudẽ dei. vt ibi Festũ nũc celebre ꝛc. Notandum ꝙ carmentis dicitur dea carminũ. ꝛ dicitur sm Poetas inuenisse litteras latinas. Inde carmen de quo in littera.

De pro pre. ab iuxta. fluxum generale notabit

Est cõmune cata. breuitatem signat. et auget

Hic autor equiuocat hanc grecã dictionẽ cata. Vñ pmo ponit p de qd patet in hac dictõne catasinthesis. q dr a cata qd ẽ de ꝛ sin qd est con et thesis positio quasi scia vel sermo de compositione seu ꝯstructõne dictionũ. Scdo ponit p pre. vt patet in hac dictõne catalepsis. que dr a cata quod est pre. et lepsis captio. quasi precaptio seu preacceptio alicuius totius grãmaticalis. ꝛ est idem qd prolepsis. Tercio ponit pro ab. vt patz in hac dictione cataclisis. que dicit a cata qd est ab ꝛ clisis vsus. quasi abusio. et est quidam color rhetoricus habens fieri qñ dictiones finguntur sm exigentiam sermonis. ꝛ sic interficiens rusticũ vocatur rusticida recte sicut interficiens hoiem vocat homicida. Quarto ponit pro iuxta. vt patet in hac dictione cataplasma. que dicit a cata quod est iuxta. ꝛ plasma formatio. quasi iuxta formationem membroꝝ lesoꝝ. Et est medicina q ponitur iuxta membrũ lesum vt dolorem trahat a loco periculoso. Quinto notat fluxum. vt patet in hac dictione catarrus. que dicitur a cata quod est fluxus. ꝛ nar naris quasi fluxus narium. Unde Quattuor ex somno veniunt mala meridiano. Febris pigricies capitis dolor atqꝫ catarrꝰ. Sexto est idem quod generale. vt patet in hac dictione cataclismus que duo signat. vnde diluuiũ baratrũ tibi designat cataclismꝰ. Septimo notat cõmune. vt patet in hac dictõne catholicus. que dicit a catha qd est cõmune. ꝛ icos custos. Octauo notat breue seu breuitatẽ. vt patz in hac dcõne catalogus. q dr a cata. id ẽ breuis. ꝛ logos sermo. i. breuis sermo. Ultimo notat augmentatõem. vt patet in hac dcõne cataracta q signat viã subterraneã. p quã aqua currit. ꝛ dr a cata qd ẽ augere. qr talis via frequent augetur p cõtinuũ fluxũ aquarum. ꝛ de isto noie cataracta prius patuit.

Scandit olet. resonat. cleo seruit. percutit. intrat

Gloriot. inclino cleo cles et sorbeo signat Cleo

Hic autor equiuocat hoc verbū cleo es ere. non multū vsitatū. Nam pmo est ascendere. Inde cliuus. id ē ascensus montis. a quo acliuus z decliuus indifferenter secunde vel tercie declinatōnis. vt patet ibi. Is vl' vs ista suis dices dare cōpositiuis zc. Et ē acliu⁹ idē qđ sublimis. Decliu⁹ idem est qđ bassus. Secundo est idem qđ ferere. Inde cloaca. id est latrina. Tercio significat reserare. z sic inde dicit' clauis. Quarto significat seruire. z sic inde dicit' cliens. i. seruus Quinto fcat percutere. z sic inde dicitur claua. Sexto est intrare. z sic inde dicit' clauus. i. instrumētū ferreū in vna parte acutū. intrans ligna ad cōiungenda ea. Septimo fcat gloriari et sic inde dicitur inclitus. id est gloriosus. Ultimo est idem qđ inclinare. Inde clitella. id est sporta mercatorum. quia facit ipsos inclinare.

Ol rediens proprie. praui mens gratia, doctor Dies

Sol intellectus. eternum prosperitasqʒ

Tempus iudicij denotat ista dies

Hic autor fm ordinē aplhabeti ponit equiuocatōnem dictionū incipientiū a d. Et dicit qꝫ hec dictio dies pmo capit' p tpe in quo sol vadit ab oriente p occidens redeūdo ad oriens z capit' p die naturali. z cōtinet vigintiqttuor horas dies. Scđo ponit' p die artificiali. s. p apparitōe solis super terram. z durat ab ortu solis vsqʒ ad eius occasum Tercio est mēs conscia in malis. vnde Stachius Assiduis conuolat alis seua dies. id ē mala conscientia. Quarto est gratia. vt ibi. Nox precessit dies aūt appropinquabit. Quinto est doctor spūalis. vt ibi. Dies diei eructat verbum Sexto est sol lucens. vt ibi. Mane nobiscū domine quoniam aduesperascit z inclinata est iam dies. Septimo ē intellectus humanus. vñ Paulus. Incomprehensibilis est ab humano die. Octauo est eternitas. vnde Iacobus. Qui ignorauerit christū ignorabit dies eius. Nono est prosperitas. vnde psal. Et in lege eius meditabitur die ac nocte. id est in prosperitate z aduersitate Ultio ponit' p nouissimo die. vt ibi Dies illa dies ire

Ponderat atqʒ canit. contorquet. stamina querit Dragma

Dragma genus nummi nummos bis quinqʒ valebit

Dragma notat pondus. stateris pars quarta notatur

Pondus vel nummū conflectit in e genitiuū

Dumqʒ monile notat genitiuū terminat in tis

Inde designatur carmen vel questio facta

¶ Hic autor equocat hoc nomen dragma. Nam p̄mo est pondus .i. ſcat decimã partẽ vncie. vt in medicina recipe duas dragmas illius herbe. Se-cũdo ponit̃ pro cantu. vt ibi Ante thorum huius ꝟginis frequẽtate nobis dulcia cantica dragmatis. Tercio est q̄stio. ꝛ inde dr̄ sermo dragmaticus. id est sermo interrogatiuus. Quarto ſcat monile. i. ornamẽtũ quo mulieres ornant se. Quinto ponit̃ ꝓ nũmo. vt ibi Mulier habẽs dragmas decem. Unde sciendũ ꝙ dragma pro aliquib⁹ ſcatis est generis feminini prime declinatõis. et ꝓ aliquib⁹ ſcatis est generis neutri ꝛ tercie declinatiõis. Vñ qñ dragma ponit̃ ꝓ pondere vel pro nũmo tũc est generis fe̅i ꝛ p̄me decli-nationis. Sed qñ ponit̃ ꝓ q̄stione monili vel carmine tũc est generis neutri et tercie declinatõis. vñ Pondus vel nũmus ꝯmittit in e gt̄m. Atq̃ mo-nile notans gt̄m terminat in tis. Dũ designat̃ carmẽ vel q̄stio facta.

Predicat inuitat ad culpam. persequiturq̃

Detrahit et rodit rura. cibumq̃ terit

¶ Hic autor equocat hoc nomẽ dens. Nã p̄mo notat falsos p̄dicatores vñ Job loquens de antichristo ꝑ girũ dentiũ formido veniet. Scd̄o notat suggestionẽ ad malũ. vt dentes pctõꝝ ꝯtriuisti. Tercio notat ꝑsecutõez seu ꝑsecutõem. vt infremuit ꝯtra me dentib⁹ suis. Quarto notat detractõem vt ibi. Dentes eoꝝ arma ꝛ sagitta. Quinto mordet rura. i. ſcat quoddã instrumentũ ligneũ seu ferreũ quo vtũtur agricole ad tegendũ semina in ter-ram ꝓiecta. qd̄ alio no̅ie dr̄ rastrũ. Ultimo terit cibũ. i. est ꝑs a̅ialis ꝯterens cibũ. ꝛ hec est eius ꝓpria ſcatio. ꝛ sic capit̃ ibi. Sũt hominũ dentes triginta duo comedentes. Et dr̄ dens a demo is ere. Inde dentatus. i. hñs dentes Jñ edentatus qui ex senio ꝑdidit dentes. Jñ bidens. i. ouis

Est plumbũ discus mense caput atq̃ parapsis

¶ Hic autor equocat hoc nomẽ discus. Vñ p̄mo notat plumbũ. i. ſcat q̄d-dam instrumentũ de plũbo factũ in quo pueri in quibusdã terris ludere so-lent. vt pꝫ ꝑ Grecistã dicentẽ. Est discus ludus q̄r nil nocet aptus. Scd̄o notat caput mense. i. ponit̃ ꝓ p̄ncipio mense seu ꝓ mensa. Ultimo est parap-sis. i. scutella. vt Da mihi in disco caput Johis baptiste.

Diplois est vestis. confusio. frausq̃ maloꝝ

¶ Hic equocat̃ hoc nomen diplois. Et p̄mo q̄dam vestis duplicata q̄ mi-lites olim vtebãtur. vt iste est indutus diploide. Scd̄o est confusio. vñ ps. Operiant̃ diploide sua. i. ꝯfusione. Ultimo dr̄ fraus maloꝝ hominũ. vnde Jhero. In dioploide locuti sunt. i. in fraude. Et dr̄ a dya qd̄ est duo ꝛ plo-ys plicatio quasi duplicatio.

Sanctũ pneum notat digitus. donũq̃ supernũ

Pruritum venerũ. numerũ membrũq̃ pusillum

¶ Hic equocat hoc nomẽ digitus Nã p̄mo ponit̃ ꝓ spũ. Vñ in euãge. In

digito dei eiicio demonia. Scdo ponit̃ p dono celesti. vt ibi Opa digitor̃ tuor̃ lunã z stellas zc. Tercio ponit̃ p appetitu seu ɔcupiscentia carnali. vt Uox blanda digitos hz. Quarto ponit̃ p numero quodã. vt pz in algorismo. ibi dr ꝙ triplex est numerus. scz digitus. articulus. z numerus ɔpositus. Ultimo ponit̃ p paruo mẽbro hoĩs. vt ibi. Scribere q̃ nescit nullũ putat esse laborẽ Tres digiti scribũt. totũ corpusq̃ laborat. Et ista est eius ppria ſcatio. z p̃t dici a vbo dirigo is ere. qz digiti actus dirigũt

Mollicie posse cultum negat atq̃ pudorem

Difficilem sensum. grauiter ferit horribilemq̃

Signat et obscurum. festum notat atq̃ laborem

¶ Hic autor equocat hoc nomẽ durus. Nã pmo negat mollicieм. z sic illd qd nõ est molle vocat̃ durũ. vt lapis est durus. z hec est ppria eius ſcatio Scdo negat posse. i. possibilitatẽ. z sic est idem qd impossibile. vt in sequentia de ɔuersione sancti pauli. Ego sum iesus. durũ est tibi vt recalcitres stimulo. Tercio negat cultũ. z sic hoc qd nõ est aratũ vocat̃ durũ. vt terra est dura. i. nõ arata. Quarto negat pudorẽ. z sic q̃libet hõ qui est impudicus z infacetus vocat̃ durus. Quinto negat sensum. i. subtilitatẽ ingenij. z sic q̃libet hõ obtusus vocat̃ durus. Sexto ponit̃ p defícili. vt ibi Durus est sermo iste q̃s eum capere valebit. Septimo fert grauiter. i. notat grauem pcussionẽ. vt In illa die visitabit nos dñs in gladio duro. Octauo est horribilis. vt Uisio dura dicta est mihi. Nono est obscurus. vt Sentẽtia hui9 littere est dura. Decimo ponit̃ p intollerabili. vt paralisis est durus morbus. Ultimo ponit̃ p recto seu p illo qd nõ est flexibile. vt. Uidi ceruicem tuam durissimam.

Prodest solatur. misertur prosperitatem

Denotat. atq̃ placet. pira dulcia. dulcis amicus

¶ Hic autor equocat hoc nomen dulcis. Nam pmo prodest. i. ponitur p vtili. vt Iste cib9 est dulcis stomacho. Secũdo solat̃. i. importat solaciuz. vt Dulce loqui miseris semp ɔfortat eosdem. Tercio miseret̃. i. notat misericordiã. vel est idẽ qd misericors. vñ ps Dulcis z rectus dñs. Quarto notat psperitatẽ. i. est idẽ qd psper vel fortunatus. Uñ Boetius. Mors hominũ felix q̃ se nõ dulcib9 annis Inserit. et mestis sepe vocata venit. Quinto placet. i. est idẽ qd placẽs. vt de scã katherina. Uox tua dulcis zc. Sexto notat saporẽ. z oppponit̃ amaro. z hec est ppria ei9 ſcatio. Ultimo est idem qd dilect9. vñ catho. Obsequiũ pstare tuũ sis cuiq̃ parat9. Obsequio quoniam dulces retinentur amici

Deprimit. et remouet. moritur. dat pignora. credit

Deponant testes sicut tibi iura fatentur

Hic autor equocat h̄ verbū depono is ere. Nā p̄mo mō est dep̄mere. vt ibi Deposuit potētes de sede. Scđo mō est idē quod remouere. vt ibi depone curas. Tercio mō ē idē qđ mori. vt legiť in quadā collecta Suscipe dn̄e aiam famuli tui sacerdotis cui⁹ diē depositiōis agim⁹. Quarto ſcat dare pignora. ⁊ sic legiť ꝙ saul deposuit obsides. Quīto est idē qđ credere. vt ibi Scio cui credidi ⁊ cert⁹ sum qꝛ potēs est dn̄s ſuare depositū vsqꝫ in illū diē Vltīo est testificari: vn̄ dicūt iura ꝙ testes absqꝫ iuramēto deponere nō dn̄t.

Do prebet. dicit. soluit. patitur. fauet. insunt

Sermonem profert. ter secum corripit are

Do penas suffert. prebet. confirmat. et infert

Asserit ⁊ decorat. facit. et dat sepe fauorem

Hic au. equocat h̄ ꝟbū do as are. Primo est p̄bere siue donare. ⁊ est eius ꝓpria ſcatio. vt ibi date ⁊ dabiť vob. Scđo est idē qđ dicere. vt ibi Da aduerbia loci Tercio est idē qđ soluere: vt ibi. mutuū da. Quarto est idez q̊d pati. vt ibi Per se dabis penas Quīto est idem qđ fauere p̄cibus alicuius vt ibi. Da q̄sumus omp̄s deus. Sexto est inferre cū violētia. vt in passiōe dn̄. Et dedit ei alapā dicens ⁊c. Septimo idē est q̊d loq̇: vn p̄s. Dedit vocem suā altissimus ⁊ mota est terra. Octauo est affirmare. ita dꝛ cōiter: ista ꝓpō data est ab arestotele. Nono est idem q̊d honorare: vt ibi Vincēti dabo manna absconditū Vltimo est idē q̊d facere dicēdo: oīs xp̄ifidelis dabit bona opa Notandū ꝙ cū autor dicit (ter secū corripit are) vult innuere. ꝙ istud verbū do cum trib⁹ ꝯpositis p̄me ꝯiugationis corripit a an̄ re in infinitiuo: vt pessundare venūdare circūdare Item autor ponit illā clausulam (et dat sepe fauorem) causa metri. Et repetit ibi vnam significatōnem istius verbi do das dare

Defert. accusat. dat honorem. fertqꝫ deorsum

Hic autor equocat h̄ ꝟbū defero ers erre. Nā p̄mo mō est idē q̊d accusare. vn̄ Boeti⁹ Ipsis deferētib⁹. i. accusantib⁹ Jn̄ delatoꝛ. i. detractoꝛ vł accusatoꝛ. Scđo est idē qđ honorare. vn̄ Qui defert dn̄m falliť ille malū Tercō est deorsum ferre. vt ibi Ille detulit bona sua. ⁊ h̄ patz ex sensu ꝯpōis

Ducit desponsat. reputat. trahit. ⁊ propriatur

Hic equocat h̄ ꝟbū duco is ere. Nā p̄mo est despōsare. ⁊ sic capitur ibi. Vir spōsam ducit. sꝫ spōso feīa nubit. Scđo est idē q̊d reputare. vt dignuz duxi vob singula notificare Tercio est idē q̊d trahere. vt brā ꝟgo originē duxit regali ꝓgenie Vltīo ꝓpriať. i. capiť in ꝓpria ſcatōe. ⁊ sic est p̄bere ducatu

Exponit. vocat. et profert. denūciat ortum

Signat. ⁊ asserit hoc. gaudet. interprete voces

Concinit. ⁊ laudat. spondet. iubet. ordinat esse

Dico

Hic autor equocat hoc v̄bum dico is ere. Primo mō exponit.i.ponit̄ ex/
positiue.vt ibi Adhuc habeo vobis multa dicere. Scd̄o mō ꝓfert.i.ponitur
ꝑ loq̄.vt ibi Qui q̄d vult dicit q̄d non vult sepius audit. Tercio vocat.vt
ego dicor iacobꝰ.i.vocor. Quarto est idē quod enūciare seu p̄dicare.vn̄ ha/
bet̄ in logica q̄ p̄dicatū dicit̄ de subiecto. Quinto ſcat ortū:ꝛ sic est idē q̄d de
riuari.vt mors dr̄ a moueo es ere Sexto est asserere.vt Arestoteles dicit
talē ꝓpōem esse verā. Septimo est cū gaudio loqui.vt ibi Dicite in nationi
bus qꝛ regnauit deus a ligno. Octauo ponitur ꝓ interp̄tari seu dcōnes ex
ponere.vt lapis dr̄ quasi ledens pedem Nono ponit̄ ꝓ cantare.vt ibi:hym
nū dicite deo nostro Decimo ponitur ꝓ laudare.vt ibi Dicite deo q̄m mi
rabilia sunt opa eius. Undecimo ponit̄ pro mittere.vt ibi.dixit dn̄s domīo
meo Duodecīo ponit̄ ꝓ iubere seu p̄cipere.vt in euāg. Dic tm̄ v̄bo ꝛ sana/
bit̄ puer meus. Ultīo ponit̄ ꝓ p̄ordinare.vt ibi:Ipse dixit ꝛ facta sit̄

Dormio

Dormit non vigilans.coit.in vitijs iacet.errat
Aduersus sanctos exponit.morte resurgit
Curis mundanis cessat.christoq̄ꝫ quiescit

Hic autor equocat hoc verbū dormio is ire. Un̄ p̄mo mō est somnum
cape.ꝛ sic capitur in ꝓpria significatōne.vt ibi Dormit nocte parū possessor
diuitiarū. Scd̄o mō coit.i.ſcat coire.vn̄ legitur q̄ vxor pharaonis dixit ad
ioseph:dormi mecū. Tercio est in vitijs iacere.vt in Esaya Surge qui dor
mis ꝛ illuminabit te deus Quarto mō errat.i.idē ē q̄d errare:vn̄ p̄s. Dor
mitauerūt oīes q̄ ascenderūt equos.i.errauerūt Quīto est scōs ꝛ amicos
dei ꝑsecutōibꝰ exponere.vt ibi. Exurge q̄re obdormis dn̄e.i.in tribulatōni
bus nō derelinq̄s. Sexto est a morte resurgere.vt ibi Lazarus amicus no
ster dormit Septīo est cessare a curis mūdanis.vt ibi:ego dormio sꝫ cor me
um vigilat. Ultīo est q̄escere.vt ibi. In pace in idip̄m dormiā ꝛc̄.

Du

Quando.q̄ꝫq̄ꝫ diu.dat dum.donecq̄ꝫ presentat

Hic equocat hāc dcōeꝫ dū. Nā p̄mo ponit̄ ꝓ q̄n:vt ibi Dū caput egro
tat cetera mēbra dolent. Scd̄o ponit̄ ꝓ q̄ꝫdiu.vt ibi. Fac bn̄ dū viuis post
mortē viuere si vis Et vtitur autor in l̄ra vna figura q̄ dr̄ themasis Nā di/
uidit hanc dcōem q̄ꝫdiu.ꝛ interponitur ista ꝯiunctio q̄ꝫ Tercio mō ponit̄ ꝓ
donec.vt ibi Natus nō vigilat dū sol se tercio girat. Ultimo notat p̄ntiaꝫ
rei.vt dū veneris ad me reddā tibi debitū

Donec

Adiungit.claudit.exaudit.posse negatq̄ꝫ

Hic autor equocat hanc dcōem donec. Nā p̄mo mō notat adiūctionem
vt ibi. Donec eris felix multos numerabis amicos. Tempora cū fuerint
nubila solus eris. Hic isti effectus.s.esse felicem ꝛ nūerare multos amicos
ꝯcomitanter se respiciūt. Scd̄o mō claudit.i.tenet̄ inclusiue:vt ibi Omnis
christifidelis ieiunare debet ꝑ quadragesimā donec perueniat ad vigiliam

pasche.ibi vigilia pasche includit. Tercio modo tenet exclusiue .exemplum A septuagesima donec perueniat ad vigiliam pasche alleluya nō cantabitur ibi vigilia pasche excludit. qr in ea alleluya cantabit. Ultimo negat posse.i. notat īpossibilitatē. vt Nūq̄ faciā hoc donec celū ꝛ terra stabūt.

Ter loca bisq̄ statum: finem causamq̄ notat de

Bis quoq̄ partitur. tempus notat atq̄ secūdum

Autorat meminit. humilem dat materiam bis

Compositum priuat. deturpat ꝛ insinuat auget

¶ Hic autor eq̄uocat hanc prepōnem de Nā pͥmo notat circūstātiā loci ꝛ hoc tribꝫ modis. Primo importat circūstantiā loci cū recessu. vt Egressus est iesus de ciuitate. Secūdo notat circūstantiā loci cū origine. vt beatissima ꝟgo orta fuit de stirpe regali. Tercio notat circūstantiā loci cū pmanentia. vt vigiles pspiciūt de turri si hostes veniant. Secūdo notat circunstantiā status. ꝛ hoc duobꝫ modis. Primo cū mutatione. vt paulus de psecutore factus est vas electionis. Secūdo importat circūstantiā status sine mutatione eiusdem. vt ibi deum de deo lumen de lumine ꝛc̄. Tercio importat circūstātiā finis. vt ibi De morbo medicus gaudet de morte sacerdos. Quarto notat circūstantiā cause. ꝛ sic scribit in litteris. Ea de cā supposito ꝛc̄. Quinto notat partitōem. ꝛ hoc duobꝫ modis. Uñ pͥmo importat diuisionē totius integralis. vt iste dedit mihi de pane Secūdo notat diuisionē multitudinis. vt christus misit duos de discipulis suis. Sexto importat circūstantiā tpis. vt ibi. Annūciate de die in diē ꝛc̄. Septimo ponit p fm. vt iste potuit hoc facere de iure. Octauo notat autoritatē. vt ibi Qui ꝯceptus est de spūsancto. Nono importat recordatōnem. vt iste cogitat de die pterita. Decimo importat humilitatem. vt christus descendit de celo. Ultimo importat circūstantiā cause materialis. ꝛ hoc duobꝫ modis. Primo importat circūstantiā materie pmanētis. vt gladius fit de ferro. Secūdo importat circūstantiā materie transeūtis. vt panis fit de farina Tunc autor subdit equocatōnem istius prepōnis de qñ ponit p ꝯpōnem. ꝛ vult q ly de in ꝯpōne pͥmo ꝑuat.i. importat ꝑuatōez. vt pz in hac dcōne demēs et dr demens q̄si de mente ꝑuatus. Secūdo deturpat.i. importat turpitudinē. vt ibi deformis. Et dr deformis q̄si deorsum a forma.i. pulcritudine. Tercio infimat.i. importat depssionē. vt ibi depono. Ultimo auget.i. notat augmentatōem. vt ibi depcor.

Est ars. est habitus. correctio disq̄ciplina

¶ Hic autor equocat hoc nomē disciplina. Uñ pͥmo est ars. vt ibi. Scientiā ꝛ disciplinā docebit nos dñs. Scdo dr habitus qui generat in discipulo a magistro. vt ibi. Uestra nouit intentio de scholariū disciplina Ultimo est idem qd correctio. vt ibi Apprehendite disciplinā ne qñ ꝛc̄.

Equiuoca

Diuidit intendit duo significat dyo vel de

¶ Hic autor equocat hanc dictionē dia vel potius dyo Primo diuidit .i. notat diuisionē. vt pz in hac dictōe dierisis. Et ē figura qñ syllaba diuiditur in duas ptes. vt pz in hac dictiōe Aulay. vñ Virgilius. Aulai in medio libabant pocula bachi. Etiā patet in hac dictōe dyafragma. 7 est q̄dam pellicula diuidens intestina a corde 7 epate. Et dr a dya qd est duo 7 fragma fractura. Secūdo intendit .i. notat augmentatiōem. qd patz in hac dictōe dyaphanon. Et dr dyaphanon corpus lucidū 7 est transparens sicut vitrum. Tercio dia ponit p de. vt pz in hac dcōe dyasinthetica. Et est dyasinthetica q̄dā spēs artis grāmatice docens de ɔbinatōe dictionū adinuicem Isto modo ly dia debet scribi p i latinū. sed qñ sīcat duo tūc debet scribi p y grecū vñ⁹. Scribi per i nostrum dia de tibi significabit. Scribi per y grecuz dya sic duo significabit

Regula conflictus. naturaq̧ significati

Usus cōposcens. cōiungis asperitati

Naturam vocis differre volens et hyatus

Defectus causas scit tibi scire ratum

Deficiūt quedam natura significati

Deficiunt etiam cum documenta repugnant

Desunt per simile desunt quia defiat versus

Dic duc fac 7 fer sunt quatuor apocupata

Pro dice pro duce pro face pro quoq̧ ferre

Usu natura persistūt singula plura

¶ Hic autor in fine istius capli ostendit quot modis fit defectus in grammatica. Et dt q plures repiunt cause seu rōnes pter q̄s fit defect⁹ in grāmatica. Prima cā est ɔflictus .i. repugnātia regularis grāmaticaliū. 7 ideo hoc nomē ador deficit in obliq̄s 7 manet indeclinabile pter duas regulas grāmaticales sibi inuicē repugnātes. vt pz in his metris. Mansit ador geminis indeclinabile causis. Quodlibet or neutrum sibi postulat o breuiari. Sed qr descendit a vbo qd fit in oro Productā petit o quā vbum seruat adoro. Sic o pduci debuit sic o breuiari. Sed qr non potuit indeclinabile māsit. Scda cā defectus in grāmatica est natura sīcatōis. 7 ideo h̄ nomen puerpera deficit in masculino genere. qr sīcatio eius viris ɔuenire nō potest Tercia cā defect⁹ est repugnātia vsus. 7 ideo ista noīa diuitie nuptie 7 sic de alijs deficiūt in numero singulari. qr vsus nō admittit pdicta noīa ha-

here numerũ singularẽ. Quarta causa est asperitas vocis. ⁊ iõ nõ dicimus nutritrix sed nutrix. Quinta cã est natura vocis. ⁊ ideo hoc nomẽ risoꝛ nõ format de se ꝟbale feminĩ generis in trix terminatũ. vñ⁹ In soꝛ verbale nõ femineũ facit ex se. De tonsoꝛe tamẽ tontrix bñ dicere possum. Sexta causa est ratione coincidẽtie vitande. ⁊ ergo hoc nomẽ far nõ habet faris in genitiuo sꝫ farris ad drñtiam secunde persone huius verbi foꝛ faris. Septima causa est ꝓpter nimium hiatum vitandũ qui ꝓuenit ex crebꝛo vocaliũ concursu. ⁊ ergo nõ dicimus pio piioꝛ. sed ꝓ cõparatiuo sumimus suum positiuum cũ hoc aduerbio magis dicẽdo: pius magis pius. Tũc autoꝛ resumẽs istas causas addẽs. ꝙ iste dictões dic duc fac ⁊ fer sunt dictiones deficiẽtes ꝓpter coincidẽtiam vitandam. Nam dicit̃ fac ⁊ nõ face ad differẽtiam isti⁹ ablatiui face ab isto nomine fax. Et dꝛ dic ⁊ nõ dice ad differentiam huius genitiui dice a nomine dica. Et dicitur duc ⁊ nõ duce ad differentiã huius ablatiui duce ab isto nomine dux. Et dicitur fer ⁊ non fere ad differentiam huius nominis fere a fera.

Ittoꝛa. res simpla. vocalem concomitatur

Nũcupat. obseruat legem. notat hec elementum

Hic autoꝛ ſm oꝛdinẽ lrãrum equocat equocatões inchoatas ab e. Et ꝑmo equocat hoc nomẽ elemẽtum. vñ ꝑmo mõ est idez qꝺ lrã. vt pꝫ in Boetio de disciplina scholarium ibi. In pꝛimis figuraꝝ elementa ⁊c. Scꝺo modo est res simplex vel coꝛpus. ⁊ sic dicimus ꝙ q̃tuoꝛ sunt elementa. s. ignis aer aqua ⁊ terra. Tercio dꝛ tps ꝓlationis sile. ⁊ sic diuidit̃ in breue ⁊ longũ. Quarto mõ nũcupat. i. ſcat coꝛpus nõ puꝝ sed aliis ꝯmixtũ. ⁊ sic terra apꝺ nos est elementũ nõ q̇dem purum. qꝛ habet alia elemẽta ꝯmixta. Ultimo ſcat legalẽ obseruãtiã. vñ aplꝰs. Anteq̃ꝫ venit plenitudo tpis oẽs eramus sub elemẽtis mũdi seruiẽtis. i. sub obseruãtia legis mosaice

Templum. conuentum iustoꝛum. siue maloꝛum

Reddituum bona. pꝛelatos ecclesia signat

Hic autoꝛ equocat hoc nomẽ eccia. Nam pꝛimo mõ est templũ materiale. vñ p̃s. Cõfiteboꝛ tibi in eccia dñe. Secundo mõ est cõgregatio fideliũ vñ p̃s. In medio ecclesie laudabo te. Tercio modo est cõgregatio maloꝛuꝫ vnde p̃s. Odiui ecclesiam malignantiũ. Quarto mõ significat redditus ecclesie. ⁊ sic dicit̃. ille iuit de ecclesia sua. i. de redditibus ecclesie. Ultimo significat ꝑlatum eccie. vt in euangelio. Si peccauerit in te frater tuus coꝛripe eũ inter te ⁊ ipm. ⁊ si te nõ audierit dic eccie. i. pꝛelato ecclesie. ⁊ dꝛ ab ar qꝺ est lis ⁊ cleos gloꝛia. quasi gloꝛiosa in vita

Emissarius est equus. hircus siue satelles

Hic autoꝛ equocat h̃ nomẽ emissari⁹. Uñ ꝑmo mõ dꝛ equus nõ valẽs laboꝛare. sꝫ mittit̃ ad prata vt coeat cũ eq̃bus ad generãdũ pullos. vñ Grec. Emissarius est extra cursum q̃si missus. Secũdo modo ponit̃ ꝓ hirco sed

pro isto significato raro repitur. Legit tamē in Gen̄. q̄ q̄dam iudei pro ho/locausto offerebant emissarios. Tercio mō est satelles. i. stipendiarius. vn̄ legit in libro regū. q̄ Saul p̄cepit emissarijs suis interficere sacerdotes. vn̄ satelles dr̄ a sat quod est satis. ꝛ leo les lere. i. destruere. et sic dr̄ satelles quasi satis destruens.

Eternum sempiternum dic. perpetuumq̄

Fine carens et principio. vitamq̄ labentem.

Perpetuum sempiternum deus. ꝛ vita vite

Hic equocat hoc nomē eternus. Nā p̄mo est idem q̄d sempiternus. vt In eternū ꝛ in seculū seculi tu es deus. Scd̄o est idē q̄d ꝑpetuū. vt ibi Dominus regnabit in eternū ꝛ vltra. Tercio dr̄ illud q̄d caret principio ꝛ fine. ꝛ sic capit ꝓprie. ꝛ ꝯuenit soli deo. Quarto ſcat trāsitoriā vitā. ꝛ sic capit ibi. Seruit in eternū q̄ paruo nesciat vti. Et dr̄ eternū ab e q̄d est extra. ꝛ terminus q̄d est finis. q̄si extra vel sine fine.

Judicium coniungit apes. in lance mouetur

Hic autor equocat hoc nomē examē. Nā p̄mo est idē q̄d iudiciū. ꝛ sic capit de beata virgine Maria. Esto nobis refugiū mortis in examine Scd̄o est collatio apū. vt in Ouidio ibi Quid cū suppositos fugiūt examia fauos Tercio dr̄ lingua libre vel statere. vn̄ vsualiter dr̄. Pōderabis h̄ ad examīs eq̄litatē. Ab examine dr̄ examinare. i. ꝓbare vel temptare

Portat equus iustum. tibi compar denotat equus

Hic autor equocat hoc nomē equus. Nā primo dr̄ aīal portans hoīes vt ibi Currere cogit equum sub milite calcar acutum. Scd̄o idem est q̄d iustus. ꝛ sic capitur ibi. Si tibi seruierit aliq̄s sua p̄mia tecum Nō retinere velis diu si diligis equū. i. iusticiam. Tercio est idē quod eq̄lis. vt ibi. Res male pensec cum lanx nō equa tenetur. Et ꝑ istis duobus vltimis significatis est nomen adiectiuum.

Informat doctos energia vel furiosos

Hic autor equocat h̄ nomē energia. Vn̄ p̄mo est idem q̄d sapiētia ꝑ laborē acq̄sita. vn̄ ap̄ls Fortis ꝛ efficax est sermo latentis energie. Scd̄o est furor siue demētia. Jn̄ energuminus. i. furiosus seu obsessus. vn̄. Est energuminus quem demon possidet vnus. vn̄ legit de sancto Bartholomeo q̄ demones clamabāt ꝑ energuminos. id est obsessos

Est constat. prodest. contingit. pertinet atq̄

Copulat. existit. sic status esse refertur

Asserit est verum. sequitur. tempusqꝫ relegat
Eminet et rodit. suppositūqꝫ tenet

¶ Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbum est Nam pͥmo ponitꝰ ꝓ ꝯstat. ⁊ ita dicimꝰ domus est ex lapidibꝫ ⁊ lignis .i. ꝯstat Secūdo ponitꝰ ꝓ ꝓdest. vt ibi. Mihi aūt deo bonū est .i. prodest. Tercio ponitꝰ ꝓ ꝯtingit. ⁊ sic capitꝰ a donato cuꝫ dr. Est qñ tercia ꝯiugatio. Quarto ponitꝰ pro ꝑtinet. ⁊ sic ꝯstruitꝰ cum gtō vtꝫ ibi. Est intellectū ⁊c. Quinto copulat extrema ꝓpōnum. vt ibi homo est aīal. Sexto ponitꝰ ꝓ existit. ⁊ ista est cōis eius acceptio. Septimo impoꝛtat circūstantiā status. vt dicendo bene est tibi .i. tu es in bono statu. Octauo asserit verū .i. impoꝛtat affirmatōem. vt ibi. Johānes est nomē eius Nono sequitꝰ .i. ponitꝰ ꝯsecutiue. vt sic arguendo. Rosa pulcerrima floꝝ. ergo rosa est pulcra. Decimo relegat .i. negat tempus ⁊ impoꝛtat eternitatē. ⁊ sic dicimus. deus est. Undecimo ponitꝰ ꝓ eminet seu apparet. vt ibi. Fertilioꝛ seges est alienis semꝑ in agris. Duodecimo est idē qꝺ comedere. vt si lupus est agnū nō est mirabile magnū. Ultimo tenetꝰ sine supposito .i. ponitꝰ imꝑsonaliter ⁊ nō pt habere expssum. vt est mihi ⁊c.

Exeo diuulgat. pꝛofert. signatqꝫ laboꝛem
Finit. egreditur. transcendit sic generatur

¶ Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbū exeo is ire. Nā pͥmo est diuulgare seu manifestare. vt ibi Exijt sermo inter fratres ꝙ discipulus ille nō moꝛeretꝰ. Secūdo est idem qꝺ ꝓferre. vt ibi. Exijt edictum a cesare augusto. Tercio ſcat ire ad laboꝛandū. vt Exijt hō seminare semen suū. Quarto est idē quod egressum facere. ⁊ sic capitꝰ ꝓpͥe. vt Exeat hic aulā ꝗ cupit esse pius. Quinto est finire. Jn̄ exitus .i. finis. Sexto est trāscendere seu superare. ⁊ sic dꝛ ꝙ gaudea celoꝝ exeūt cogitatōes hominū. Ultimo generatꝰ .i. impoꝛtat generatōem. vt Exiuit ꝑ aureā poꝛtā lux ⁊ decus vniuerse ⁊c.

Effero fert extra. determinat. atqꝫ superbit

¶ Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbū effero fers ferre. Nam pꝛimo est extra ferre seu poꝛtare. vt in euāge. Efferebatꝰ vnicꝰ filius matris sue. Scꝺo est terminare. ⁊ sic dꝛ ꝙ pͥma declinatio effert gtm̄ ⁊ dtm̄ singulares in ae diptongon Tercio est suꝑbire. Isto mō dꝛ diuitie faciūt efferre .i. suꝑbire. Jn̄ elatus id est suꝑbꝰ. et elatio superbia

Exigit extra se ducit. poscit. regit. explet

¶ Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbū exigo is ere. Nā pͥmo est extra ducere. ⁊ sic dꝛ ab ex .i. extra. ⁊ ago is ere. ⁊ ista est cōis eius ſcatio. Secūdo est poscere vel postulare. vt ille exigit a me vt hoc faciā. Tercio est idē qꝺ regere grammaticaliter. vt cū dicitꝰ tale verbum exigit talem casum. Ultimo est implere seu ꝑficere. vt. Hoc opus exegi festū sepissime fregi

Designat extra immensum. sic alienat

Separat excludit. res notat. atq; locum

Naturam formã. tẽpus loca. suppositũq;

Hec extra signat eadem claudũtur ab intra

¶ Hic autor equocat hanc dictõem extra. Nam pmo importat imensita-tem. vt deus est extra oĩm. Scdo importat alienatõem mentis vel sensuũ exteriorũ. vt iste hõ est extra se positus. loquendo de hoĩe demente ꝛ furioso Tercio separat. i. importat separatõem vnius rei ab alia. vt aĩa istius hoĩs est extra corpus loquendo de homine mortuo. Quarto excludit. i. impor-tat exclusionẽ. vt extra celũ nihil est Quinto notat res tpales. vt virtus nõ q̃rit extra. i. in reb9 tpalib9. Sexto importat circũstãtiã loci. vt Iohãnes iuit extra villã. Septimo notat puationẽ nature. vt dicendo hoc pctm̃ est extra naturã. i. nõ naturale Octauo notat puatõem forme. vt sortes est extra spe ciem. i. nõ est pulcer. Nono notat puatõem tpis. vt deus est extra tempus Decimo importat puatõem loci. vt deus est extra locũ circũscriptiue Vl timo importat puatõem subiecti. vt albedo est extra corpus ¶ Notãdu3 ꝙ p illã clausulã (eadem claudũtur ab intra) autor vult ostendere ꝙ ista p̄ positio intra fcat illa p p̄sentiam ꝛ inclusionem. que extra significat per ex-clusionem et per priuationem.

De trib9 exceptis omnis sensus notat ex. e.

Non signat causam vel finem materiam ve

Hec preter transit. exijt. et remouet

Priuat ꝛ intendit e. nõnunq; valet extra

Ordinat. et tempus e notat atq; locum

¶ Hic autor ponit vnũ notabile di. ꝙ iste due prepõnes ex ꝛ e hñt easdem fcatões quas h3 ista prepositio de. exceptis trib9 fcatiõib9 Nam ex ꝛ e non fcant cãm nec finẽ nec materiã sicut ista p̄positio de. vt patuit ibi Ter loca. ¶ Tũc ibi (Hec preter) Autor subiungit equocatõem istius prepõnis ex dicens ꝙ ista prepositio ex pmo transit. i. importat transitũ de vna re in aliã vt ibi. Et inclinauit ex hoc in hoc. Scdo exit sc3 a causa in effectũ. vt cultel lus fit ex ferro. Tercio remouet. i. importat remotõem vnius rei ab alia. vt ibi. Ex vsuris ꝛ impietatib9 redimet eos dñs. Tũc ibi (Priuat ꝛ intendit) autor subdiuidit equocatõem istius prepõnis e. Vñ primo priuat. id est te netur priuatiue. vt patet in hoc nomine elinguis. nam ille dicit elinguis qui est puatus debito modo loquendi. Secũdo intendit. i. ponitur intensiue et exponitur per valde. vt patet in hoc nomine eloquẽs. i. valde loquens. Ter

cio ponitur pꝛo extra. vt pꝫ in hoc verbo eligo qꝺ ꝯponit̃ ab e ⁊ lego. Quarto importat oꝛdinẽ. vt patꝫ in hac dictõe ecõuerso. vt sic arguendo. oĩs homo est risibilis. ⁊ ecõuerso omne risibile est hõ. Quinto importat tempus. vt patꝫ in hac dictõe eternus. Sexto importat locũ vt pꝫ in hac dcõne esursum. vt esursum agnus mittitur

Ergo continuat causam notat. incipit infert

Concludit sed bis degenerare solet

ergo ¶ Hic autoꝛ equocat hanc dictionẽ ergo. Primo ꝯtinuat. i. importat continuatõem sequentiũ ad p̄cedentia. Isto mõ scribit̃. Vestre ergo discretioni supplico. Scdo notat cãm. vt Linquo coax ranis cras coꝛuis vanaqꝫ vanis. Ad logicã ꝑgo q̃ moꝛtis nõ timet ergo. ergo. i. cãm. Tercio incipit. id est ponit̃ inceptiue. seu est signũ inceptõis. vt ibi. ergo faciamus bona. qꝛ sola post moꝛtẽ manẽt merita. Quarto infert. i. ponit̃ illatiue seu est signũ illationis dicendo. hõ currit. ergo aĩal currit. Ultimo ꝯcludit. i. ponit̃ ꝯclusiue vt in syllogismis. vbi ex p̄missis ꝯcludit̃ ⁊ infertur ꝯclusio. Sed sciendum circa illã ꝑticulã. Sed bis degenerare solet. Autoꝛ innuit ꝙ ly ergo ꝓ duobus p̄catis scꝫ ꝓut notat cãm ⁊ ꝯclusionẽ relinq̃t ꝓpriã naturã. qꝛ vt sic non manet ꝯiũctio sed est nomen indeclinabile

Incipit aut pendit. exponit. et quia signat

Copulat. adiũgit. etiam notat aggregat. vnit

Distribuit formam zeumaqꝫ sepe notat

et ¶ Hic autoꝛ equocat hanc dictõem et. Nam p̄mo incipit. i. ponit̃ inceptiue. vt ibi et factũ est v̄bũ dñi ad me dicens. Scdo pendet. i. ponit̃ suspensiue. vt ibi. Et si omẽs scandalisati fuerint in te ego nõ scandalizaboꝛ. Tercio exponit. i. ponit̃ expositiue ꝓ id est. vt ibi Judica me deus ⁊ discerne causaꝫ meã. Quarto ponit̃ ꝓ qꝛ. vt ibi. et similis factus est illis. Quinto ponitur copulatiue. vt soꝛtes ⁊ plato currũt. Sexto ponit̃ adiunctiue. vt ibi. Unitas est pars binarij ⁊ nullius alius numerus. Septimo ponit̃ ꝓ etiã. vt hõ currit et asinus. Octauo ponit̃ aggregatiue. vt ibi Factus est mane ⁊ vespere dies vnus. Nono importat vnionẽ totius cum suis partibus. vt anima ⁊ coꝛpus ꝯstituũt homines. Decimo ponitur distributiue. ⁊ sic capitur frequenter quando sub termino ꝯmuni fit descensus. Isto modo dicit̃ omnis homo currit. ergo iste homo currit. ⁊ ille homo currit. Undecimo notat foꝛmam. vt ibi. Nomen p̄cat substantiam ⁊ qualitatem. Ultimo notat zeuma. i. per hanc coniunctionem et fit sepe zeuma. vt in Alexandro Hi pꝛoperant et ego ⁊c̃.

Dat, super intendit epy iuxtaqꝫ reponit

Equiuoca

¶ Hic autor equocat hanc grecā dcōem epy. Vñ p̄mo ponit̄ p sup. vt in hac dictōe epycenū. qđ dr̄ ab epy qđ est sup ⁊ cenon cōmune quasi sup cōe. Nam epycenū genus facit tm̄ sub vno articulo q̄tuȝ cōe sub duob9. ⁊ ideo epycenū genus est sup cōe genus. Scđo epy notat intētionē. i. augmētationē. vt pȝ in hac dcōe episcopus. Et dr̄ ab epy. i. intendēs. ⁊ copos labor. i. intendēs vel laborās p vtilitate suoꝝ subditoꝝ. Tercio ponit̄ p iuxta. vt pȝ in hac dcōne epyphania. q̄ dr̄ ab epy qđ est iuxta. ⁊ phanos apparitio. Vltimo notat repositōem vel resumptōem. vt pȝ in hac dcōne epylogus. q̄ dr̄ ab epy qđ est repositio. ⁊ logos sermo. q̄si repositio vel resumptio sermonis vñ epylog9 est resumptio vel recapitulatio illoꝝ q̄ dicta sunt

Dat quia certe notat ornat quoq3 ꝯtinuatq3

¶ Hic autor equocat hanc dcōem enim vel eius ꝯpositū. sc3 etem̄ dicens q̄ p̄mo ponit̄ p q2. vt dicendo Est em̄ regula grāmaticalis q̄ adiectiuū ⁊c. Exēplū de eius ꝯposito. vt Etem̄ sagitte tue infixe sunt mihi. Scđo ponit̄ p certe. vt ibi. Hoc est em̄ corpus meū qđ pro vobis tradet̄. Tercio ornat id est ponit̄ expletiue causa ornatus. vñ in euāge. Si em̄ feceritis ea ⁊c. Vltimo ponit̄ ꝯtinuatiue. i. ꝯtinuat sequētia ad precedentia. vt Nunc em̄ dicendum est de quinq3 ⁊c.

Applaudet ridet ⁊ adulat hec notat euge

¶ Hic autor equocat hanc dcōem euge. vñ p̄mo notat applausioneȝ. vt in euange. Euge serue bone ⁊ fidelis. Scđo notat derisionē. vt in Apoc. Euge viderūt oculi nostri opa tua. Tercio notat adulatōem. vt p̄s. Ferāt cōfestim ꝯfusionē suā q̄ dicūt mihi euge euge. i. adulātes mihi. Tūc ibi. Vox q3 salutātis Autor subdit q̄ p hoc aduerbiū euge solet fieri salutatio. vt dicendo. Euge dn̄e mi reuerende.

Los nitet est probitas christus decor atq3 farina

Gloria virginitas. rhetoricusq3 color

¶ Hic autor sm̄ ordinē alphabeti ponit equocatōes dictionū incipiētiū ab f. Et p̄mo equocat hoc nomē flos di. q̄ flos primo ponit̄ p herba virenti et odorifera. vt Qui pingit florē nō pingit floris odorē. Flos in pictura nō ē nisi falsa figura. Scđo notat pbitatē. vt Flos grecoꝝ egregius. Tercio ponit̄ p christo. vt in canticis. Dei genitrix virga est ⁊ flos filius eius. Quarto notat pulchritudinē. et ita dr̄ cōiter. mulier hec est flos inter mulieres Quinto notat pinguedinē farine. vt dr̄ cōiter q̄ candidior panis efficitur de flore tritici q̄3 saliginis. Sexto notat vanā gloriā hui9 mundi. vñ Isaias Exsiccatū est fenū ⁊ cecidit flos. Septimo notat virginitatem. vt Virginitas flos est ⁊ virginis aurea dos est. Vltimo notat colorē rhetoricaleȝ. ⁊ h̄ similitudinarie. Nam sicut flores ornant agros ⁊ prata. ita colores rhetoricales ornāt sermones

flame Est flamen ventus. est sanctum pneuma sacerdos

¶ Hic equocat hoc nomē flamen. Nā p̄mo poniť ꝑ vento. ꝛ sic dř a flo as are. ꝛ ista est ꝓpria eius ꝑcatio. Scđo poniť ꝑ spūsancto. ꝛ sic capiť in illo responsorio. Sūme trinitati. vbi dř. patre, ꝑli qꝫ sancto flamine. ꝛ sic etiaꝫ dř a flo as are. qꝛ spūsanct⁹ flat grām. Tercio poniť ꝑ sacerdote. vt ibi Dum cantat flamen respōdet clericus amen. Et sic venit ab hoc noīe filon. qꝛ antiq̄tus sacerdotes ad colla portabāt serica fila in signū sacerdotiȷ̇. ꝛ ꝑ isto ꝑcato est gꝭ mas. vñ. Hoc flamen ventus. hic flamen p̄sbyter vnus

fatu Dat fatū seriem. parcas cum numine mortem

¶ Hic equocať hoc nomē fatum. Nam p̄mo dř series seu dispositio rerum et sic solet assignari drña inter fatū ꝛ ꝓuidentiā. Scđo ꝑcat ꝑcas .i. deas fatales siue sortē .i. euentū seu casum fortuitū. vt qñ aliq̇d euenit p̄ter intentionem agentis. Tercio poniť ꝑ numine .i. diuina ꝓuidentia. vt ibi. Hoc erat in fato ꝙ mūdus redimereť. Quarto poniť ꝑ morte. vt ibi. Multū venturi ne curas tp̄a fati. Etiam equiuocatio hec patꝫ in isto versu. Fatum mors fatū sors ꝯstellatio fatum

fabula Est verum fictum sermo derisio mixtum

¶ Hic equocať hec dcō fabula. Nā p̄mo poniť ꝑ sermone ꝟo. vt Audi fabulā nō fabulā sed rē gestā. Scđo ꝑcat sermonē fictū. vt iste frequēter loquntur fabulas. Tercio ꝑcat loquelā. vt ibi Noīe mutato narrať fabula de te. Quarto poniť ꝑ derisione. vt Cū nomē vertas in risum fabula fiet. Ultimo poniť ꝑ sermone mixto ex veritate ꝛ falsitate. vt ibi. Fabula q̄ pandis variať ꝓpter amorē. Et ꝑ oībꝫ ꝑcatis venit a for faris

Colligit. est virtus. dilectio. gratia. virgo

fides Confidit spondat. certificatqꝫ fides

¶ Hic autor equocat hoc nomē fides. Nā p̄mo colligit .i. importat collectionē omniū articuloꝝ christiane religionis. vt ibi Quicūqꝫ vult saluus eē ante oīa opus est vt teneat catholicā fidē. Scđo notat ꝟtutē q̄ ꝑm dilectionem opaꝛ. vt ibi Fides spes ꝛ charitas ꝛc̄. Tercio notat dilectiōem. vt ibi De nostra fide sit tibi certa fides. Quarto poniť ꝑ gratia. vt ibi Justus ē fide viuit. Quinto est ꝓpriū nomē ꝟginis. vt sancta fides oꝛa ꝑ nobis. Sexto ꝯfidit .i. notat ꝯfidentiā seu fiduciā. vt fides tua saluā te fecit. Septio spondet .i. importat ꝓmissionē. vt dicimus ꝙ in fide patrinoꝝ baptisanť pueri. Ultimo certificat .i. notat certitudinē. et sic dicimus ꝙ argumentum est ratio rei dubie faciens fidem

filu Pars vestis filum. sententia stabilitasqꝫ fides

¶ Hic equocať filū. Nā p̄mo est ps vestis ex q̄ vestis ꝯtexiť. ꝛ hec est ꝓpria eius ꝑcatio. Scđo poniť ꝑ sñia. ꝛ sic capiť in Boetio de conso. vbi dř. vestes erāt tenuissimis filis subtili artificio ꝯtexte. Tercio poniť ꝑ stabilitate seu duratione tp̄is. vt ibi Oīa sunt hominū tenui pendentia filo.

Equiuoca

Accidit est christus. signat disponit aratur

Gramatice vitium sepe figura notat

¶ Hic equocat figura. Nā pmo accidit. i. ponit p accñte ptis oroīs. vt ibi Figure nominū qt sunt. Scdo fcat xpm. vñ paul⁹ loquēs dextro dr. Qui cū sit splendor pris ꝛ figura substātia eius. Tercio est signuꝫ. vt ibi Omia ptingebāt illis in figura. Quarto disponit. i. iportat dispōnem alicuius rei Ita dicimus. Iste hꝫ bonā ꝛ pulcrā figurā. Quinto arat. i. fcat litteram q̄ scribit. vñ priscianus. Sunt aūt figure qb⁹ vtimur viginti qttuor. Ultimo ponit p vicio grāmaticali. ita dicim⁹ ꝙ qnqꝫ sunt figure ꝯstructiōis. scꝫ appositio euocatio ꝛc. Et dr figura ab hoc ṽbo fingo is ere

Semper inest forma. verbis tamen appropriata

Necnon nominib⁹. informat. datqꝫ figuram

¶ Hic autor equocat hoc nomē forma Nā pmo ponit p aliq̄ ppietate que inest reb⁹. Et sic dicimus ꝙ albedo est forma cigni. Scdo ponit p accidēte ṽbi. vt ibi. Forme ṽboꝝ quot sunt. Tercio ponit p accñte ipsius nois. et sic dicimus ꝙ septē sunt forme casuales. Quarto informat. i. notat informationē seu doctrinā. vt ibi. Prelatus est forma gregis sui. Ultimo fcat dispōnem corpis exteriorē. vt ibi speciosus forma p̄ filijs hominū

Framea dat christum. vindictam signat. et ensem

¶ Hic autor equocat hoc nomē framea. Vñ pmo ponitur p christo. vt ibi Effunde frameā tuā. Scdo ponit pro vindicta. vt ibi. Erue me a framea deus aīam meā. Tercio ponit p gladio. Et ista est eius ppria fcatio. vnde Hieronim⁹ sucita framea aduersus impugnātes

Est in se finis. vel in altero terminus aut mors

Causaqꝫ propter quā res fit intentio finis

¶ Hic equocat hec dcō finis. Primo est in se. vt si medic⁹ dꝫ curare infirmū ꝛ faceret q̄ reqrunt ad istā curā ille ꝯseqtur finē qͣuis nō curat infirmū Scdo finis est in alio. ꝛ sic ille q̄ obtinet intentū ꝯseqtur finē in alio. vt si medicus curat infirmū quē curare intendit ꝯseqtur fineꝫ in alio. Tercio ponit p termino. ꝛ ista est eius ppria fcatio. vt ibi Quicqd agas prudenter agas et respice finē. Quarto ponit p morte. vt ibi. Ne timeas illā q̄ vita est vltima finis. Quinto dr cā gratia cui⁹ aliqd fit. ꝛ sic dr cā cāꝝ. Ultimo ponit p intētōe naturali Ita dr ꝙ finis grauis ē descēdere deorsum ꝛ leuis sursum

Permittit facio. pre concipit. ac operatur

Componit profert. fauet ac studet. atqꝫ mouetur

Joannis de garlandia

Hic autor equocat hoc verbum facio is ere. Nam primo est idem quod permittere vt ibi Ego dominus creans bonum et faciens malum. Secundo est idem quod preconcipere. vt ibi Qui fecit celos in intellectu. Tercio ponitur pro operari. et ista est eius propria significatio: vt ibi Fac bonum dum viuis post mortem viuere si vis. Quarto ponitur pro componere. ita dicimus: fecit doctrinale. Quinto est idem quod loqui. vt ibi Factum est verbum domini ad me dicens. Sexto est idem quod fauere. vt dicendo Fortuna fecit mihi omne bonum Septimo est idem quod intendere. vnde xpus dixit ad iudam. quod facies cito fac. Vltio est mutare. vt ibi Fulgura in pluuiam fecit

Fert patitur. dicit. confert. portat: cupit. aufert

Continet. ac cogitat. fero fers tibi significabit.

Hic equocat hoc verbum fero fers ferre. Nam primo modo est idem quod pati. vt infirmus fert multas tribulationes in corpore. Secundo est idem quod dicere: vt iste fert fabulas. Tercio est conferre seu concedere dicendo. Cui dominus fert graciam saluus erit Quarto est idem quod portare. vt beatus Xpofer⁹ ferebat xpm humeris suis Quinto est cupere vel desiderare. vt ibi Fert anim⁹ causas cunctas exponere rerum Sexto est auferre. vt ibi Tulerunt dominum meum et nescio vbi posuerunt eum. Septimo est idem quod continere. vt istud vas fert vinum. Vltio est idem quod cogitare. vt ibi Instabiles mentes nimia leuitate feruntur.

Fingo creat. simulat. ponit. facit. atque poetat

Hic autor equocat hoc verbum fingo is ere. Nam primo modo est idem quod creare. vt ibi. Qui finxit sigillatim corda eorum. Secundo est idem quod simulare. vt ibi: et finxit se longius ire Tercio est idem quod ponere. vt ibi. Omnibus in rebus tibi finge modum vel honorem. Quarto est idem quod facere. vt iste fingit pulchrum opus Vltio est ad modum poetarum aliquid componere. vt iste fingit fabulas

Principium generis locus est collectio gentis
Dicitur esse genus natura materiesque

Designat verbo genus. heret nominibusque

Hic equocat hoc nomen gen⁹. Nam primo est principium alicui⁹ generationis. et sic dicitur quod Romulus fuit gen⁹ rhomanorum Secundo ponitur pro loco alicuius generationis. et sic rhoma est gen⁹ rhomanorum Tercio ponitur pro collectione aliquorum de eadem progenie. et sic rhomani sunt de eodem genere. Quarto ponitur pro natura communi que inest rebus diuersarum specierum. et sic est vnum de quinque predicabilibus. Quinto ponitur pro materie seu dispositione rei. vt ibi Producat terra herbam virentem et producentem fructum iuxta genus suum. Sexto ponitur pro accidente verbi. et sic dicimus quod quinque sunt genera in verbo. Vltimo ponitur pro accidente nominis et aliarum partium casualium. et sic dicimus quod septem sunt genera in nomine.

Laudem diuinam naturam. gloria signat

Labitur. indulget. celestis dat bona vite.

Hic autor equocat hoc nomē gloria. Nā pmo ponit̄ p laude. vt ibi. Gloria in excelsis deo. Scdo ponit̄ pro natura diuina. vt ibi Cū scō spū in gloria de patris. Tercio mō ponit̄ p instabilitate rerū tpalium. vt ibi. Mundi stare potest glia nulla diu Quarto ponit̄ p indulgentia. vt ibi Omes qdē peccauerūt z egent gloria dei. Ultimo ponitur p premio eterne beatitudis scz p gaudijs celoꝝ. vt ibi. Grām z glām dabit tibi dominus.

Proximus. ascensus. phisicorum linea. gressus

Hominis est proprium. fertur status hominisqꝫ

Hic autor equocat hoc nomē gradus. Nā pmo mō ponitur p proximitate in ꝯsanguinitate. vt ibi. In gradu qrto mulierem non bn̄ duco. Scdo mō ponit̄ p ascensu de lignis vel lapidib9 facto p quē ascendit̄ in altū. vt ibi. Quāto gradus altior tanto casus grauior. z ista est cōior eius pcatio Tercio mō dr linea physicoꝝ. i. medicoꝝ designās intētōem pmarū qlitatuz. sic dr q piper in scdo gradu est calidū. Quarto ponitur p gressu seu via. Sic legit̄ in Esaia. q Ioachim dormiuit in gradu. i. in via. Quinto est qdā properas nois. vt ibi Tres notat esse gradus zc. Ultio ponit̄ p statu seu dignitate. vt ibi. Quid me felicē totiēs iactastis amici. Qui cecidit stabili non erat ille gradu. Et venit gdus originalr ab isto vbo gradior eris

Laudat. amat. causat. exemplat gratificatqꝫ

Gratuitum. donum. gratia sepe notat.

Hic autor equocat hoc nomē grā Un̄ pmo ponit̄ pro laude. vt ibi. Bn̄dicamus dn̄o deo grās Scdo ponit̄ pro amore. vt ibi. His etem̄ reb9 ꝯiungit grā charos Tercio ponit̄ pro cā. vt dicēdo: ego sum hic gratia studendi Quarto ponitur p exemplo. sic cōiter dicimus: verbi grā. Quinto pcat grātes seu gratitudinē. vt ibi. Gratias agimus tibi dn̄e iesu xpe. Ultimo ponitur p dono sci spūs. vt ibi Sancti spūs assit nobis gratia.

Pondus. persona. vir. lectio. femina pregnans

Quoqz molestamur dicitur esse graue

Hic autor equocat hoc nomē grauis Nā pmo mō illud est graue qd est ponderosum. sic dicimus. oē graue descendit deorsum. Scdo mō ponitur p aliquo homine prātem habente. sic dicimus. iste hō est grauis. Tercio ponit̄ pro viro crudeli seu p crudeli. sic dicim9. Iste dn̄s est guis in subdito suo Quarto idē est qd difficilis. z attribuit̄ lectōi seu sermōi. sic freqnter dicim9 ista lectio est grauis. i. difficilis. Quarto ponit̄ p muliere impgnata. sic dicimus. Ista mulier est grauis. Ultimo est idē qd molestus. vn̄ in libro Regū legit̄. q ppl's dixerat ad regē. Noli nobis eē grauis. i. molestus.

Efficit. et portat. habet z signat gero vitam.

Hic autor equocat hoc v̄bum gero is ere. Nam p̄mo est idem q̄d facere. vt ibi Bella gerūt mures vbi murilego caret edes. Scd̄o mō est idem q̄d portare. vt ibi Cecus inutil'r gerit instrumenta videndi. Tercio ponit̄ p̄ habere dicēdo. Iste gerit magnā ɔtritōem de suis peccatis Ultimo importat momētū viuendi dicēdo. iste deuote gessit se in religione

N nisi precedat gentos tibi quinqꝫ bis edit

Si preponatur centum tunc significatur.

Hic autor equocat hanc dictōem grecā gentos dicens. q̄ hec greca dcō gentos in compōe s̄cat idē q̄d decem si hec lr̄a sibi immediate non p̄ponat̄ vt p3 in hac dictione tringinta. dr̄ em̄ triginta a ter ⁊ gentos. i. decem quasi ter decē. Sed qn̄ n p̄cedit immediate tūc est idem q̄d centū. vt p3 in hac dcōe quadringenti q̄ s̄cat quattuor centum

Ge terram signat. geometria comprobat illud

Hic autor dicit q̄ hec greca dcō ge in latino est idem quod terra. Vn̄ geometria. ⁊ dr̄ a ge q̄d est terra: ⁊ metros mēsura: ⁊ ycos scia. q̄si scia tractās de mēsuratōe terre. Et est vna de septē artib' liberalib'. Vn̄ etiā geomātia. ⁊ dr̄ a ge q̄d est terra ⁊ mātos diuinatio: q̄si diuinatio facta in terra

Signat hyems mediam vel quartam tēporis anni

Aduersum. frigus determinat. atqꝫ procellat.

Hic autor s̄m ordinē lr̄arum ponit equocatōes dcōnu3 incipientiū ab h: et p̄mo equocat hoc nomē hyems. Nā p̄mo mō ponit̄ p̄ media pte anni. ⁊ sic s̄m vulgares annus diuidit̄ in estatē ⁊ hyemem. Scd̄o ponit̄ p̄ quarta pte anni. ⁊ sic annus diuidit̄ in q̄ttuor ptes: vt p3 ibi. Annū distingue p ptes: suntqꝫ quaterne Uer petro detur. estas exinde sequet̄ Hanc dabit vrbanus. autūnum simphorianus Festum clemētis caput est hyemis venientis. Tercio ponit̄ pro aduersitate. vt ibi Uincit fortunā p̄speritatis hyems Quarto ponitur p̄ frigore. vt ibi Facta sunt enchenia in hierl'm ⁊ hyems erat. Ultimo ponitur p̄ tempestate aquarū. ⁊ hoc ideo. quia huiusmodi tēpestates frequenter in hieme fieri solent.

Christus. virgo. sathan. nō iniustus. fragilisqꝫ

Est homo peccator. simpliciterqꝫ notat

Hic autor equocat hoc nomē homo. Nā p̄mo mō ponitur p̄ christo. vt ibi. hō q̄dam peregre p̄ficiscens Scd̄o idem est quod v̄go. vt in passiōe domini Filius q̄dem hoīs vadit ⁊c̄. Tercio mō ponitur p̄ dyabolo. vt ibi Nō timebo q̄d faciat mihi homo. Quarto est idē q̄d iustus. vt homines ⁊ iumēta saluabis dn̄e Quinto ponitur p̄ fragilitate humane nature. vt ibi Quid

est homo quia magnificas eum. Sexto ponitur pro peccatore. vt ibi Homo vanitati similis factus est. Ultimo ponitur simpliciter pro rationali creatura. et ista est communis eius significatio.

Hora sit extremum vestis. dea. patria. tempus

Horas canonicas. fortunam significatque

Hic equocat hoc nomen hora. Nam primo ponitur pro extremitate vestis vt ibi. Sicut ros hermon qui descendit in oram vestimenti eius. Isto modo scribitur cōiter sine h. vñ. Aspiras horā tempus tibi presignabit. Si nō aspiras limbum notat et regionē. Secundo est proprium nomē cuiusdā dee. vnde legitur fabulose. quod vxor rhomuli mutata fuerat in deam que hora dicta est. Tercio est patria seu regio. vt ibi. Si vis ditari si vis propheta vocari. A propriis oris egredi ere foris. Isto modo etiam scribitur sine h. Quarto est quedam pars diei vel noctis. sic dicimus quod dies naturalis continet vigintiquattuor horas. Etiā ponitur cōfuse pro quolibet tempore. vt ibi. Hora est iam nos de somno surgere. Quinto notat horas canonicas. et sic dicitur quod quilibet presbyter tenetur legere horas suas. Ultimo ponitur pro fortuna. vt dicēdo. bona hora arrisit mihi.

Hora

Possidet. informat. habitum notat. ac reputatque.

Exhibet. atque refert. debet. habet quoque statum

Habeo

Hic autor equocat hoc verbum habeo es ere. Nam primo importat possessionem. vt iste habet multas diuitias. Secundo importat informationem. vt paries habet albedinem. Tercio importat habitū. vt iste habet pulchras vestes. Quarto est idem quod reputare. vt dominus iste habet seruū suū pro fatuo. Quinto est exhibere. vt iste filius bene habet se ad parētes suos. Sexto ponitur relatiue seu importat relationem. vt pater se habet ad filiū sicut dominus ad seruum. Septimo ponitur pro debere. vt ibi. Adhuc multa habeo vobis dicere. Ultimo importat statum. vt iste bene se habet in rhomana curia.

Monstrat. datque genus. hic rem silem loca tempus

Hic

Hic autor equocat hāc dictionem hic. Nam primo est pronomen demonstratiuum. vt ibi. Quid facimus quia hic homo multa signa facit. Secundo est pronomen articulare. et per ipm cognoscitur genus dictionum casualiū dicēdo. hic vir: hec mulier. Tercio ponitur pro talis vt dicendo. hec herba crescit in orto meo. Quarto notat circūstātiam rei per quā ipa res manifestatur. vt ibi. Hic est qui venturus est in salutē populi. Quinto importat circūstantiā loci. vt domine bonū est nos hic esse. Ultimo est aduerbiū temporale. et sic ponitur pro nunc.

Gratia. presentis vite. mora. lex hodiernum

Presens hoc hodie nobis. eternaque signat

Hodie

Hic autor equocat hoc aduerbium hodie. Nam primo modo ponitur pro

xpe gratie. vt ibi Hodie si vocem eius audieritis. Secũdo ponitur ꝓ statu pñtis vite. vt Panem nostrum quotidianũ da nobis hodie. Tercio ponit᷑ ꝓ mora tempis. vt ibi. Cras dabo nõ hodie sic nego quotidie. Quarto significat legẽ seu obseruãtiam legis. Quinto ponit᷑ pro pñti die. vt ibi. Qui nõ est hodie cras minus aptus erit. Et ista est eius cõis ꝑcatio. Ultio ponitur ꝓ eternitate. vt ibi. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te

Hinc causam tempus denotat atq; locum

Hic autor equocat hanc dictionem hinc. Nam pͥmo mõ importat cirtũstãtiam cause. vt ibi. Hinc est ꝙ vestre discretioni supplico. ꝛc. Secundo importat circunstantiam temporis. ꝛ ponit᷑ pro postea. vt ibi. Hinc ꝓ posse meo. Tercio mõ importat circũstantiam loci dicendo. Iste recessit hinc. id est de isto loco.

Est ignis proprie. fulmen. color atq; gehenna
Angelus. atq; venus. tribulatio. pneuma. cupido,
Dicitur ingenium. necnon audacia mentis.
Est elementum. solis calor. ac elementum
Ignis. feruoris studij. dat fulmen amoris

Hic autor ꝓm ordinem litterarum ponit equiuocatões dcõnum inchoãtium ab i. Et pͥmo equiuocat hoc nomen ignis. Uñ primo modo capit᷑ proprie, put est lucens ardens ꝛ calefaciẽs. ꝛ sic est vnum de quattuor elemẽtis Secundo mõ capitur pro fulmine. vnde Ouidius. Composuit ignem ꝛc. Tercio modo dicitur calor. ꝛ sic dicimus ardorem solis esse ignem: Quarto modo significat iehennam. id est infernalem penam. vt in euangelio. Ite maledicti in ignem eternum. Quinto significat angelum. vñ ps. Qui facis angelos tuos spiritus. ꝛ ministros tuos ignem vrentem. Sexto significat feruorem concupiscentie carnalis. vt ignis accensus est in corde ipsius. Septimo est idem quod tribulatio. vnde ps. Igne me examinasti. Octauo significat gratiam sancti spũs. vt ibi Et tui amoris ignez in eis accende Nono significat auariciam. vnde ps. Ignis sulphur ꝛc. Decimo est elementum. id est mixtum ex elemẽtis. ꝛ sic capitur pro igne qui apud nos est. Undecimo est calor solis. vt ibi. Et erat niger factus in igne. id est in calore solis. Duodecimo est vnum de quattuor elemẽtis. scz corpus simplex nõ mixtum. Tredecimo est feruor studij siue ingenium. vnde Ouidius. Si maneant in te solummodo pectoris ignes. Ultimo est fulmen. i. impetus amoris ꝛ charitatis. vt bonus hõ ardet igne charitatis christi.

Idor aquam. ydos formam. sed seperat ydus

Hic autor designat differentiam inter istas dictiones. scz ydor. ydos. et

ydus di. Nã ydor grece est aqua latine. Jñ ydorus.i.serpens in aqua viuẽs Iñ ydropisis infirmitas q̄dam.a quo ydropicus.i.patiens talem infirmitatem. Jdos grece est forma vel imago latine. Jñ ydea.i.forma in mẽte diuina p̄concepta.vel natura cōis sepata a suis singularibus;sicut posuit Plato Sed sepat ydus.i.ydus grece est sepatio vel diuisio latine. Jñ ydeota.i. diuisus a littera vel scriptura.scʒ non intelligens. Jnde etiam vidua.i.diuisa vel seperata a viro suo

Umbram representat.statuat similat dat imago
Uisio.natura.ratio.meditatio.christus.

Hic autor equocat hoc nomẽ imago. Nã p̄mo s̄cat vmbrã vel phãtasma impediẽs contẽplationem.vñ p̄s. Uerũtamen in imagine ptransit hõ. Scd̃o s̄cat repñtatõem alicuius rei in opatõib⁊.ꝛ sic dicimus ꝙ symea est imago hoīs supple in plurib⁊ opatõibus Tercio capitur ꝓprie ꝑ statua.ꝛ sic dicimus.ista est imago beate marie ꝟginis. Quarto s̄cat silitudinem rei q̄ ad dispõem corpis.ꝛ sic dicimus.filius habet imaginẽ patris Quinto s̄cat visionẽ quam aliquis habet dormiẽdo .vñ in sacra scriptura legit̃.ꝙ in somnijs Danielis apparuit imago horribilis. Sexto s̄cat naturam dei.vnd̃ in Genesi. Faciamus hoīem ad imaginem nostram. Septimo s̄cat rõem. vñ apl̃s. Reformetur in vobis imago dei. Octauo s̄cat meditatõem.ꝛ sic dicimus.ille habet imaginem de tali re. Ultimo est idem quod christus. vnde apostolus. Jn quo est imago patris

Deuictum.vanum.vacuum.fructuqʒ carentem
Quattuor ista tibi.simul aera signat inanis.

Hic autor equocat hoc nomẽ inanis.vñ p̄mo est idem qd̃ deuictus. vñ p̄s. Decidam merito ab inimicis meis inanis.i.superatis. Scd̃o est idem quod inutilis.vnde in euãgelio. Uidete ne quis vos seducat inanibus verbis. Tercio est idem quod vacuus. vt ibi. Diuites dimisit inanes Quarto est idẽ quod carens fructu vel sterilis.vnde in Genesi. Terra aũt erat inanis ꝛ vacua.i.sine fructu. Ultimo ponitur ꝑ aere.vnde poeta. Cum celeri cursu princeps volauit inanis.

Est ibis radix.concors auis.inuidus.anguis.

Hic autor equocat h̃ nomẽ ibis. Nã p̄mo est radix cuiusdã herbe.vñ legit̃ de beata maria egyptiaca ꝙ in deserto pascebat̃ ibib⁊.i.talib⁊ radicib⁊ Secũdo est auis ꝯcors in volatu.s.cyconia. Tercio est idẽ qd̃ inuidus.ꝛ sic ẽ nomẽ adiectiuum.ꝛ gtũs est silis ntõ. Quarto est serpens.vnde in libro Regũ legit̃ ꝙ Jonathas ascẽdit eminẽtissima ibidib⁊ plena

Jnuenio formam.notat autoresqʒ reuoluit
Experior signat.consequiturqʒ probat

Hic autoꝛ equiuocat hoc verbum inuenio is ire. Nã ꝑmo ſcat rem ꝓ
ditam ſub eadẽ forma repire. ꝛ ſic aliqui aſſignant differẽtiã inter inueni
re ꝛ repire. vt patet in Ebrardo. Scdo ſcat colligere aliquid ex libris au
toꝛũ. vt dicẽdo. Inuenit autoritatẽ in areſtotile. Tercio ſcat experiri. vt
in euangelio. Querite inuenietis. Quarto ſignificat obtinere vel conſe
qui. Unde Inuenit veniam venerando quiſqꝫ maioꝛem. Ultimo eſt ꝓ
bare vt dicendo Qualem te inuenio talem te iudico.

Imponit fallit. aſſignat. et imputat addit

Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbum impono is ere. Nã ꝑmo ſcat fallere. vt
in Geneſi. quare ponderũ tuoꝝ molẽ impoſuiſti. Secundo ſignificat aſ
ſignare ſeu ꝓfigere. vnde. Imponitqꝫ modũ ſapiens in rebus honeſtis.
Tercio ſignificat imputare. vt furtũ imponitur iacobo. Quarto eſt ad
dere. vt formica imponit granum grano.

Annuit intendit notat hec indulgeo parcit

Hic autoꝛ equiuocat hoc verbũ indulgeo. ꝛ primo ſcat fauere. vt di
cendo dñs aplicus indulget tali eccl'ie tale priuilegiũ. Secundo eſt inten
dere ſeu operam dare. vt Iacobus indulget ſomno. Ultimo ſignificat ꝑ
cere ſeu predicta dimittere. vt Indulge in nomine domini. ꝛ eſt compo
ſitum ab in ꝛ algeo. mutando a in u ꝛ interponendo d.

Obſtat in. et differt. eternat. pergit. adheret

Aſſimilat. notat affectus. coniungere mutans

Dicitur exponit. informat. circuit explet

Hic autoꝛ equocat iſtã ꝓpoſitionẽ in. Nam primo importat ꝯtrarie
tatẽ. vt vado in hoſtes. Scdo ſcat dilatõnẽ vel ꝓtractionẽ. vñ in euange
lio. Et mãſit ibi vſqꝫ in craſtinũ. Tercio ſcat eternitatẽ. vt in cãticis vir
ginis marie. A ꝓgenie in ꝓgenies timentibꝫ eũ. Quarto notat motũ lo
calẽ. vt ibi. Ite in orbem vniuerſuꝫ. Quinto ſignificat adheſionẽ fidei. vt
Credo in deũ patrẽ. i. tota mente adhereo fidei. Sexto importat ſilitudi
nem. vt ibi Judas machabeus ſcripſit litterã in hec ꝟba. i. ad ſimilitudi
nem iſtoꝝ verboꝝ. Septimo importat affectum. ꝛ ſic capit pro erga. vñ
pſal. Juſticia eoꝝ in filios filioꝝ. Octauo ſignificat adiunctõnem. vt doꝛ
miui in magnũ periculũ. id eſt adiunctũ fuit periculũ in doꝛmitione. vl'im
portat mutatõnem. vt vxoꝛ loth mutata fuit in ſtatuã ſalis. Nono ſig
nificat expoſitõnẽ. vt dicẽdo. hoc habet in cõmentũ allegari. Decimo ſi
gnificat informatõnem. vñ pſal. Ibãt de ꝟtute in ꝟtutẽ. Undecio ponit
pro circa. vt ille vadit in circuitũ. Ultimo ſcat cõpletionem rei. vñ apl's
Fratres ſcimus qm̃ diligentibꝫ deũ omnia coopantur in bonum.

Tripliciter manet in. iurat claudit notat. e pro

Equiuoca

Et pro per supra. testatur idem. similem dat

Hic autor equocat hāc ꝑpositionē in cōstructā cū ablatiuo. Nam ꝑ-
mo ꝓcat ꝑmanentiā et hoc tripliciter. Nā ꝑmo ꝑmanentiā cū motu. vñ
in euāgelio loqbat cū eis in via. Scdo sigt ꝑmanētiā cū quiete. vt ille mā
sit in domo duabꝫ horis. Tercio ꝓcat ꝑmanentiā cū tpe. vt in passione dñi
In hac vero nocte ter me negabis. Scdo ꝓcat adiuratōnē. vt in exorcis-
mo puerorꝫ. Adiuro te in noīe patris ⁊c̄. Tercio importat inclusionē. vt
dicēdo. Crus ē in caliga. Quarto valet tm̄ sicut e. ⁊ hoc improprie. ⁊ sic
dicim⁹ pulcritudo ē in crinibꝫ. Quinto valet tm̄ sicut pro. vt in hūano ge
nere deus laborauit. i. ꝓ hūano genere. Sexto importat excellentiā. ⁊ tūc
valet tm̄ sicut supra. vt Benedicta tu in mulieribus. Septimo capitur
pro cum. vt in hac fide volo mori. Octauo ponitur pro per. vt deus olim
loquens in prophetis id est ꝑ ꝓphetas. Nono significat idemptitatem.
vt ego in patre ⁊ pater in me est. id est pater ⁊ ego vnum in esse sum⁹. Vl-
timo significat similitudinem. vt pater est in filio. id est similis.

Bis tenet in propter. inter. supra. per. et intra

Si componatur in priuat. mutat et auget

Hic autor equocat hāc ꝑpositōnē in deseruientē vtriqꝫ casui. vñ pri-
mo ponit ꝓ ꝓpter. vt hoc factū ē in laudē dei. i. ꝓpter laudē dei. De abla-
tiuo vt dicendo. In honore beatissime Marie ꝟginis Iubilem⁹ domio
Secūdo ponit pro inter. Exemplū de accō vt Accepit eum symeon in
vlnas suas. i. inter vlnas suas. Exemplū de ablatiuo. vt symeon acce-
pit puerū in manibus suis. i. inter manus suas. Tercio ponit ꝓ supra Ex
emplū de accō. vt Fecit eū dñs crescere in plebē suā. Exemplū de abla-
tiuo. vt posuisti ī capite ei⁹ coronā. Quarto ponit ꝓ ad Exēplū de accō
vt ego locutus sum in eum. De ablatō vt ille sedet in latere regis. id est
ad latus. Quinto ponit pro per. Exemplū de accō. vt hec ē porta dñi ius-
sti intrabūt in eā. id est ꝑ eā. De abltō. vt deus loquēs olim in ꝓphetis.
Sexto ponitur pro intra. vt introibunt in inferiora terre. De ablatō Ca
dent in rethiaculo eius peccatores. id est intra rethiacula. Si vero hec ꝑ-
positio in cōponat cum alijs dictionibꝫ exponit tripliciter. Nam ꝑmo po
nit priuatiue. vt patet in his dictionibus indoctus iniustus. Secundo in
ducit alteratōnem seu mutationē significati illius dictionis cui additur.
vt patet in hoc ꝟbo inuideo. Nā video idē ē ꝙ cerno. Inuideo idē est ꝙ
odio. Tercio ponit augmētatiue. vt patet in hoc nomine inclitus quod
componitur ab in quod est valde ⁊ cleos gloria quasi valde gloriosus

Ipos signat equum. sub. contra. re notat ypos

Hic autor equiuocat hanc grecam dictōnem ypos. Nam primo mō
significat equum. vt patet ibi. Cespitat in phaleris ypos. Inde ypodro-
neum ⁊ est locus in quo cursus equorū examinat. Secūdo est idem qđ
sub. Inde dicit ypotherica ab ypos ꝙ est sub ⁊ thesis positio quasi sup-
positio. Tercio est idem quod contra. Inde dicit ypozeuma ⁊ est figura

contraria zeumati. Quarto ponit̄ p̄ hac dictione re. vt patet in dictione ypopāthi. Vñ ypopanthi hebraice est purificatio, latine.

Signat iper iuxta. super atq; notare videtur

Hic autor equiuocat hanc grecā dictionē scz yper. Unde primo mō est idem q̄ iuxta. Jnde yperborias ꝛ dicit̄ ab yper q̄ est iuxta ꝛ borias ventus quasi ventus flans iuxta boriā. Scđo est idē q̄ super. Jnde yperbole ꝛ dicit̄ ab yper. i. sup̄ ꝛ bole sentētia q̄si sententia excedens super veritatem. Jñ yperbolicus a ū. vt sermo dicit̄ yperbolic⁹ q̄ excedit ꝟitatē

Exprimit interius q; refert. eternat q; signat

Hic autor equiuocat hoc pronomen ipse. Nam primo importat intraneitatē. vt in cathone. Conscius ipse sibi de se putat omnia dici. Secundo est relatiuū. vt dicendo sortes currit ꝛ ipse mouet̄. Tercio notat eternitatem. vnde psal. Jn pace inidipsum. ibi hoc totū scz inidipsum pe ponit loco aduerbÿ scz eternaliter.

Distribuit geminat. notat immutabilis atq;

Assil'at. differt. notat et quandoq; refertur

Hic autor equiuocat hoc p̄nomē idem. Nam p̄mo ponit̄ distributiue vt cū dicit̄. sortes ꝛ plato vident idem. id est aliquid est qđ ab vtroq; videtur. Scđo ponit̄ geminatiue. vt dicendo. sortes et plato idem sunt. et sic exigit pluralitatem in supposito. Alio mō exigit p̄lalitatē in apposito. vt dicēdo. Jdē legit ꝛ audit. Tercio ꝑt subam immutabilē. vñ canit ecclesia de sancta trinitate. Semp̄ idē esse viuere intelligere cōfitemur. Quarto ꝑcat similitudinē. ꝛ sic dicimus. Illi panni sunt idē. id ē hn̄t similitudinem in colore. Quinto est idem qđ indifferens. sic dicimus hoc redit in idem Sexto ponitur relatiue. vt sortes currit ꝛ idem mouetur.

Posterius. causam. loca tempora. materiam q;

Hic autor eq̄uocat hāc dcōnē inde. Nā p̄mo iportat posteritatē i ordine. vt cū dr̄ Rex p̄mo sedet in mēsa. Jñ comes. Scđo iportat circūstātiā stat⁹. vt cū dr̄ decan⁹ ē p̄m⁹. inde senior canonic⁹. Tercio iportat circūstantiā loci. vt dicēdo. Ille recessit inde. i. ab illo loco. Quarto iportat circūstātiā tp̄is. vt p̄mo legā virgiliū. inde lucanū. Quīto iportat cām. et sic scribit̄ in litteris. Jnde est q̄ tuā clementiam exhortamur. id est hac de causa. Extra litteram etiam importat circumstantiam materialis. ꝛ sic dicitur ferrum est durum et inde fit cultellus.

Sepe notat medium. modo mutuat. atq; superfert

Plura notat collecta simul. quandoq; refert in

Pertinet et differt. est presens. atq; precatur

Equiuoca

Diuidit et pimit. aufert. et debita soluit

Nic autor equocat hanc ppositōem inter. Nā pmo importat circumstantiā loci medij. vt cū dicit. Jacobus stat inter parietes. Scdo importat mutuā vicissitudinē vt cū dicit. Illi pugnāt inter se. i. vnus cum alio Tercio importat excellentiā. vñ de dña nr̄a benedicta dicat inter omes mulieres. Quarto iportat collectōem pluriū in aliquo loco. vt cū dicit. Magister sedet inter discipulos. i. in loco vbi sunt discipuli congregati. Quinto ponit pro in. vt cū dicit. hoc negociū nō stat inter te ⁊ me. i. i mea volūtate ⁊ tua. Et hec equiuocatio intelligit quādo ly inter ponitur per appositionem. Unde qn̄ ponit p compositionē pmo importat pertinentiam. vt patz in hoc verbo interest. cū dicit. Interest patris succurrere nato. Secundo importat differentiam. vt hoc interest inter petrū ⁊ iohannem. id est hic est differentia. Tercio importat presentiā. vt patet in hoc verbo intersum. cum dicit. ego interfui huic societati. Quarto importat deprecationem. vt patet in hoc verbo intercedo. Quinto importat diuisionem. vt patet in hoc verbo interrumpo quod est idem quod diuido. Sexto notat destructionem. vt patet in hoc verbo interficio. Septimo importat ablationem. vnde Oratius. Hec incepta videntur. Ultimo importat per solutionem debitorum. vt scholaris interest obediri informatori suo scz magistro.

Indicat et dubitat. querit modus initialis

Hic autor incidentaliter ostendit quod modis ponatur indicatiuus. Et vult q verba indicatiui modi ponunt tripliciter. Primo indicatiue. vt dicendo sortes currit Secundo ponunt dubitatiue. vt nescio quis legit. Tercio ponunt interrogatiue. vt dicendo. Nunquid ipe ē pater tu⁹.

Impat hortatur. permittit consulit. orat

Temptat et applaudit. indignaturqz secundus

Hic autor ostendit q impatiuus multipliciter ponit. Nam pmo modo ponitur impatiue seu preceptiue. vt ibi. Ite in castellum quod contra vos est. Secundo ponitur hortatiue. vt ibi Eya recolimus laudibus pijs digna. Tercio ponitur permissiue. vnde psal. Irascimini ⁊ nolite peccare. Quarto ponitur consultiue. vnde in euangelio. Uende omnia que habes ⁊ da pauperibus. Quinto ponitur deprecatiue. vnde psal. Miserere mei deus. Sexto ponitur temptatiue. vt immola filiū tuū quē diligis Isaac. Septimo ponit applausiue. vt ibi. Salue regina misericordie. Octauo ponit idignatiue. vñ ps. Discedite a me oēs q opami iniqtatē

Jc kalon esse bonū kalodemon nascitur inde

Quodqz kalo voco. poterimꝰ mōstrare kalēde

Sitqꝫ kalon lignum. kalopes determinat illud

Nascitur hinc kalomus dicatur et hincqꝫ kalatus

Est katonqꝫ malum kathodemon nascitur inde

Hic autor. ſm ordinē lraꝝ ponit equocatōes dictionū inchoatarū a k. Et ṗmo equiuocat hanc dictionem kalon. ⁊ cum hoc ponit differentiam inter kalo kalon ⁊ kathon. Unde kalon grece ṗmo idē est qđ bonū in latino. Inde tunc kalodemon. id est bonus angelus. ⁊ dicit̃ a kalon. i. bonū et demon sciens q̄si sciens bonū. Scđo est idem qđ lignū. vt patet in hac dictōe kalopes. Et đr a kalon. i. lignū. ⁊ pes pedis. q̄si ligneus pes. Sꝫ kalo ē idē qđ voco. Vñ kalende. daꝝ. ⁊ dicūtur speciales dies mensium. Etiā kalo ē idē qđ laxo. i. soluo. Vñ kalam⁹ ⁊ ē instrumētū scriptoꝝ. Vñ Lingua mea kalamus scribe. Sed cathon ē idē qđ malū. Vñ đr kathodemon. id est spiritus malignus seu dyabolus. ⁊ dicitur a kathon id est malum ⁊ demon sciens. quasi mala sciens.

Lux videt atqꝫ fidem dat lux. est tempus agendi

Solis proprietas. eternum lucida nubes

Aeris atqꝫ dies christus conuersus homoqꝫ

Hic autor ſm ordinē litteraꝝ ponit equiuocatōnes dictionū incipientium ab l. Et ṗmo equiuocat hoc nomen lux dicens. ꝙ primo significat idem qđ sapientia. vt ibi lux impioꝝ extinguet̃. Secundo significat visū Unde. Hic sedet in tenebris priuatus luce thobias. Tercio capit̃ ꝑ fide vel gratia. vñ Isaias Habitantibus in regione vmbre mortis lux orta ē eis. Quarto dicit̃ tempus mensurans opationes humanas. vt ibi dū lucem habetis credite in lucem. Quinto est splendor solis vt lux ꝑturbat visum. Sexto ſcat eternā vitā vt ibi. Et lux ꝑpetua luceat eis. Septimo ponit̃ pro lucida nube illuminante mundū. vnde in Genesi. Fiat lux et facta ē. Octauo capit̃ ꝑ aere illumīato. vt cū đr video colorē mediāte luce. Nono ponit̃ pro die artificiali. vñ in euangelio. Qui ambulat in luce nō offendit se. Decio capit̃ ꝑ xp̄o. vñ in euāgelio. Ego sum lux mundi q̄ sequit̃ me nō ambulat in tenebris. Ultimo ponit̃ ꝑ hoīe ad fidē ꝯuerso. vñ Paul⁹ Eratis aliqñ in tenebris nūc aūt estis lux in dño.

Est loculus. lumen. visus. discretio iustus

Hic autor equiuocat hoc nomen lumen. Nam primo modo dicit̃ oculus vt ibi lumine priuatus violenter dicit̃ orbus. Secūdo dicit̃ subtilitas visus. vt ibi vt videam lumen. Tercio dicit̃ discretio vel sapientia. vñ in euan. dñs dixit ad discipulos. Modicū adhuc lumē est in vobis. Quarto ponit̃ pro hoīe iusto. vñ Jacobus in canonica sua. Omne datum optimū ⁊ omne donū perfectū desursum est descendens a patre luminū. Extra litteram significat stellam. vt ibi. Ambulabunt gentes ī lumīe tuo.

Equiuoca

Est habitudo locus.animã.causam dat oportet

Regula non fallens.continens atq̧ locum

Hic autor equocat hoc nomẽ locꝰ pmo ẽ habitudo alicuiꝰ argumẽti
et sic dicimꝰ illud argumẽtũ tenet ꝑ locũ a diffinitõne.ꝛ sic capit in quar
to tractatu p.h.Scđo ſcat aiam iustã ꝛ deuotã vt deus ẽ in loco sancto
suo.i.habitat in aia iusta ꝛ deuota.Tercio dr cã vel occasio.vñ in euange
lio.Cauere ne dyabolus locũ inueniat.i.occasionẽ temptãdi.Quarto ſt
necessitatẽ sic dr ĩ iure ꝙ ꝑsona ydonea iudicialr ꝯstituta pt stare in loco
alterius.i.in necessitate alterius.Quito ſt ꝓpositõez ꝑ se notã ꝛ vocatur
maxia ĩ logica cuiusmodi ẽ ista.oĩe totũ ẽ maiꝰ sua pte.Ultio ſt sugfici
em cõcauã corporis cõtinentis.vt ibi Terribilis est locꝰ iste ꝛc.

Inconstans facilis leuis est.sine pondere vilis

Est placet.estq̧ leuis.receptibilis gena lenis

Hic autor equocat hoc nomẽ leuis.Nã pmo ẽ incõstans.ꝛ sic dr Ja-
cob est valde leuis.Jñ leuitas.i.incõstãtia vnde Horat.ꝑ crebros riꝰ
leuitas ẽ in corde ꝓbat.Scđo ẽ idẽ qđ facilis ad faciendum ꝛ sic dr lectio
ista est leuis.Tercio ẽ idẽ qđ nõ ponderosus.ꝛ sic dicit phs.Omne leue
sursum ꝛ oĩe graue deorsum.Quarto ẽ idẽ qđ vilis Jñ leuipẽdo is ere
id ẽ vilipendo.Quinto ẽ idẽ qđ placẽs.vñ in euãgelio.Et onus meum
leue.i.placẽs seu delectabile.Sexto ſt illud qđ bñ capit ꝛ retinet vt dicẽ
do illa est leuis.id est faciliter per intellectum comprehenditur.Ultimo
est idem ꝙ planus.ꝛ sic dicimus.Jlle ascensus leuis est.

Hec tibi littera dat historia.carta figura

Signat elementum.sensumq̧ superficialem

Hic autor equocat hoc nomẽ littera.Nã pmo ſt cartã que dirigit de
vno ad aliũ.vt dicẽdo.Ille porrexit mihi lrãm.Scđo ſt historiã dicendo
illud dictũ exponit lrãliter.i.historialiter.Tercio ſt figurã scriptã in pa-
piro.Uñ lrã ẽ minima ꝑs vocis q̃ scribi pt indiuidua.Quarto ſt elemẽ
tum dictionis.ꝛ sic sumitur pro voce figure iam scripte.Ultio ſt sniam
sugficialẽ absq̧ glosa.vñ Paulus lrã occidit spiritus aũt viuificat.

Piscis apostema.lupus est.demon rapitur agnos

Hic autor equiuocat hoc nomen lupus.Nam primo est piscis deuo
rans alios pisces recte sicut lupus deuorat alia animalia.Et vocat alio
nomine lucius.Secũdo significat animal mordax.ꝛ hec est eius ꝓpria si
gnificatio.vt ibi.Si lupus era daret licite campum pagaret Tercio capi
pitur pro dyabolo.vnde in euangelio.Mercinarius aũt cuius oues nõ
sunt proprie ducĩ vidit lupum venientem ꝛc.Ultimo significat infirmi

tatem existentem in coxa. ⁊ dicitur ideo lupus quia carnem hominis cor-
rodit. vnde Grecista. Est lupus in coxa.

Lentus flexibilis est tardus. et ocia ducens

Obtusus plenus. his sociare potes

Hic autor equocat h̔ nomē lentus. Nā p̄mo ē idē ꝙ flexibilis. vñ metri-
sta. Qui lentis virgis sportas paruas opaꝛ. Scd̄o ē idē qd̄ tard⁹. ⁊ sic di
cim⁹ asin⁹ ē lentū aīal. Tercio ē idē qd̄ ociosus. vñ poeta: Tu mō pom-
pey a lentus spacrare sub vmbra. Quarto ē idē ꝙ obtusus ⁊ sic dstingui
tur ꝯtra actum. Ultimo est idem qd̄ plenus ⁊ hoc maxime in compositō
ne vt somnolentus. id est somnoplenus.

Pars ianue limen. diuisio. principiumq̄

Hic autor equocat hoc nomē limē. Vñ p̄mo capiꝛ p inferiori pte ia-
nue. vñ legiꝛ de sancto Nicolao ꝙ limina freq̄ntabat eccl'ie. Jn̄ suplimia
re nomē neutri generis. ⁊ p̄t trabē in supiori pte ianue. vnde de scā cruce
Nulla salus ē in domo nisi cruce munit hō supliminaria. Scd̄o p̄t men-
surā q̄ agri distinguunꝛ seu mensuranꝛ. vt ibi. Rustic⁹ in cura distinguit li
mine rura. Tercio ē p̄ncipiū cuiuslibet sciētie ⁊ hoc silitudinarie. q: sicut p
limē fit introit⁹ dom⁹ ita etiā p p̄ncipia sciaꝝ fit īntroit⁹ ad ipas scias

Liber id est bachus. vel vir sine compede natus

Liber id est codex. vel raptus ab arbore cortex

Prima beri faciunt. genitiuū briq̄ secunda

Hic autor equiuocat hoc nomen liber. Nam primo modo ē deus vi
ni. ⁊ sumiꝛ pro ipso vino. ⁊ diciꝛ a libero as are. quia vinū liberat hoīem a
curis. Secundo modo est aliquis sine iugo seruilis conditōnis natus. et
legitur ꝙ Abraham habuit duos filios vnū de libera ⁊ aliū de ancilla et
pro istis significatis habet beri in genitiuo singulari p crescētiā. Tercio ē
idē qd̄ codex. vñ Haurit aqua s cribro qui discere vult sine libro. Quar
to capitur pro cortice arboris. ⁊ pro istis significatis habet libri in geni-
tiuo sine crescentia.

Ludo nat et fatuat quod vult fater ydola laudat

Hic autor equiuocat hoc verbum luo is ere. Nam p̄mo p̄cat natare.
vt dicendo cignus ludit in aqua. Secundo significat decipere ⁊ sic est
idem ꝙ deludo. vnde Grecista. Ludoq̄ multotiens pro deludo reperiꝛ
Tercio significat voluntatem laudabiliter adimplere. vnde in libro Sa
pientie Erant cum eo cuncta componens ludens coram eo in orbe ter
rarum. id est omnia precepta laudabiliter perficiens. Quarto significat
adorare ydola. Unde in biblia. Sedit populus manducare ⁊ bibere et
surrexerunt ludere. id est adorare ydola.

Qui caret in metro. fluit ignibus et manifestat

Hic autor equiuocat hoc verbum liquesco is ere. Nam primo significat aliquā litterā in metro pdere vim suam. vt dicit in Alexandro q l et r sunt vere liquide quia sepe liquescunt. id ē vim suā perdunt Secūdo est idē q fluere. vñ ps. Factū ē cor meū sicut cera liquescēs. Tercio ē idem q manifestare. z sic dr h liqscit mihi z ē inchoatiuū vbū a liqueo es ere

Fur aurum. virgo flores. mare nautaq libros

Clericus equiuoce singula quisq legit

Hic autor equiuocat hoc verbum lego is ere. vnde pmo est idem q furari. z sic dicimus fur legit aurum. Secūdo est idem q colligere. vt virgo legit flores. Tercio est idem q trassfretare mare vt nauta legit mare. Quarto significat studere sic dicimus. Clericus legit libros.

Ere luo pignus. cruce penas. luce tenebras

Dicitur et luere quando salitur ouis

Hinc luxus. venit lues. lumen venit inde

Hic autor equiuocat hoc verbum luo is ere. Nam primo est idem q redimere sic dicimus ego luo pignus ere id est redimo. Inde lucrum vnde luo pro redimo lucrum tibi nascitur inde. Scdo fr sustinere penā vt dicēdo. Ille luit penas. i. passus ē. Iñ lues. i. mors. Tercio fr illuiare. vt dicendo sol luit tenebras. i. purgat vl illumiat. Yñ lumē q purgat obscuritatē Quarto significat luxuriari. Inde tunc lupus. id est luxuria.

Signat aquas lixos. lixiuium dicitur inde

Lixa q dicatur que facit officiumq

Hic autor equocat hāc grecā dcōnē lixos vñ lixos grece ē idē q aq latie Iñ lixiuiū z ē aqua colata p cineres mūdās caput hois s lixa ē aliqs vel aliqua portans aquā. Iñ lixare. id est portare aquam. Inde elixare. id ē p aquam decoquere. Inde elixus a um. id est per quam decoctus.

Est mensura modus modus est sylogisticus ordo

Accidit et variat. finem dat. metra precatur

Hic autor fm ordinem litterarum equiuocat dictiones inchoatas ab m. z primo equiuocat hoc nomen modus. Unde primo est idem q mensura. vnde Ouidius Adde modum modus est pulcerrima virtus Secundo significat ordinationem duarum ppositionum in debita qualitate et quantitate. z sic capit in Petro hyspano vbi dicitur ad sylogismum

q̄titate. ⁊ sic capit̄ in Petro hispano vbi dr̄ q̄ ad syllogismum req̄ritur mo
dus ⁊ figura. Tircio est accidēs v̄bi. vt pꝫ in donato vbi dr̄. modi q̄t sūt ⁊c.
Quarto est variatio ꝓpōnum cathegoricaꝝ. ⁊ sic capit̄ in p̄mo tractatu vbi
dr̄. Modus est adiacens rei determinatio ⁊c. Quinto s̄cat finē vn̄ Mo-
ralis Imponitq̄ꝫ modū sapiens in rebꝫ honestis. Sexto est metrū tristicie.
vn̄ Boe. de ꝯso. phie. Carmina que quōdā studio florente pegi Flebiles
heu mestos cogor inire modos. Septimo importat affectū petitiōis. Sic
scribit̄ in litteris Omni modo quo possumus reuerentiā vr̄ām exoram⁹ Ex
tra litterā s̄cat manerie alicuius rei. Vn̄ ap̄ls ad hebreos Multifarie mul
tisq̄ꝫ modis olim loquens deus patribꝫ in ꝓphetis.

Pars hominis promptū. protectio. turba. potestas

Christus vindicta. miseratio. munus. imago

Omnipotentis opus: dicitur esse manus

¶ Hic autor equocat hoc nomen manus. Nā p̄mo est pars hoīs. vn̄ mo
ralis. Dens manus os oculus semꝑ de mane lauent̄. Scd̄o s̄cat ꝓmtitu-
dinē. vn̄ Plus valet in manibꝫ passer q̄ꝫ sub dubio grus. Tercio s̄cat pro-
tectionē. vn̄ ps. In manus tuas dn̄e ꝯmendo sp̄ūm meum. Quarto s̄cat
turbā vel exercitū. vn̄ in euāgelio Misit herodes rex manus. Quinto s̄cat
potestatē. vn̄ p̄s. Manus mea hoc nō fecit sed deus. Sexto s̄cat christum
vn̄ p̄s. Emitte manū tuā de alto. Septimo s̄cat vindictā. vn̄ p̄s. Tu labo
rem ⁊ dolorē ꝯsideras vt tradas eas in manus tuas. i. in vindictā tuā Oc
tauo est idem qd̄ misericordia. vn̄ p̄s. Etem illuc manus tua deducet me.
Nono est idem qd̄ munus vel donū sp̄ūs sancti. vn̄ p̄s. Aperis tu manū tu-
am. Decimo ponit̄ ꝓ imagine. vn̄ legit̄ q̄ balthasar vidit manū scribentis
id est imaginem manus. Ultimo significat operatōem diuinā. vnde Iob
Manus tue domine fecerūt me

Deficit augetur. manibꝫ mensura tenetur

Supplet. et impletur. metas transire videtur

¶ Hic autor equocat hoc nomen mēsura. Nam p̄mo deficit. i. notat remis
sionē. vt aqua calefacta vel tepida dr̄ deficere in ꝓpria mensura sua. q̄r dimis
sa est sua natura que est frigiditas. Scd̄o notat augmentū. vt in euange.
Et recipientes mēsurā coagitatā. Tercio est res mediāte qua aliquid po-
test mensurari. vt est vlna. Quarto est illud qd̄ implet. vt vinū. vel implet̄.
vt crather. Quinto ponit̄ pro ꝯpletōe factoꝝ bonoꝝ siue maloꝝ. vt in euā-
gelio. Qua mensura mensi fueritis eadē mensura remetiet̄ vobis. Sexto
capit̄ ꝓ debito mō agendi. vt dicendo ille bibit vltra mēsurā. Ultimo men
sura dr̄ debita distantia vel longitudo alicuius rei. vnde Ultra lodicis mē
suram non trahe suam ⁊c.

Cogitat in anima sapit intendit memoratur

Equiuoca

¶ Hic autor equocat hoc nomen mens. Nã pmo fcat virtutẽ cogitatiuã et sic sumit pro corde. vñ Labitur a mente cito res bona sed mala lente. Secũdo ponit p aĩa. vt in cathone. Sõnia ne cures. nã mens humana qd optet. Tercio est idẽ qd rõ q discernit verũ a falso. Quarto capit p voluntate vt Johãnes venit ↄtra mentẽ. id est volũtatẽ. Ultimo fcat virtutẽ memoratiuã. vñ Alexander. Debes in mente ⁊c.

Murus habet lapides sententia firma tutela

¶ Hic autor equocat hoc nomen murus. Nam primo est paries fact⁹ de lapidib⁹. et hec est eius ꝓpria fcatio. Secũdo est firma sententia q silitudinarie dr murus ꝓpter sui firmitatẽ. vt sunt pma pncipia. Ultimo fcat defensionẽ. vñ in ezechiele. Nõ opposuistis murũ p domo israel.

Uir magus est magnus. magus est cũ sit lupus agnus

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen magus Nam pmo est idem qd astronomus. vñ in euange. Uidẽtes magi stellã gauisi sunt ⁊c. Scdo est incantator vel diuinator q scit artẽ magicã que facit apparere qd tñ nõ est. Uñ legitur ꝙ symon magus voluit ascendere celos

Momentũ pondus. pars hore dicitur esse

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen momentũ. Nam primo dicit precium vñ dr ↄmuniter Illa res est illius momenti. Secũdo capitur p pondere qd pr ponderari. Tercio dr minima pars hore qd alio noie dicitur instans. vñ Ebrardus Momentũ preciũ momentũ dicito tempus. Sicut eñ dicunt momentum cõtinet instans

Nomen non alter citra notat. et minus extra

¶ Hic autor equiuocat hanc dictionem minus. Nam pmo est nomen indeclinabile. ⁊ sic importat numerũ. vt dicẽdo duo sunt minus ꝙ̃ tres. Alio modo est nomen declinabile ↄparatiui gradus huius positiui paruus. vt dicendo Johãnes habet minus petro. Secũdo est aduerbiũ negandi ⁊ valet idẽ qd nõ. vt ille est minus prudens. i. nõ prudens. Tercio est idẽ quod aliter. vt in euangelio. Si quo minus dixissem vobis. i. aliter. Quarto ponitur p ly citra. vt vnũ est minus ternario. Quinto ponitur exclusiue. ⁊ sic notat aliquam rem cum ↄpositione maioris numeri excludendo minorem vt dicẽdo. Ille habet ad minus decem marcas. vbi numerus minor excluditur. Patet etiam cũ dicit paulominus. quod exponitur vno modo vt ẽ vna dictio. ⁊ sic ponit pro fere. vel quasi. Alio modo sunt due dictiões. ⁊ sic minus est nota ↄparationis. ⁊ idẽ est qd modicũ minus

Miratur laudat. optat. stupet. insequiturꝗ̃

¶ Hic autor equiuocat hoc ꝟbũ miror aris. Nã pmo fcat mirabiliter lau-

dare. vnde. Miraris alios cum sis mirabilis ipse. Inde tūc mirabilis .id est laudabilis. Secundo modo est idem quod cupere. vt ille miratur res aliorum. Tercio mō significat stupere. vnde in euāgelio. Mirabantur omnes de his que procedebāt de ore eius Quarto mō significat sequi vel imitari. et sic dicimus quibus debet mirari in bonis moribus.

Fundit dimittit. ponit. ruit. et loca mutat

mitto Hic autor equocat hoc verbū mitto is ere. Nā primo mō est idem quod infundere. vt ibi Misit deus spiritumsanctum in corda fideliū Secundo modo est idem quod dimittere. vnde Cato Mitte archana dei etc. Tercio mō significat reponere. vnde in passione dominī Petre mitte gladiū tuū in vaginam Quarto est idē quod cadere. vnde in euāgelio. Si filius dei es mitte te deorsum. Ultimo est idem quod destinare. vñ in euāgelio. Et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent

Incipit. est aufert moueo. miscet. miseretur

moueo Hic autor equocat hoc verbū moueo es ere. Nam primo mō est incipere et sic dicimus. henricus mouebat hāc questionē. Secundo mō est auferre. et sic dicimus: henricus mouet res suas de tali loco. Tercio mō est misereri. vt dicē do Jacobus nō mouetur de paupertate mea .i. nō miseretur paupertatis mee. Ultimo est miscere. vt apothecarius mouet herbas vt fiāt electuaria

Assero non fallo metha denotat. metha trans est.

metha Hic autor equocat hanc grecam dictionem metha Nā primo mō ponitur pro de. vt patz in hac dictiōe methamorphoseos. et est liber tractās de trāsmutatiōe substātiarum. et dicitur a metha quod est de: et morphos transmutatio Secūdo est idem quod trans. vt patz in hac dictiōe metathesis. et est figura habens fieri quando littera vel syllaba transponitur. vt alexandre pro alexander. Et dicitur a metha quod est trans: et thesis positio: quasi transpositio litterarum vel syllabarum

Es intellectu comprensa: calor. regitiua

Uirtus. vis similans. complexio. substat. origo

Consuetudo. deus. disponit. inest speciebus

Stat firme. sensus. solet hec natura notare.

Na Hic autor secundum ordinem litterarum ponit equiuocationes dictionum inchoatarum ab illa littera n. Et primo equiuocat hoc nomen natura. Unde primo modo est res que intellectu comprehenditur. Secundo modo ponitur pro calore naturali. vnde Hypocras. Quidam homines in hyeme sunt calidissimi in natura sua. id est in caliditate vel complexione naturali.

Tercio est idem quod virtus regitiua. vnde philosophus. In somno na-
tura dirigit illa que digesta sunt ad singulas partes corporis. Quarto est
vis similans. i. virtus procreans ex similibus similia. Quinto mõ capitur
p complexione. vnde Hypocras diuidit naturam dicens. Naturaruȝ alia
sunt frigide. alie sunt calide. Sexto est idem qd suba. ⁊ sic dr ꝙ natura est su
sceptibilis cõtrarioꝝ. Septimo dr origo alicuius rei. vñ Plato O dij deo-
rũ quoꝝ opifex ego sum: natura qdem vestra incorruptibiles estis. mea ãt vo-
lũtate pmanebitis sp Octauo fcat consuetudinẽ. vt iste est nequã a natura
id est a consuetudine. Nono fcat deũ. ⁊ sic dixit phs Naturaꝝ alia est natu
ra naturãs. alia natura naturata. Decimo ponit pro dispõne naturali. ⁊ sic
dr. iacobus fm naturam est pugillator. Undecimo dr esse drñtia qua vna
spẽs differt ab alia. Duodecimo dr esse diuturnitas infirmitatis. vñ Galie-
nus. Cauendum est ne morbus cadat in naturam: id est longum statum.
Ultimo dicitur sensus seu ingenium. vt dicendo. Ille iuuenis est subtil na-
ture. id est ingenij

Est numerus metrum. radix numeri. vel aceruus
Accidit: est vilis. propõrtio. vel numeratum

Hic autor equocat hoc nomẽ numerus. Nam pmo est idem qd metruȝ
eo ꝙ metrũ cõstat ex certo numero pedũ. Scdo est radix. i. pncipiũ numeri.
et sic vnitas est numerus. i. radix numeroꝝ. eo ꝙ oĩs numerus ex vnitati-
bus est aggregatus Tercio fcat multitudinẽ ex vnitatibꝫ collectã. Et sic
definitur numerus. est multitudo ex vnitatibꝫ aggregata. Quarto ẽ accñs
partiũ declinabiliũ. vñ Donatus. Numeri noĩm quot sunt. Quinto ẽ vi-
lis. vñ poeta Nos numeri sumus fruges cõsumere nati. Sexto dr ppor-
tio. i. adeqtio. vñ poeta. Qui nũeris elemẽta ligas sil omnia ponis Ultimo
fcat rem numeratam. sic decem hoĩes dicuntur numerus

Stringitur ad proprium nomen. quãdoqȝ vagatur
Undiqȝ per nomen. pars vnica. fama notatur.
Inuocat. est virtus. res nominis. atqȝ potestas
Designat meritum. noticiamqȝ rei.

Hic autor equocat li nomen. Unde pmo ponitur p pprio nomine quod
scȝ imponitur alicui in baptismo. vnde in euangelio. Et vocabis nomen eius
iesum. Secundo vagatur vndiqȝ. ⁊ sic sumitur generaliter ad ista tria. s. pre
nomẽ. agnomen. ⁊ cognomen. Tercio est vna pars orõnis. vñ Donatus
Nomen est pars orõnis ⁊c. Quarto significat famam. vnde in euangelio.
Melius est nomen bonum ꝙ̃ vngentum preciosum. Quinto ponitur pro
inuocatione. vt ibi. In nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritussancti. Sexto signifi-
cat virtutem salutarem. vnde in euangelio Ite dicentes oĩes gentes bap-

rizantes eos in nomīe patris ꝛ filij ꝛ spūssancti. Septimo est res nomīs id ē sigtū noīs. vt Jacobus nō cognoscit noīa. Octauo ꝑcat potestatem vn̄ ps. Ꝙ admirabile ē nomē tuū. Nono ꝑcat premiū eterne glīe. vt Gaudete qm̄ noīa vestra scripta sunt in celis. Ultimo dicit noticia rei. vn̄ ps. Qui numerat multitudinē stellarū ꝛ cū eis nomia vocans.

Dat non attenuat. sic distribuit. modo cessat

Hic autor equocat hoc nomē nullus. vn̄ ṗmo ponitur negatiue ꝓ nō et sic dr̄ a nō ꝛ vllus. vn̄ Proficit absq̄ deo nullus in ore labor. Secūdo ponit attenuatiue. vnd̄ Theodolus Nullus ei genitor nec quisq̄ tempe maior. Tercio capit distributiue. vt null⁹ hō ē lapis. Quarto importat cessationem. vt dicendo. Nulla pax est in partibus nostris.

Est semper verum. non euitabile prodest

Uictum cum veste solet hec signare necesse

Hic autor equiuocat ly necesse. Nā ṗmo ꝑcat idem qđ semper veruz et sic dicimus. ꝙ hec ꝓpositio scz deus est dr̄ necessaria. Scđo ꝑcat illud quod non est euitabile a nobis. sic dicit. mors est homini necessaria. Tercio est idem quod vtile. vnde cum sit necessariū grisarori. Ultimo significat illud quo homo cōmodose non p̄t carere. vt est cibus vel vestis.

Ledit perpendit. scribit. tenet. et reprehendit

Hic autor equiuocat hoc verbum noto as are. Nā primo est idē qđ ledere propter peccatum perpetuum. ꝛ sic dicitur. Ille est notatus in facie. Inde nota te. id est signum lesionis. Secundo significat perpendere seu considerare. sic dicimus. Notaui iacobū esse nequā. Tercio est scribere. vnde Catho Quod tibi sors dederit stabulis suprema notato. Inde notarius. id est scriptor. Quarto significat retinere. vt notate verba magistri. Ultīo ꝑcat rep̄hendere. sic dicendo magister notauit henricū.

Ne prohibet quod et an. et non. coniunctio prebet

Hic autor equiuocat ly ne. Nam ṗmo mō ponit ꝓhibitiue. Unde in euangelio. Ne loquaris proximo malū. Secundo ponit pro an. Un̄ Boetius in de consolatione. Tu ne es qui quondam nostro lacte nutrit⁹ fuisti. Ultimo valet tm̄ sicut non. ꝛ sic ē coniunctio. vn̄ Catho Impedit ira animum ne possit cernere verum.

Sepat infinit. extinguit. distribuit non

Hic autor equiuocat ly non. Nam primo ponitur sepatiue ꝛ dicit absentiam rei. vnde in euangelio. Non est hic quem queritis. Secundo ponitur infinitanter. vt non homo. non animal. Tercio significat destructionem. ꝛ sic sumitur proprie. Quarto ponitur distributiue. vt lignum non ē animal. id est nullum animal est lignum.

Equiuoca

Si non sepe nisi notat. excipit est qꝫ negantis

Hic autor equiuocat ly nisi. Nam primo ponitur pro si non. vnde in
euangelio. Nisi ego abiero paraclitus non veniet. Secundo ponitur ex-
ceptiue. et sic est signum exceptiuũ faciens propositionem exceptiuam. vt
nullus homo currit nisi iacobus. id est excepto iacobo. Tercio ponitur ne
gatiue. vt in Apoc. Cito veniam nisi egeris penitentiam.

Nam certe notat. explet. ac ornat continuatqꝫ

Hic autor equocat hãc dcõ nē nam. Et pmo ponit᷑ p certe. vñ de san
cto Martino legit᷑. Nã febres cedat. et sic ē aduerbiũ. Scdo ponit᷑ exple
tiue. et cã ornatus. vt ibi. Morbus nãqꝫ mali cã est quecũqꝫ voluptas.
Tercio ponit᷑ continuatiue. et sic sumit Aresto. in libro metheorop̄ dicens
Nam solem causam diei esse dicimus.

Et oculus racio. lux instrumenta videndi

Herbam maneriem. visum notat et misereri

Hic autor sm ordinē lrãp̄ ponit equocatõnes dictionũ inchoatarum
ab o. Et pmo equocat h nomē oculus. Nã pmo ponit᷑ p rõne vel intellec
tu. vñ ps. Turbatus ē a furore oculus meus. i. rõ mea. Scdo ponit᷑ p luce. et
sic dr ꝙ sol ē oculus mũdi. Tercio capit᷑ p instrumēto vidēdi. vñ ps. A-
uerte oculos tuos ne vedeãt vanitatē. Quarto dr qdã herba. et sic dicũt
medici ꝙ egri sanant᷑ oculis. i. herbis. Quinto sumit᷑ p manerie. i. apparen
tia rei. vt oculus depictus nõ ē res quã repñsentat sed ē maneries rei. Sex
to sumit᷑ p visu. Vñ Est illic oculus vbi res sunt quas adamamus. Est
ibi nostra manus in qua nos parte dolemus. Septimo ponit᷑ pro misera
tione diuina. vnde psal. Oculi dñi super iustos. Item extra litteram sig-
nificat intentionē in operando. vt in euangelio, Si oculus tuus scandali
zauerit te erue eum abs te.

Os iustum vultumqꝫ notat. legem meditatur

Os proprie loquitur. manifestat. testificatur

Hic autor equiuocat hoc nomen os oris. vnde primo significat hoiem
iustum siue ꝓphetam. vt ibi. Os domini locutũ est ad me. Scdo capitur
improprie pro tota facie. et sic pars ponit᷑ pro toto. Tercio significat legē
vt fornicationem prohibet os moysi. Quarto significat meditationem.
vt ibi. Os iusti meditabitur sapientiam. Quinto sumitur proprie p par-
te faciei. vt ibi. Dum cibus extat in ore tuo potare caueto. Sexto signi-
ficat manifestationem. Unde in libro Regũ Jonathas venit ad regem
et loquebatur ore. id est manifestatione. Ultimo significat testimonium
vt ibi. In ore duorum vel trium etc.

Angelicus cetus. dignum solet ordo notare

Ordinat. et narrat. concordia dicitur esse

Hic autor equocat hoc nomē ordo. Nā p̄mo ſcat choꝝ angeloꝝ. vt ī sequētia. Ordines noueni spiritū beatoꝝ. Scd̄o ſcat dignitatē ecclīasticam. ⁊ sic dicim⁹ talis accessit ad ordinē presbiteratus. Tercio capit̄ ꝓ ꝓprie ꝓ ordinatōne. ⁊ sic dicim⁹ Ille ordo ē retrogradus. Quarto importat modum narrandi. vt ibi. Ordo bifuret ei. Quinto ponitur pro cōcordia. vt in inferno nullus est ordo id est concordia.

Est orbis mundis. oculus. dat scuta rotunda

Est firmamentum sustinet atq̧ pedem

Hic autor equocat hoc nomē orbis. vn̄ p̄mo capit̄ ꝓ mundo. ⁊ hec est eius ꝓpria significatio. Secūdo significat oculū ꝓpter sui rotunditatem. Inde orbat⁹ a um. i. carēs oculis. Tercio ſcat clypeū ⁊ hoc similitudinarie ꝓpter sui rotunditatē. Quarto ſcat rotunditatē. vt ibi. In giro circuit orbem. Quinto ſcat firmamentū. vt ibi. Domini ē terra ⁊c. Ultimo significat locū vbi equi sufferrant̄. ⁊ vocatur alio nomine angarium.

Unit distribuit. dat totum perficit. artat

Hic autor equiuocat hoc nomen omnis. Nam p̄mo est collectiuum. vt dicendo. Omnes ap̄li dei sunt duodecim. Secūdo est distributiuum ꝓ partibus subiectiuis. vt omnis homo est animal. Tercio ponit̄ ꝓ ly totus. ⁊ sic importat totalitatem. vt ibi Om̄is terra adoret te deus. Quarto importat perfectionem. vt ibi. Omne trinum et perfectum idem sunt Quinto capitur restrictiue. vt dicendo. Celum tegit omnia. ibi ly omnia restringit pro alijs a celo.

Est sylogismus ē vnica dictio quantum

Discretum. vox grām̄atice complexa precesq̧

Hic autor equiuocat hoc nomen oratio. Nam primo est aggregatio propositionum in sylogismo. vt ibi sylogismus est oratio. Secūdo ē vnica dictio ore prolata. ⁊ sic dicit̄ oratio quasi oris rō. Tercio capitur vt est species quantitatis discrete. ⁊ diffinitur sic. Oratio est multitudo distinctorum sonoꝝ distinctarum syllabaꝝ sibi inuicem succedentium. Quarto sumitur pro voce complexa ex multis terminis. vt homo currit ē oratio. Quinto capitur pro prece seu deprecatiōe. vnde psal. Exaudi deus orationem meam.

Odio damna facit. contemnit. denotat iram

Odio cum per me gratia nulla datur

Hic autor equiuocat hoc verbū odio is ire. Nam primo ſcat inferre damnū. vt ibi. Qui diligit iniquitatem odit aīam suam. id est damnum

infert ei. Secundo significat spernere. vnde psal. Odiui ecclesiam malignantium. Tercio ponitur pro irasci vt ibi. Dum canis os rodit socium quem diligit odit. Quarto significat negare gratiam. Unde in Genesi Jacob dilexi Esau odio habui.

Lectio pictura simulatio. sensus et aer

Hic autor equiuocat hoc nomen obscurus a um. Nā p̄mo ē idē quod difficilis. vt lectio est obscura. Secūdo distinguit cōtra apparens. ꝛ sic pictura dicitur obscura. id est non apparens. Tercio ē silatio verboꝝ. vt iste loquitur obscure cum petro. id est simulatorie. Quarto est idem quod tenebrosus. et sic dicitur ꝙ aer est obscurus.

Orator christū rogat. et verbum bene profert

Hic autor equiuocat hoc nomen orator. Nam primo significat illum qui fundit preces ad deum. ꝛ sic dicimus. Jlle est verus orator. Secūdo significat aliquem sua verba ornate proferrentem. ꝛ ponitur pro rhetore vt beata Katherina vicit oratores.

Disputat opponit contrarius est inimicat

Hic autor equocat hoc ꝟbū oppono is ere. Nā primo ſcat ꝯtrariare. ꝛ sic dicimꝰ albū ꝛ nigrū opponūt. Secūdo ē ad irā ꝑuocare. vt dicēdo. quare opposuisti me in die furoris. i. ad iram ꝑuocasti. Tercio ſcat disputare vel arguere. vt Johannes opposuit multis argumentis. Ultimo modo significat inimicari vt noli te opponere potentiori.

Nilo transpositum ducit tria tempora secum
Presens preteritum pariter notat atq̧ futurum
Ac infinita designat tempora sepe

Hic autor equocat hoc aduerbiū olim. Nam p̄mo ſcat tria tpa. scȝ p̄sens. vt signū crucis mirabile olim. i. iam p orbem. Preteritū tempꝰ. vt ibi. Olim deus loquens in ꝓphetis. Et futurū. vt ibi Olim tempestas cedet reuocabit estas. Ultimo capitur indeterminate ita ꝙ nullum tempus determinatum significat.

O dolet atq̧ vocat. gaudium. stupet. asserit. optat

Nunc indignatur. scribitur atq̧ sonat

Hic autor equiuocat ly o. Nam primo est interiectio dolentis. vnde Job O ꝗ̄ male torquetur spiritus meus Secundo est aduerbium vocandi. vt o petre veni. Tercio est interiectio leticie. vt ibi. O admirabile cōmercium. Quarto est interiectio ammirantis vt. O venus in quantis animus versatur amantis. Quinto significat affirmationem alicuꝰ

vñ in Isaia. O radix iesse qui stas in signũ populo℞. Sexto est aduerbium optandi. ⁊ sic ab eo descendit hoc aduerbiũ osy. Septimo est interiectio indignãtis. vñ in euãge. O stulti ⁊ tardi corde ad credenduʒ. Octauo capit̃ vt est vna lrã℞ in alphabeto circularis figure Ultimo capit̃ p̱ finali terminatione. ⁊ sic dr̃ q̃ hoc nomen virgo terminat̃ in o

Ob fauet est ꝯtra causam dat circuit equat

¶ Hic autor equocat hãc prepõnem ob. Nã pmo importat fauorẽ. ⁊ hoc in ꝯpositõe. vt in illo ṽbo obedio. Scḋo importat ꝯtrarietatẽ. vt p̱ʒ in hꝰ ṽbo obsto qđ est idẽ qđ ꝯtra sto. Tercio importat cãm. ⁊ sic ponit̃ p̱ ꝓpter. vt dicendo iohãnes fecit hoc ob amorẽ dñi sui. Quarto notat circuitioneʒ. vt p̱ʒ in hoc ṽbo obambulo as are. i. circuire. Quinto importat equalitatẽ vt dicendo hoc factũ est ob meritum tuũ.

Factum necesse castrum dicas opus esse

Declinatur opus pro facto quãdo notatur

Non declinatur cum dat signare necesse

¶ Hic equocat̃ hec dictio opus Nã pmo dr̃ factũ vel labor. vñ ps. Exiuit hõ ad opus suũ. ⁊ sic est nomẽ neutri gñ tercie declinatõis. Scḋo est idẽ qđ necesse. vt dicẽdo. si opus fuerit faciã hoc. ⁊ sic est indeclinabile. Tercio dicit̃ castrũ vel aliud edificiũ. vt hoc est pulcrũ opus demõstrando castrũ

Ignã personã signat quoq̃ proprietatem

Gesticulat format indiuiduũ notat vnũ

¶ Hic autor ẜm ordinẽ lrã℞ equocat dcões incipiẽtes a p. ⁊ pmo equocat hoc nomẽ psona. Nã pmo importat dignitatẽ. ⁊ sic dicimus q̃ platꝰ est psona. Scḋo ẜcat ꝓprietatẽ a qua sumit̃ modus loquendi. ⁊ sic est accidens ptis orõnis. Tercio ẜcat gesticulatorẽ. i. ioculatorẽ. vñ poeta Dũ psona venit tribuo qđ postulet ipse. Quarto ẜcat formã vel dispõnem hoĩs. ⁊ sic cõmuniter dicimus. Ille hʒ pulcrã psonã. Quinto dr̃ indiuiduũ rõnalis creature. Et sic diffinit̃ a boetio. Persona est rõnalis creature indiuidua essentia subsistens. Ultimo notat vnitatẽ. ⁊ sic ẜcat vnũ hominem tm̃. et sic dicimus Illa perpetrauit hoc.

Designat curam pater etatem genituram

Sepe creatorem quãdoq̃ notabit honorem

Exoritur quãdoq̃ genus ꝯiũgit et optat

Inuenit et sequitur discipulumq̃ docet

Equiuoca

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen pater. Nam primo capitur pro illo qui
gerit curam alterius. et sic dr̄ q Joseph erat pater iesu. Secūdo significat il-
lum qui est senior. z sic senes dicūtur patres. Tercio ille dicit pater qui ge-
nerauit alium. et sic est correlatiuū ad ly filius. Quarto significat creatorē
Unde in oratione dñica Pater noster qui es in celis Quinto dicitur pater
qui precellit in honore. z sic scribitur in litteris. Reuerendissimo in christo
patri. Sexto ille qui est protector dicitur pater. z sic dux dicitur pater suoꝝ
subditorum. Septimo significat illum qui sequitur alium in moribꝫ. vñ in
euangelio. Uos ex patre diabolo estis. Octauo dicitur pater qui aliū do-
cet z sic magister dicitur pater suorum discipulorum. Nono importat prin
cipium generationis. vñ Job putredini dixi pater meus es. Decimo no-
tat inuentorem alicuius rei. vñ in euangelio. Diabolus mendax est z pater
eius. Ultimo scat illum qui adoptat sibi alium in filium. et sic omnes chri-
stiani dicūtur filij adoptiui christi

Integrat informat vult precipit adiacet ornat

Pars quādoqꝫ statum speciei cōplet coadunat

Pars habet esse loco tempore sine modo

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen pars. Nam primo importat integrita-
tem. et sic illud vocatur pars quod constituit aliquod totū integrale. et sic
paries est pars domus Secundo notat informationem. z sic forma dicitur
pars. quia informat materiam. Tercio significat voluntatem. vt dicendo
ego dixi hoc ex parte domini mei. id est ex voluntate. Quarto significat pre
ceptum. vt hic sententia venit ex parte pape. id est ex precepto. Quinto sig-
nificat propinquitatem. vt dicendo ille est ortus ex partibus marinis. Sex
to significat illud quod ornat corpus. et sic crinis pars hominis. Septi-
mo capitur p parte subiectiua seu inferiori. z sic homo est pars respectu ani
malis. Octauo significat partem adunatiuam quasi diuisa fuerit a toto
eque bene tamen manet totum. z sic miles dicitur pars exercitus. Nono cō
plet. id est dicitur pars completiua. z sic forma substantialis dicitur pars to
tius compositi. Ultimo significat partem in loco vel in tempore vel in mo
do. de quibꝫ tractat in qnto tractatu petri hispani

Sincerum clarum non mixtū dat tibi purum

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen purus. Nam primo est idem qd since
rus. vñ Catho Si deus est animus nobis vt carmina dicūt. Hic tibi pre
cipue sit pura mente colendus Secūdo est idem qd splendidus. et sic aer di
citur purus. id est splendidus. Tercio est idē quod non mixtus. et sic dici-
tur hoc est purum vinum. id est non mixtum.

Insipiens iuuenisqꝫ puer notat atqꝫ clientem

Joannis de garlandia

Hic autor equocat hoc nomē puer. vnde pmo est idem qd stultus. vt ibi Ve terre vbi pnceps est puer. Secūdo dicit iuuenis in scda etate existens. et hec est eius cōmunis acceptio. Tercio capitur p seruo. vñ in euāgelio Puer meus iacet in domo paraliticus

Filius est pignus. vadium firmatio pacis

Hic autor equocat hoc nomen pignus. Nam primo est filius. vt ibi Nobis pignus datur. Secundo est idem quod vadium. z sic dicimus. Johes accepit pignora in cautionem. Tercio fcat pacis ɔfirmatōem. vt iohes infregit pignora pacis. Et habet pignus qñz eris in gtō. z qñz oris fm diuersa eius significata: vñ Cū pignus dat eris tunc defectū notat eris. Cū pignus dat oris signat natum genitoris.

Pecten humum vertit. caput ornat. in equore viuit

Cordas extendit. telas ferit. inguine crescit

Preter predicta dic significare choreum:

Hic autor equocat hoc nomē pecten. Nam pmo fcat instrumētum rusticale mediāte quo vertit terra. qd alio noīe dr rastruz. Scdo fcat instrumētum ornādi crines vel purgādi caput. z ista est cōis eius fcatio Tercio fcat piscem marinū. Quarto ponit p instrumento mediāte quo corde disponuntur in cythara. qd alio noīe dr plectrum. Quinto fcat instrumentū textorū mediāte quo extēdunt telas suas. Sexto fcat indumentum quo tegunt inguina seu mēbra pudenda. Ultimo capit p chorea.

Dic patulum planum semp𝔮 parens vel ad horam.

Hic autor equocat hoc nomen patulus a um. Nā pmo est idem qd planus. z sic dicim9 Illa res est patula .i. plana. Scdo est idē quod sp aptus. et sic aures dicunt patule. eo q semp apte sunt. vnde Alanus. Per patulas rimas sol lucens intrat in edes. Ultimo est idē qd aliqñ apertus z aliquādo non. z sic oculi dicuntur patuli.

Surculus est planta. genus arboris. et pedis est pars.

Et cum predictis ramum plantare vocabis

Hic autor equiuocat hoc nomen planta. Nam pmo est idem quod surculus .i. ramus abscisus ab arbore que inseritur alteri trunco. z sic dr in Genesi. Plantauerat aūt dñs plantam. Secūdo fcat genus arboris seu herbe et sic ponit cōiter pro omi illo quod crescit ex terra. Tercio est ps pedis. vñ in passione dñi. A planta pedis vsq ad verticē capitis nō erat in eo sanitas. Quarto dr ramus cū trunco z cum radicibus z terra extractus q conuerso in terram debet inseri.

Palma manus. palma fructus. victoria palma
Vestis palmata. palma mensura vocatur

Hic equocat hoc nomen palma. Nam pmo scat manū. Jn palmatorū et dr quasi palmam terens. Scdo scat arborē seu ptem arboris. vt ibi. Cū ramis palmarū. Tercio scat victoriam. vñ canit de martyrib. Tradiderūt corpa sua pter deū ad supplicia: iō coronant̄ ⁊ accipiūt palmā. Quarto capitur p quadā veste q̄ olim victorib dabat̄ obtenta victoria. Inde dr vestis palmata. i. victorialis. Quinto scat mesuram palme. vnde metrista. Cū seruo nequam. palma datur. accipit vlnam

Punctus terminus hore pars mensura fauorq̄

Hic autor equocat hoc nomē pūctus. Naz pmo scat terminū linee. ⁊ sic de eo pz in tercio tractatu. Scdo est pars hore. ⁊ sic ponit̄ p instanti. Tercio dr esse mēsura. ⁊ sic dicimus. volo habere pecuniā tibi cōmissam in pūcto id est in mēsura vltimata. Quarto scat fauorē vel grām. Jtem nota aliq textus habēt adhuc vnū versum. s. Articulus fit ei pausam qnq̄ notabit. Et sic pūctus quinto est articulus fidei. ⁊ sic cōiter dicimus. Jlle hereticus errauit in tribus pūctis fidei. Sexto dr pausa alicuius lectōis. vt dicēdo. ille debitos punctos in legendo obseruauit

Est plaga rethe tenax. regio plaga. vel plaga vulnus

Hic autor equocat hoc nomē plaga. Nam pmo est instrumentū quo pisces capiuntur vel aīalia indomita. Et alio noīe vocat̄ rethe. Scdo est idē quod regio. ⁊ sic dr. Jlle fuit in diuersis plagis terre. Tercio est idem quod vulnus. vnde in euangelio. Et plagis impositis ⁊c.

Prefingit ponit parit apponit remouetq̄

Hic autor equocat hoc vbum pono is ere. Nā pmo scat pfigere vel psupponere. vñ Job Posuisti terminos eius Scdo est idem qd parere. ⁊ sic dr: gallina posuit oua. Tercio est idē q̄d apponere. vñ ps. Pone custodiam domine ori meo. Quarto scat remouere vel deponere. vnde in Ezechiele Ponam faciem meam ab eis

Populus est arbor. populus collectio gentis

Hic autor equocat hoc nomē populus. Nā pmo scat arborē. ⁊ eius fructus dr populū vnde fit vnguentū. Scdo dr pgregatio gētis. vñ in passione dn̄i Popule me q̄d feci tibi. ⁊ sic est nomē collectm. ⁊ dr a polis q̄d est pluralitas. q: includit multitudinē Ab h noīe ppl's venit populor aris. i. destruere

Pars hominis pes est. versus. mensura. facultas

Hic autor equocat hoc nomē pes. Nā pmo scat ptem corpis q̄ mediāte fit gressus. vt ibi. Pes em̄ meus stetit in via recta. Scdo ptinet ad metr. et sic dicim q hexameter vsus hz sex pedes. Tercio dr mēsura pedal. ⁊ sic cōiter dr: illud lignū hz sex pedes in longitudine. i. ptinet mensurā sex pedū

Ultimo est idem qd facultas vel ꝫm alios poniẜ ꝓ fauore. Nota a pes venit pedica penultima correpta ⁊ pedica penultima longa. q̄ sic differūt. vn̄
Pars hominū pedica volucrū captura pedica

Amittens perdit qui deseruit hic quoqꝫ perdit
¶ Hic autor equocat hoc v̄bū ꝑdo is ere. Nā p̄mo est idez qd amittere. et hec est eius cōis ꝟcatio. Scd̄o ꝟcat destruere. vn̄ p̄s. Et perdes om̄es q̄ loquūtur mēdaciū. Extra litterā est idem qd damnare. vnde p̄s Ne perdas cum impijs deus animā meam.

Perficit exercet venerem petit hec patro signat
¶ Hic autor equocat hoc v̄bū patro as are. Nā p̄mo est idē qd ꝑficere. vn̄ in Genesi. Et requieuit die septimo ab omni ope quod patrarat. i. ꝑfecerat Secūdo ꝟcat luxuriā exercere. Tercio est idē qd petere. vt pꝫ in eius ꝯpositione dicendo impetro. vn̄ Quicq̄d postulasti impetrasti

Hec tria signat pangō cano iungo paciscor.

Panxi cantaui pepegi dum fedus iniui

Dum quid coniūxi tunc possum dicere pegi

Dat panxi nullum dant cetera bina supina
¶ Hic autor equocat hoc v̄bū pango is ere. Nā p̄mo est idē qd canere. vn̄ in hymno de corpe christi. Pange lingua. ⁊ sic hꝫ panxi in p̄terito. Scd̄o ē idē qd ꝯiūgere. vn̄ Iob Ossibꝰ ⁊ neruis ꝯpegisti me. ⁊ sic hꝫ pegi in p̄terito Tercio est idē qd ꝓmittere pacē. ⁊ sic hꝫ pepegi. vn̄ in Gen̄. Et recordabor federis qd pepegi tecū. Jn̄ pactū. i. ꝓmissum Et subdit autor q̄ꝑ pango hn̄s panxi in p̄terito caret supinis. ⁊ ꝓ alijs ꝟcatis hꝫ pactū in supino.

Arguit et firmat laudes expertaqꝫ signat
¶ Hic equocaẜ hoc v̄bū ꝓbo as are. Nā p̄mo est arguere. ⁊ sic dicūt iuriste Aduocatꝰ ꝓbat de causis. Scd̄o est affirmare. vt Exhibitio opis ꝓbatio est dilectōis. Tercio ꝟcat laudare. vt iusta stꝫ ꝓbāda. Quarto ꝟt experiri. vt medicina est ꝓbata. Etiā p̄s. dn̄e ꝓbasti cor meū.

Perficio doceo facio prepono vocatur
¶ Hic equocaẜ ꝑficio is ere. Nā p̄mo est idē qd instruere. vt magr̄ ꝑficit discipulos suos. Scd̄o est idē qd facere pre alijs. vt Jo. ꝑficit hoc opus Ter est idē qd p̄ponere in dignitate. vt dux ꝑficit illū militem

Pro stimulo pupugi. pro pūcto dicito punxi
¶ Hic equocaẜ hoc v̄bū pūgo is ere. Nā p̄mo ꝟcat stimulare. ⁊ sic hꝫ pupugi in p̄terito ꝑfecto. Scd̄o ꝟcat facere pūcta. ⁊ sic hꝫ pūxi in p̄terito perfecto Inde pūctoriū ⁊ dr̄ instrumentū faciendi pūcta.

Equiuoca

Iuxta preterq3 dat et additur associatur

Tripliciter preter excipienda notat Pret

¶ Hic autor equocat hāc prepōnem p̄ter. Nā pmo ſcat iuxta. vn̄ Grecista Sto p̄ter ⁊ ipsa. Scđo ponit̄ p p̄terq3. vt p̄ter illos duos adhuc habeo plures Tercio ponit̄ p et. vt sortes p̄ter platonē participāt bonitate Quarto ponit̄ associatiue. vt aliqs hō p̄ter iohānē est clericus. Quinto importat exceptionē. ⁊ hoc tripliciter. Primo importat exceptōem tm̄ ab vna re. vt oīs hō p̄ter sortez currit. Scđo dat exceptōem a totalitate integrali. vt totus homo mouetur p̄ter manū. Tercio dat exceptōem a multitudine. vt habeo solidum preter denarium ⁊c̄.

Instrumenta notat signat loca tempora causam

Componit priuat et perficit auget et abit Per

¶ Hic autor equocat hanc prepōnem per. Nā pmo dr̄ circūstantiaz cause instrumentalis. vt ibi Sicut locutus est p os sanctoꝝ. Scđo ſcat circūstātiam loci. vn̄ aliter p vicos itur ad vrbes. Tercio ſcat circūstantiā tpis. vn̄ ps. Per diē sol nō vret te. Quarto notat circūstantiā cause efficientis. vn̄ In genesi. p memetipsum iuraui. Tūc subdit equocatiōem huius prepōis p in ꝯpōne. Nā pmo importat puatōem. vt pꝫ in hac dcō ne pfidus media correpta. Est em̄ pfidus idē qđ nō fidelis. Scđo importat pfectōem. vt pꝫ in hoc verbo pficio. ⁊ dr̄ quasi pfecte facio. Tercio importat augmentuz. vt patet in hac dictione ppulcer. id est valde pulcer. Quarto importat transitum. vt patet in hac dictione perambulo

Ordinat officium preciū loca tempus amorem Post

¶ Hic autor equocat hanc prepōnem post. Nā pmo dr̄ ordinē in dignitate. vt decanus est post p̄positū. Scđo ſcat posterioritatē officij. ⁊ dr̄ q officialis est post epm. Tercio ſcat posterioritatē p̄cij. vt virtus est post nūmum id est est maioris p̄cij q̄ nūmus. Quarto ſcat posterioritatē loci. vt vnꝰ exiuit post aliū. Quinto ſcat posterioritatē in tpe. vt in libro regū. Saul regnauit post salomonem. Vltimo ſcat posterioritatem amoris. vt diligo fratrem post patrem

Pro causam notat. vicem dat et inq3 secūdum

Compositū notat hec supra palamq3 vicemq3

Tempora cum causis tripliciterq3 locum Pro

¶ Hic equocat̄ hec p̄positio pro. Nā pmo ſcat circūstantiā cause. vn̄ Iheremias p nobis dolens. i. cā nostri. Scđo ſcat vicē seu locū. vt ille locutꝰ est p epō. i. vice epi. Tercio ponit̄ p in. vt rex sedet pro tribunali. i. in tribunali. Quarto est idem qđ ſm. vt ibi Hinc p posse meo. Consequenter subdit

equiuocationem eius in compōe. Unde ꝑmo mō ponitur pro supra. vt pꝫ in hoc verbo prodo is ere. quod est idem qđ trado. ⁊ dicitur q̄si supra aliam sniam do. Inde proditor. i. traditor. Secundo est idem quod palam. i. manifeste. vt patꝫ in hoc verbo propono. Tercio ſcat auctoritatis circūstantiam vel loci. vt patꝫ in hac dictione pronomen. Quarto ſcat circūstantiam tp̄is et hoc tripl'r. Primo cū adiacentia. vt pꝫ in illo verbo p̄curro. Scđo in oratione ad tp̄s. vt pꝫ in hoc ꝟbo ꝓspicio quod est procul video. Tercio ſcat circūstātiam loci cū ꝓgressione. ⁊ sic ponitur ꝓ extra. vt pꝫ in hoc ꝟbo ꝓdeo quod dicitur a pro quod est extra. ⁊ eo is ire. ⁊ interponitur d. vt pꝫ in hymno. Uexilla regis prodiunt. Ultimo significat circūstantiam temporis. vt patet in hac dictione pronepos

Pre prefert promptum causam notat atq̄ꝫ propinquū

Compositum super ante locum tempus notat auget

Pre Hic autor equocat hanc prepōem pre in appositōe. vnde primo ponitur ꝓ supra. vnde de beata Maria canitur. deum pre cunctis magnificat. Scđo dat promptitudinē. vt artifex habet laborem pre manib᷒. Tercio ſcat circūstantiam cause. vnde in passiōe dn̄i Et dormierūt pre nimia tristicia Quarto ſcat ꝓpinquitatem. ⁊ sic ponitur pro coram. vt in libro Regū Mortuus est pre oculis nostris. Subdit ꝙ pre in compōne primo ponitur ꝓ super. vt pꝫ in illa dictōe prepositus: que dicitur a pre quod est super ⁊ positus. Secundo ponitur pro ante. vt patꝫ in hoc nomine preputium. ⁊ dr̄ anterior ps cutis membri virilis. Tercio ſcat circūstantiam loci. vt patet in hoc verbo p̄est quod dr̄ quasi pn̄s est. Quarto ſcat circūstātiam tp̄is. vt pꝫ in hoc nomine precursor. Ultimo importat augmentatōem. ⁊ sic ponitur pro valde. vt patꝫ in hoc noīe preclarus. i. valde clarus

Exemplum iuxta. dat separat anteq̄ꝫ signat

Addit dis qꝫ para significare solet

Para Hic autor equocat hanc dictōem para. Nam primo ſcat circūstantiam exēplificationis de aliquo facto. Jn̄ paradigma. ⁊ est exemplar penes qđ fit aliquod factū. Secūdo ponitur ꝓ iuxta. vt patꝫ in hac dcōe parasitus. q̄ dr̄ a para qđ est iuxta ⁊ situs positus q̄si positus iuxta mēsam dn̄orum. ⁊ ē idē qđ leccator. Tercio importat sepatōem. vt in hac dcōe parasceue. ⁊ dicitur tempus tribulationis a gaudio separatum. ⁊ est bona sexta feria. Quarto modo ponitur pro ante. vt similiter patet in hac dictione parasceue. quia est ante festum pasce. Quinto mō importat additionem. vt patet in li parenthesis. quod dr̄ a para qđ est nota augmentatōis: ⁊ thesis sermo q̄si interp̄tatio augmētans sermonem.. Sꝫ extra litteram ponitur ꝓ dis. vt pꝫ in hac dictōe paralesis. ⁊ dr̄ quasi dissolutio membrorum

De super est circum tibi greca peri notat erga

Equiuoca

Hic autor equocat hāc dictōem peri. Unde p̄mo ponit̄ p̄ de. vt in hac di ctione perihermenias. q̄d d̄r a peri quod est de. ꝛ hermenias interp̄tatio. q̄si liber de interp̄tatōe. Scd̄o ponitur p̄ sup. vt pꝫ in li perisaloiga. ꝛ est figura hn̄s fieri qn̄ in orōe aliq̄s sermo ponit̄ supfluus. vt ibi. Ibant q̄ poterant q̄ nō poterant ibi stabant. Tercio ponit̄ p̄ circū. vt pꝫ in li perifrasis. q̄d d̄r a peri quod est circū. ꝛ frasis locutio. q̄si sn̄ia circūloquuta. Quarto ponit̄ pro erga vel iuxta. vt pꝫ in li peritheos. qd̄ d̄r a peri quod est iuxta. ꝛ theos deꝰ quasi homo deuotus habēs cor sursum ad deum.

Quis nomen cum re vestigat ꝛ comitatur

Quantus mensurat. per qualis forma notatur.

Cuius possessiuo. cuias de gente loquatur.

Per quotus existit numerus: seriesq̄ʒ notatur

Quantus vtriq̄ʒ quotus qualis quot iūgito cum quis

Et cuius cuias sic variare potes.

Hic autor s̄m ordinem lr̄arum equocat dictōes inchoatas a q. Et primo hoc nomē quis dicēs. q̄ h̄ nomē quis p̄mo ē interrogatm̄. ꝛ hoc dupl'r. Nā p̄mo querit de noīe p̄prio. vt dicēdo q̄s vocaris. ꝛ r̄ndetur hēricus. Et ḡ d̄r in̄fra (q̄s nomen q̄rit cum re). i. subam cū q̄litate. Scd̄o q̄rit de nomīe appellatiuo. vn̄ de sancta Agatha. Quis es tu q̄ venisti ad me. Et vtrūq̄ʒ. id est tā nomē p̄priū q̄ʒ appellatiuū r̄ndetur ad q̄s. Sed li q̄ntus q̄rit de q̄ntitate. vt quātus fuit pater tuus: r̄ndetur magnus. Qualis q̄rit de q̄litate vt q̄lis est hēricus: r̄ndetur bonus. Sed cuius q̄rit de possessiōe. vt cuiꝰ est liber: r̄ndetur henrici. Cuias q̄rit de patria vel gēte. vt cuias est ille. i. de qua gente vel patria. ꝛ r̄ndetur nr̄as vel vr̄as. Sed q̄tus q̄rit de numero in respectu ad ordinē. vt q̄tus est ille. r̄ndetur p̄mus vel scd̄s ꝛc. Item li q̄s etiaʒ tenet̄ infinite. vt Si quis manducauerit ꝛc.

Nomen rem q̄ʒ notat. refert qualis quoq̄ʒ signat

Que sapit incertum simpliciterq̄ʒ nota.

Hic autor equocat hoc nomen que. Nam primo querit propria nomīa. vt que illarum vocatur katherina. Secundo modo querit rem id est substantiam rei. vt que est materia illius libri. Tercio modo ponitur relatiue. vt katherina currit que mouetur. Quarto modo ponitur pro qualis. vnde Job. Que est fortitudo mea vt patienter sustineam. Quinto modo ponitur infinite ꝛ indeterminate. vnde in euangelio. Que mulier habens decem dragmas ꝛc. Ultimo ponitur simpliciter in principio clausule. vt dicēdo. que sunt verba ꝛc.

Joānis de garlādia

Quid nomen capit iunctum partis nota querit

Dic duo sed cur bis aliquid fert aut aliquātum

qd ¶ Hic autor equocat hoc nomē qd. Nā pmo ponit infinite. vt in passiōe dñi. Nescio qd dicis. Scdo est nota partialitatis vel partis et opponit huic qd est simplr. vt Jacob est alb fm qd. i. fm aliquā eius ptem. Tercio ponitur interrogatiue. et hoc duplr. Nā aliqñ noialiter. et sic rñdet nomen. vt qd facit sortes rñdetur tunicā. Secūdo aduerbialiter. et tunc rñdet vbū. vt qd facit iohānes. rñdetur legit. Quarto ponit p aliquantuz. vt ibi adhuc qd diei supest. i. aliquātū de die. Quinto ponit p qualiter. vñ Job. Quid dicam aut qd respōdebit mihi. Sexto ponit p aliqd. vt ibi. Si qd male dixit pcute eum Ultimo ponitur p quantum. vñ in passione domini. Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam

Quā qualis est quanta nomen tibi significare

Distribuit confert stupet electūq3 notabit

quā ¶ Hic autor equocat hanc dictōem quā. Nam vno modo est nomē. et sic sumitur quattuor modis. Primo interrogatiue. vt in passione dñi. Quaz cām habetis aduersus hominē hūc. Scdo ponit relatiue. vt Audio lectionem quā nūc legi. Tercio ponit infinite. vt nescio quā lectionē magister legit. Quarto ponit p aliquā. vt si quā pecuniā habes pcede mihi. Alio mō ly quā tenet aduerbialiter. et tūc sumitur pluribus modis. Nā pmo sumitur distributiue. vt tam sortes qz plato currūt. Secūdo sumit pparatiue. vt sortes est fortior qz plato. Tercio sumit āmiratiue. vñ ps. qz admirabile est nomen tuū. Quarto sumit electiue. vt Melius est sperare in dño qz in pncipibus

Quod notat vt causam cum sed coniūctio nomen

Est infinitum quadrifarieq3 refertur

Respicit inclusum rem verbi mobile fixum

Querit nunc aliquid significare solet

qd Hic au. equocat hanc dictōem quod Unū quīq3 est pars indeclinabilis. scilz piūctio. et sic scribit cū titello in dorso. et sic pmo est idem qd vt vel quatenus vt Petimus vrām reuerentiā q dignemini illud mādatuz exequi. Scdo fcat circūstantiā cause. vt ex eo q sortes est hō sortes est aial. Tercio ponitur exceptiue pro sed. vñ catho q si mane nocte laboras. Alio mō capitur noialiter. et est nomen infinitū. et quattuor modis tenet relatiue. Nā pmo facit relatōem intrinsecā rōne antecedentis inclusi. vt qd est albū coloratum Secūdo facit relationē impropriā siue refert ad antecedens subintellectuz siue nō. vt ibi Noli esse auarus qd est ydolor seruitus. Tercio facit relatio

nem ad rem ꝓbi. vt tu es piger qd̄ absit mihi ꝓcul. Quarto facit verā re/ lationē. sc3 ꝓut referꝭ ad an̄s substātiuū vocetenꝰ expssum. ꝛ hoc ꝭm corre/ spondentiā accn̄tiū grāmaticaliū. vt vidi aīal qd̄ tu vidisti. Scd̄o teneꝭ in/ terrogatiue. vt quod crimen fecit ille. Ultimo poniꝭ pro aliquid. vn̄ in libro regum. Dic pctā mea si qd̄ a me audisti

Ordinē dat quartus numerū loca tpa dignum

¶ Hic equocaꝭ hoc nomē quartus dicēs ꝙ quartus iportat ordinē. ꝛ hoc q̄ttuor modis. Primo in numero. vt ille venit q̄rtus. Scd̄o in tpe. vt apri lis est q̄rtus mēsis. Tercio iportat ordinē in loco. vt ipe stat in q̄rto ordine. Quarto iportat ordinē in dignitate. vt ille quartā vocē

Respondet queritur proponit questio querit

¶ Hic equocat hoc nomē q̄stio. Nā p̄mo ꝭcat rn̄sionē ꝛ ꝓprie illā q̄ extorq̄/ tur ab aliquo. ꝛ sic dicūt iuriste ꝙ q̄stionibꝫ nō debet cedi. Scd̄o est idē3 qd̄ querela. sic scribiꝭ in litteris. Noueritis ꝙ q̄stio venit ad me. Tercio est du/ bitabilis ꝓpositio. ꝛ sic capiꝭ in q̄nto tractatu. Quarto capiꝭ proprie. ꝛ sic est idem quod interrogatio

Quero scrutatur interrogat ac imitatur

¶ Hic equocaꝭ hoc ꝟbū q̄ro is ere. Nā p̄mo est idē qd̄ scrutari. vn̄ in canti cis. In lectulo meo q̄siui quē aīa mea diligit. Scd̄o ꝭcat interrogare. vt que siuit a me veritate3. Tercio ꝭcat imitari vel seq̄ in bono. vn̄ ꝓpheta. Querite dn̄m dū inueniri p̄t. Et differūt queroꝛ p̄ma longa. ꝛ p̄ma breuis. vn̄ Que ritur ignotū. queritur q̄ ꝑdit amicum

Quidam partitur vilem notat improprīumq3

¶ Hic equocaꝭ h̄ nomē q̄dā. Primo est signū ꝑticulare. vt q̄dā hō̄ currit. Scd̄o est signū vilipēsionis. vn̄ in passione dn̄i. ꝛ angariauerūt quēdā hoīe3 Tercio ꝭcat iproprietatē. vt bonitas est q̄dā forma

Improprīū simile causam notat et dubitare

Asserit exponit denotat ista quasi

¶ Hic autoꝛ equocat hanc dictōem quasi. Nā p̄mo ꝭcat improprietate3 vt nox ꝛ dies quasi ꝯtrarīj. i. improprie ꝯtrariātur. Scd̄o ꝭcat multitudinē rei. vt tu es quasi demens. Tercio ꝭcat circūstantiā cause. vt lapis dr̄ q̄si le dens pedē. Quarto ꝭcat signū dubitatōis. ꝛ sic poniꝭ ꝓ forte. vn̄ in euange lio. ꝛ mādu cauerūt quasi quatuoꝛ milia. Quinto poniꝭ affirmatiue. vn̄ in euāgelio. Et vidimus gloriā eius quasi vnigeniti a patre. i. certe ꝛ in rei ve/ ritate. Ultimo poniꝭ expositiue. ꝛ sic ꝯcordat cū tercio ꝭcato.

Incertū sapit querit signatq3 refertur

¶ Hic equocatur hoc aduerbiũ qñ. Primo ponitur interrogatiue. vt qñ fient ista. Scđo fcat circũstãtiã tpis incerti. vt qñ celi mouẽdi sunt ꝛ terra Tercio ponitur relatiue dicendo sortes mouetur qñ currit

Est ratio logica. vindicta. probatio. sermo
Discernendo viget. computat atqꝫ docet

¶ Hic autor equocat fm ordinẽ litterarum dictiões inchoãtes ab r. Et pmo equocat hoc nomẽ rõ di. ꝙ pmo ponitur ꝓ logica. ꝛ sic dialetica est ratio duoꝝ. scꝫ opponẽtis ꝛ respõdentis. Scđo est vindicta vel pena. vñ in euangelio. De quolibet ꝟbo ocioso in die iudicij optet nos reddere rõnẽ. Tercio fcat argumentũ. sic dr in qnto tractatu. Argumentũ est rõ rei dubie faciens fidẽ. Quarto est sermo. vñ hiero. Christus ꝯfundit iudeos rõne id ẽ sermone. Quinto est virtus aĩe discretiua boni a malo. Sexto est cõputatio. vñ in euãgelio. Redde ratiõem villicatõis tue. Ultimo fcat doctrinã vñ paulus. Quilibet christianus tenetur ad rõnẽ articuloꝝ fidei

Res incorporea coitum figmentaqꝫ signat
Utile personam verũ possessio factam
Diuidit et large denotat omne quod est

¶ Hic equocatur hoc nomẽ res. Nã pmo capitur ꝓ entibꝫ que nõ possunt videri nec palpari. cuiusmodi est angelus Secũdo fcat ꝯmixtionẽ luxurie. vnde vxor pharaonis dixit ad ioseph. Fac mecũ rem Tercio fcat aliqđ inopinabile cuiꝰ tñ essentia nõ est in rerũ natura. sic dr phs chimera est res. Quarto fcat vtilitatẽ. sic dicũt iuriste. Hec rõ nihil ꝯfert ad rẽ. Quinto fcat psonam. vt Si res nõ est in culpa ad dãnũ ꝓuocari nõ ꝯuenit. Sexto fcat veritatẽ rei. vt hoc ita est in re. Septimo fcat passionẽ rerum. vt post obitum patris filius capit res suas. i. possessiones. Octauo significat effectũ. vt talis habet nomen a re. id est ab effectu. Nono significat diuisionem. vt illa ꝓpositio omnis homo currit est vniuersalis de re. Decimo sumitur large ꝓ omni illo qđ est siue sit in aĩa siue extra animã. et sic est vnũ de transcendentibꝫ. et hꝫ duplicem originem. Nam pmo dr a reor reris. i. opinor. ꝛ sic fcat illa que nec videri nec palpari possunt. Alio mõ dicitur a ratus. id est firmus. et sic significat illa que sunt corporea.

Regula dat lignũ preceptũ regula normam

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen regula Nam pmo fcat instrumentum quo mediante regũtur linee ad rectitudinem. Secũdo fcat preceptum siue doctrinã alicuius autentici autoris. ꝛ sic dr hec est regula alexandri Tercio fcat ꝯstitutionem alicuius norme circa modum viuendi. ꝛ sic dicitur. In tali claustro est regula sancti francisci

Equiuoca

Distinguit telam radius geometrica virga
Designat iubar. allegat atq; rotas

¶ Hic autor equocat hoc nomē radius. ꝛ pmo ſcat instrumentū textoris et ſcat longā virgā q̄ extendit̄ vltra ſtamen ex trāſuerſo. Scdo ſcat geometricā ꝟgā ꝑ quā geometer diſtinguit viā. Tercio ſcat ſplendorē ſolis. vt radij ſolares illumināt mūdum. Ultimo ſignificat partē rote illam que procedit a medietate rote ad ſuꝑficiem.

Rex princeps. rex prelatus. rex ſpiritualis
¶ Hic equocat̄ rex. Nā pmo eſt pnceps. vt reges terre dn̄ant̄. Scdo eſt p̄latus regēs eccl'iam dei. vt Et nūc reges ītelligite. Tercio ſcat hominem qui ſcit ſe ſpiritualiter et honeſte regere ſm rōnem. vnde in euāgelio Multi reges voluerunt videre ꝛc.

Scribit deſcribit. deponit. ſtatq; reponit
¶ Hic equocat̄ hoc ꝟbū repono. ꝛ pmo eſt aliqd in ſcriptis pn̄tare. vt ſemper auditor ero ſed pauca repono. Scdo eſt deſcribere. vt Scriptor honorata ſi forte reponēs ancillā. Tercio ſcat deponere. vn̄ Ouidius. Tela reponūtur manibꝫ duris. Ultimo ſcat ſtatum īmutabilem. vn̄ Paulus repoſita eſt mihi corona iuſticie

Pro diſtat refert narrat ſimul et iterū fert
Nominat ac reddat nanciſcitur et repreſentat
Dat reſponſa refert ptinet necnon retrofertur
A precedenti ſignificata trahit
Accuſatiuū poſcit ſimul atq; datiuum

Pro narrat poſitū pro diſtat nē regit vllum
¶ Hic equocat̄ h̄ ꝟbū refero ers erre. Nā pmo ponit̄ ꝑ diſtat. vt multū refert inter clerū ꝛ laicū. ꝛ ſic eſt pma longa. ſed ꝑ alijs ſcatis eſt breuis. Secūdo ſcat ſermonē ꝑferre. vt Jo. refert nobis multa noua. Tercio eſt iterū ferre vel portare. vt ille retulit pondus. Quarto ſcat rn̄dere. vt Ille nihil retulit ad ꝓpoſitū. Quinto iportat ptinentiā ſtatus vel officij. ꝛ ſic eſt ꝟbū impſonale actiue vocis. vt ibi Reginecꝫ refert. Sexto ſcat retroferre. Un̄ Ouidiꝰ Turre referre pedē nec ſponſam dare decebit. Septimo eſt idem qd noīare. vt Heſter regina dixit. noli me referre in pſentia regis. Octauo ſcat reddere. vt Johānes retulit grates ꝑ ſcriptis beneficijs. Nono eſt idē qd adipiſci vt ego retuli groſſum. i. adeptus ſum. Decimo ſcat repſentare. vnde oratius Hoſtili more medicus vanitate refertur. Undecimo ſcat

aliquid a precedenti significato trahere.i.importat relationē ad antecedens vñ aliter Jlle refert monstrat

Integrat ac implet sic iterumq₃ facit

¶ Hic autor equocat hoc v̈bum reficio is ere. Nā p̄mo s̈cat aliq̄d ex ptib₃ integralib₃ cōponere. vt ille refert mihi tunicā. Scd̄o s̈cat nutrire seu saciare Inde refectus.i.saciatus. Jñ refectoriū₃ est locus comedendi religiosorum Tercio s̈cat rem factā reparare. vt Johes reficit domū suam

Rem retromittit cōdonat sepeq₃ liquescit

¶ Hic autor equocat hoc v̈bum remitto. vñ primo est retrorsum mittere vt Johānes remisit nūcios. Scd̄o est indulgere. vñ in euan. Et remittunt tibi pctā multa. Tercio s̈cat relaxare. vt ibi Quorū remiseritis pctā ꝛc. Extra litterā est idē qd̄ retardare. Jñ remissus.i.tardus

Aduersum re notat iterum retro destruit auget

¶ Hic autor equocat hāc inseparabilē prepōnem re. vñ p̄mo s̈cat aduersitate. vt p₃ in illa dictōe resisto q̄ d̄r q̄si cōtra aliū sto. Scd̄o est idē qd̄ iterū. vt₃ in hoc v̈o repeto.i.iterū peto. Tercio est idē qd̄ retro. vt₃ in hoc v̈bo repedo as are qd̄ est retro seu pede pcutere. vñ Dū q̄drupes repedat caueas ne te pede ledat. Quarto importat destructōem. vt pat₃ in hoc v̈bo reseco as are. vñ Qui psalmos resecat ꝛ v̈ba dauitica curtat Nil plus inde feret q̄₃ si sua lingua taceret. Quinto importat augmētatōe₃. vt₃ in hoc v̈o repleo Extra litterā s̈cat sursum. vt p₃ in hoc v̈bo resurgo.

Essendi signat actum substantia quale

Diuitias vel quid supponens dictio monstrat

Est generale genus primā quādoq₃ secūdum

Diuidit vsiasim designat remq₃ bipartit

¶ Hic autor s̈m ordinem litterarum equiuocat dictiones inchoantes ab s. Et p̄mo equocat hoc nomen substantia. Unde p̄mo s̈cat actum essendi vel subsistendi. et dicitur q̄ verbum substantiuū significat substantiā. Secūdo s̈cat essentiam qualitatis. ꝛ sic d̄r q̄ albedo ꝛ nigredo s̈m substantia₃ qualitatis differūt. Tercio s̈cat summā pecunie seu diuitias. vt ibi Honora dn̄m de tua suba.i.de tuis diuitijs. Quarto ponit̄ p illo qd̄ reddit suppositū v̈bo. ꝛ sic nomē s̈cat subam. Quinto est vnū de decē p̄dicamentis. Sexto s̈cat materiā p̄m ā. ꝛ est materia p̄ma q̄ est sine forma. Septimo diuidit vsiam.i.subam cōpositā ex materia ꝛ forma. Octauo sumit̄ p om̄i illo qd̄ distinguit̄ cōtra accn̄s. ꝛ sic om̄e ens aut est suba aut accn̄s

Est sal prelatus equor sapientia munus

Sal pultes condit sal est cibꝰ et reprehendit Sal

¶ Hic equocat hoc nomen sal. Nā pmo ſcat ꝑlatuꝫ eccl'ie. ⁊ sic dr in euan. vos estis sal terre. Scđo ponit̄ ꝓ mari ⁊ alio noīe dr salū. Tercio est idē qđ sapiētia. ⁊ sic etiā pt capi cū dr vos estis sal terre. Quarto est ꝯdimētū oris et est eius cōis acceptio. Quinto est ioculator siue mimus. Sexto est idem qđ cibꝰ ꝯditus. vt ibi. Recordati sunt salis qđ comedebāt in palatio regis Ultimo ſt reꝑhensionē ⁊ hoc in plurali numero. vt ibi Uerbaqꝫ cum salibꝰ asperiora dabat.

Sabbata dicūtur requies et vita perhennis

Septimana dies septima festa dies Sabbatū

¶ Hic equocat̄ hoc nomen sabbatū. vn̄ pmo est idem qđ requies. vn̄ in genesi ⁊ benedixit deus diē septimū ⁊ vocauit eū sabbatū. Scđo ſcat eternaꝫ vitā. vn̄ ysaias. Et erit in die illa sabbatū. Tercio ſcat septimanam. vn̄ in euangelio. Ieiuno bis in sabbato. Quarto ſcat septimā diē septimane. et hec eius cōis ſcatio apud nos. Quinto ſcat quālibet festiuitatē iudeorum et sic ꝯcordat aliqualiter cum pmo ſcato.

Iudicat et sudet suspendet pondus et equat Statera

¶ Hic equocat̄ hoc nomen statera. Nam pmo ſcat iudiciū. vn̄ ps. Uerū tn̄ filij hominū mēdaces in statera. i. in iudicio. Scđo ſcat suggestionē diabolicam. vn̄ in Apocal'. Uidi equū ⁊ q̄ sedebat sup eū habuit staterā in manu. i. diabolicā suggestionē. Tercio ſcat crucē seu lignū tormēti. vn̄ in passione dn̄i facta est statera corpori. Quarto ſcat instrumentū quo res equaliter ponderant̄. ⁊ vocat̄ alio nomine libra.

Semis mensurat semis quoqꝫ dimidium dat Semis

¶ Hic equocat̄ hoc nomē semis. Nā pmo est pncipium mensure. vn̄ Semis semissis mediā ꝑtem tenet assis. Scđo est idē qđ dimidium. ⁊ hoc dupliciter. vel in pondere vel in tpe. ⁊ sic differūt semis ⁊ semus. Quid sit senꝰ dictū est Sed semus a um. i. impfectus. Inde semiuocalis. etiā semiuir. id est imperfectus vir

Dat secreta sinus gremium tenet atqꝫ carinas Sinꝰ

¶ Hic equocat̄ hoc nomen sinus Nā ſcat purā ꝯsciam q̄ est quoddā secretum. vn̄ ps. orō mea in sinū ꝯuertet̄. Scđo tenet ꝓpria. i. capit̄ ꝓprie ꝓ gremio. Et dr̄ sinū ⁊ sinus. vn̄ Ebrar. Sinū de vase sinus dic esse puelle Ultimo ſcat incuruatōem in montibꝰ. ⁊ sic transumit̄ ꝓ eterna vita. ⁊ sic orando dicimus. duc nos ad sinū abrahe

Est mentis species helene species speciesqꝫ

Uendit apoteca vocum species notat ortum

Designat simile maneriemq̨ rei

¶ Hic equocat᷑ spēs. Nā p̄mo est vnū de qnq̨ p̄dicabilibꝫ. ꝛ diffinitur sic. Spēs est qđ p̄dicat᷑ de pluribꝫ nūero dr̄ntibꝫ in eo qđ q̇d est. Scđo est idez qđ formalis pulcritudo. vn̄ Porphirius. Spēs p̄ami digna est imperio Tercio s̄cat originē dictionū. sic dr̄ in grāmatica. q̄ duplex est spēs. scȝ p̄mitiua ꝛ deriuatiua. Quarto s̄cat herbas aromaticas ex qbꝫ fiūt electuaria vtȝ de sctō paulo Corrosit vniuersas spēs ꝛc̄. Quinto s̄cat silitudinem rei. vn̄ in genesi. Uenit diabolus in specie serpētis. Ultimo notat manerię seu dispōnem alicuius rei. sic dicim⁹ Isti pāni sunt eiusdē spēi.

Spiritus est anima ratio scriptiq̨ medulla

Actio spirandi ventusq̨ profertur ab ore

Uirtuti seruit irascitur atq̨ superbit

Pure dat et hominem vitam cum demone pulsum

¶ Hic equocat᷑ hoc nomē spūs. Nā p̄mo est aīa. vn̄ in cantico marie Et exultauit spūs meus. Scđo s̄cat rōnem discernēdi veꝝ a falso. vn̄ Paulus Caro decubuit aduersus spūm Tercio s̄cat medullā. i. spūalē intellectionē sacre scripture. vn̄ Paul⁹ Lr̄a occidit spūs aūt viuificat. Quarto s̄cat actionē inspirandi ꝛ respirādi. vn̄ ypocras. Spūs si frequēs fuerit est signū infirmitatis. Quinto s̄cat ventū. vn̄ in genesi Et reduxit dn̄s spūm suū sup̱ terrā. Sexto s̄cat aerē expiratū vel flatū ab ore. sicut dicūt medici. Si frigidus spūs ab ore exierit est signū mortis īminētis. Septimo est quoddā mediū inter corporeū ꝛ incorporeū seruiens virtuti. vn̄ Aug̃. Spūs aīalis sumit p̄ncipiū a cerebro. Octauo s̄cat irā. vn̄ p̄s. In spū vehemēti ɔteres ꝛc̄. Nono s̄cat sup̱biā. vn̄ in euāgelio. Bti pauperes spū. Decimo s̄cat spūm sanctū. vn̄ in euan. Spūs q̇ a patre ꝓcedit Undecimo s̄cat hominē. vn̄ p̄s Spūs vadēs ꝛ nō rediens. Duodecio s̄cat humanā vitā. vn̄ Job spūs me⁹ attenuabit᷑. Tredecimo s̄cat diabolū vn̄ in exorcismo pueroꝝ dr̄. exi immūde spūs. Ultimo s̄cat reuerberatōeȝ aeris. vn̄ p̄scianus. Sillaba est cōprehensio lr̄aꝝ sub vno spū ꝛ accentu ꝓlatarum

Conijcit atq̨ tenet sors dat seriem capitale

Casum fortunam de multis eligit vnum

¶ Hic autor equocat hoc nomen sors. Nā p̄mo est ɔiectura de futuris Jn̄ sortileg⁹. i. diuinator. Scđo s̄cat possessionē hereditariā. vt iste filius habebit sortē suoꝝ parentū. Tercio s̄cat seriē. i. ordinē. vt ibi. vt cū dies aduenerit noctēq̨ sors reduxerit. Quarto s̄cat summā capitalē alicuius pecunie. Sic dicūt iuriste quicq̇d vltra sortē recipit᷑ vsura est. Quinto est fortuna et illa est ꝓpria significatio. Ultimo est idem qđ electio. Un̄ in actibꝫ aplōꝝ et cecidit sors super Mathiam

Fronte sedet mores perimit signatq; cacumen

¶ Hic autor equocat hoc nomen supciliũ Nam pmo sedit in fronte.i.sꝫcat ꝯgregatõem criniũ in fronte existentiũ sup oculos. Scdo perimit mores.i. sꝫcat supbiã. vñ poeta Pone supciliũ si te cognoscis amicuz.pone.i.dimitte. Ultimo sꝫcat summitatẽ alicuius rei.scilꝫ montis vel arboris. Uñ in libro regũ legiꝶ ꝙ dauid edificauit ciuitatẽ in supcilio montis

Nocio causarũ rerum prudentia virtus

Christus cognitioq; dei sapientia fertur

¶ Hic autor equocat hoc nomẽ sapiẽtia. Nã pmo sꝫcat firmã cognitiõem rerũ.vñ Arestoteles Sapiẽtia ẽ pmaꝝ ꝛ altissimaꝝ causaꝝ cognitio Scdo sꝫcat cognitionẽ rerũ tpaliũ.vñ apl's. Sapiẽtia hui⁹ mũdi est stulticia corã deo. Tercio sꝫcat virtutẽ corpoꝝ celestiũ p quã gubernãt inferiora.vñ Salomon. Ego in altissimo habito. Quarto poniꝶ ꝓ christo. vt ibi O sapientia que ex ore altissimi ꝓcessisti. Quinto sꝫcat speculatõem p quã intellect⁹ cognoscit deũ. Ultimo sꝫcat sapientiam que est eadem cum deo.qꝛ in deum nullum cadit accidens

Summa notat finem pondus precepta cacumen

Computat atq; probat metham notat vlteriorem

¶ Hic equocaꝶ hoc nomẽ summa. Nã pmo est idẽ qꝺ finis. vt ibi Sapiẽs anhelat ad sũmã.i.finẽ Scdo sꝫcat ꝗtitatẽ alicui⁹ ponderis pecuniaꝝ. vñ in libro machabeoꝝ. Et collegit pecuniã in magnã summã. Tercio sꝫcat pcepum. vt ille est excessor summaꝝ moysi. Quarto sꝫcat cacumen seu summitatẽ. vñ. A summo celo egressus eius vsq; ad summã eius Quinto sꝫcat ꝯputatõem. vt ego feci summã de oib; expẽsis meis. Sexto est idẽ qꝺ probatio.ꝛ sic dicim⁹.ille dꝫ sumã dubij.i.pbatõem. Ultimo notat vlteriorez methã.vt summa albedo vocaꝶ illa vltra quã nõ est maior

Disponit meminit trahit infert ac representat.

Scribere tot sensus significare solet

¶ Hic equocaꝶ hoc vbũ scribo Nã pmo sꝫcat disponere. vñ Job. Dele me de libro vite in quo me scripsisti. Scdo sꝫcat aliqd in memoria seruare. vñ in apocalipsi. Scribe beati mortui q in dño moriũtur. Tercio est litteras ꝓtrahere.ꝛ hec est eius ꝓpria sꝫcatio Quarto sꝫcat inferre. vñ Job. Scribe em cõtra me amaritudines. Quinto sꝫcat aliquid in scriptis manifestare. sic scribitur in litteris. Uestre scribimus reuerentie.

Sternitur equiuoce mare lectus azellus ꝛ hostis

Hic autor equocat hoc verbū sterno is ere Nā p̄mo ſcat planare seu tedare. vt vnda maris sternit̄. i. planatur. Scd̄o est p̄parare lectū. vñ Illico sternit̄ vbi nil nisi saccus habet̄. Tercio ſcat p̄parare equū. ⁊ sic dr̄ sterne equuꝫ Ultimo ſcat occidere. ⁊ sic dr̄: rex ꝓstrauit hostes suos in bello

Nomen subÿcio verbo respondeo substo

Hic autor equocat h̄ ꝟbū subÿcio. Nā p̄mo est aliquē terminū ꝓ subiecto ponere. vñ Petrꝰ hys. Ulr̄is est illa in q̄ subÿcit̄ terminꝰ cōis Scd̄o ſcat rñdere. vt petrꝰ subiecit ad dubiū ꝓpositum. Tercio ſcat supponere. vñ p̄s. Om̄ia subiecisti pedibꝫ eiꝰ Etiā dr̄ substare accñtibꝫ. vt corpꝰ subÿcit̄ colori

Asserit ⁊ dat idem causam bis assimilatur

Hic autor equocat li sicut. Nā p̄mo ponit̄ assertiue. vt in euāgelio Baptizato dño descēdit sup eū sp̄us sicut colūba. Scd̄o dat idē. i. ſcat idētitatem. vñ in euāgelio. Sicut pat̄ hꝫ vitam in seipo sic dedit filio hr̄e vitā in semetipo. i. pater ⁊ filiꝰ ⁊ sp̄ussc̄us sunt vnū in eēntia. Tercio ſcat cām. ⁊ ponitur ꝓ qr. vñ in euāgelio. Estote misericordes sicut pater vester misericors est. Ultīo importat siłitudinē. ⁊ hoc dupl̄r. Unoº implicite. ⁊ h̄ qñ siłitudo circa vnā rem solū exp̄mit̄. vt dicēdo sortes scribit sicut iohēs Scd̄o explicite et hoc qñ res ad inuicem ꝯparate voceten ꝰ exp̄munt̄. vt sicut se hꝫ sortes ad platonē. sic econuerso habet se plato ad sortem

Efficit. informat. testatur. dat prope finem

Exigit. assimilat. restringit. ⁊ inuocat. equat

Hic autor equocat li ſm. Nā p̄mo importat cām efficientē. vt ille intelligit ſm intellectū. Scd̄o importat attestatōem alicuius dicti autētici. sic dr̄. Initium sancti euangelÿ ſm iohēm. Tercio ip̄ortat informatōem ſm ꝟtutem. vt ille est bonꝰ ſm ꝟtutē. i. informatus ꝟtute. Quarto est idē q̄d ꝓpe vñ Donatus. ſm fores. Quīto importat circūstātiam cause final̄. ⁊ sic est idem q̄d ꝓpter. vt ille viuit deifice ſm beatitudinē. i. ꝓpter beatitudinē. Sexto importat. vt index iudicat ſm iusticiā. i. ſm exigentiā iusticie. Septimo ip̄ortat siłitudinē. vt in libro Reguꝫ. Rex misit lrām ſm hec ꝟba. Octauo ſcat restrictōem. vt ille est albꝰ ſm quid. i. ſm aliquā eiꝰ partē. Nono ip̄ortat inuocatōem. vñ p̄s. Miserere mei deꝰ ſm magnā mīscdiam tuā. Ultīo importat eq̄litatem. vñ p̄s. Nō ſm pctā nostra facias nobis

Inferius coram valet inde sextus obēdit

Sub quarto casu prope fert inter per ad ante

Compositum minuit. designat clamq; superq;

Posteriora notat tempore iure loco

Hic autor equocat hāc prepōem sub. Uñ in ap̄pōe p̄mo deseruit abltō

casui.⁊ sic ꝑmo importat inferioritatē.⁊ ponit̄ ꝓ subtus.vn̄ Uirgiliꝰ Ar‑ma sub aduersa.Scđo est idē quod corā.vt dicēdo:hoc factū est sub oculis nr̄is.Tercio est idē qđ in.vn̄ p̄s.Sub vmbra alaꝝ tuarū ⁊c̄.Quarto ipor‑tat obediētiam.vn̄ moralis.Si tibi sit seruus tūc sub pede sꝑ habeto.Sub‑dit ꝙ sub ꝯstructū cum accō casu ꝑmo est idē qđ ꝓpe.vn̄ in Exodo Trāsie‑runt sub montē excelsum.i.ꝓpe montē.Scđo ponit̄ ꝓ inter.vt ille ambulat sub arbores.i.inter arbores.Tercio ponit̄ ꝓ ꝑ.vn̄ poeta.Sub noctē cura re‑māsit.i.ꝑ noctē.Quarto ponit̄ pro ad.vn̄ Donatꝰ Potesqꝫ sub ipsos Quī‑to est idem qđ ante.vn̄ Ebrardus.Sub lucē portant.i.an̄ lucem.Tūc ibi.
(Compositū minuit) Hic autor subiūgit ꝟcata eiꝰ in ꝯpōe.volēs ꝙ ꝑmo importat diminutōem:vt pꝫ in hac dcōe subrideo.i.paꝝ rideo.Scđo poni‑tur ꝓ sup.vt ptꝫ in hoc ꝟbo supporto.i.sup porto.Tercio ponit̄ ꝓ clā.vt ptꝫ in h̄ ꝟbo subtraho.i.clā traho.i.furor.Quarto notat posterioritatē.⁊ h̄ tri‑plr̄.ꝑmo in tp̄e.vtꝫ in hac dcōe successor.⁊ dr̄ ille q̄ seq̄tur aliū in tp̄e. Scđo in dignitate:vt subdyaconꝰ.Tercio in loco.vt in hoc ꝟbo subsequor

Preminet in quarto notat affectum magis vltra

In sexto casu super in valet.⁊ tibi dat de.

Fronde super viridi ⁊ de super hectore multa.

Hic autor eq̄uocat hanc prepōem sup.Primo ponit eiꝰ eq̄uocatōem in q̄ntum ꝯstruit̄ cū accō Et dī ꝙ tūc ꝑmo importat ꝑeminentiā.⁊ hoc duplr̄ Primo in dignitate.vn̄ p̄s.Cōstitues eos ꝑncipes sup omnē terrā.Scđo in loco.vt celū est sup oīa.Tercio importat affectū.⁊ hoc duplr̄.Nā ꝑmo importat affectū malū.vn̄ in passione dn̄i.Sāguis eius sup nos ⁊ sup fili‑os nr̄os.Scđo importat affectū bonū.vn̄ p̄s.Bn̄dictio dn̄i sup nos .Ter‑cio ponit̄ pro magis.vn̄.Salue crux digna sup oīa ligna benigna Tu me ꝯsigna moriar ne morte maligna.Quarto ponit̄ ꝓ vltra.vt ille vixit sup cē‑tum annos.i.vltra centū annos.Tūc subiūgit ꝟcata ipius qn̄ cōstruit̄ cum ablt̄ō volēs ꝙ ꝑmo ponit̄ ꝓ in.vn̄ Uirgilius.Fraude sup virgine.i.in ꝟgi‑ne.Scđo ponit̄ pro de.vn̄ Donatus Multa sup ꝑamo.i.de ꝑamo.Tunc subdit ꝟcata qn̄ deseruit vtriqꝫ casui:volēs ꝙ ꝑmo ponit̄ pro ꝓpter. Exem‑plū de accō.Filie hirl'm nolite flere sup me.Exemplū de ablt̄ō.vt sup his addam meliora.Secūdo ponit̄ ꝓ illa prepōe pro.Exemplū de accō.vt Da‑uid fecit planctum sup mortem ipius saul.De ablatiuo.vt Ille plangit su‑per morte parentum.

Quod consignificat sin comparat hoc sinalimpha

Hic autor eq̄uocat hanc coniunctionem sin.Nam ꝑmo est idem q̄uod con.vt patꝫ in hac dictōe sinalimpha.Unde sinalimpha est figura habens fieri quando vocalis in metro deponitur.vt patet in hoc versu.Ira odiū ge‑nerat ⁊c̄.vnde Eclipsis necat m.perimit sinalimpha vocalem

Si causam signat q̄uis iungit sequitur non

Approbat interdum sicq̄ȝ negare solet.

Hic autor equocat hanc coniunctionem si. Nam p̄mo importat causaȝ et sic est coniunctio causalis. vt dicendo. si sortes currit sortes mouetur Secundo ponitur p q̄uis. vnde poeta. Si solus fueris nunq̄ȝ pudore carebis Tercio ponitur adiunctiue. vnde in euāgelio. Domine si fuisses hic Quarto ponitur negatiue. vt ibi. Si introibunt in requiem meam. Quinto iportat sequelam. vt si sortes est homo etiam est animal. Sexto ponit᷑ approbatiue seu affirmatiue. vñ in Geñ. Si inueni grām in oculis tuis

Unicus est solus. solitarius. et remouet ter

Hic autor equocat hoc nomē solus. Nam p̄mo est idem quod vnicus. vt ibi. Deo patri sit gloria eiusq̄ȝ soli filio. Secūdo idem quod solitarius. vnde in libro Regum. Ego fui solus vt tibi nunciarem. Tercio ponit᷑ exceptiue seu exclusiue. ⁊ hoc tripl'r. Nam p̄mo excludit alietatem p̄sonarum. vt ibi. Tu solus altissimus. Secundo excludit pluralitatem numeri. vt isti duo solum laborant. Tercio excludit a consortio. vt Tu solus peregrinus es in hierusalem

Affectum carnis. corruptio carnis. et omne

Crimen homicidij. peccatum. stirps. cruor. ⁊ vis.

Talia ni fallor signantur nomine sanguis

Hic autor equocat hoc nomē sanguis. Nam primo significat carnalem concupiscentiam. vnde in euangelio. Beatus es symon bariona. quia caro et sanguis non reuelauit. Secundo significat corruptionem virginitatis. vt ibi. Qui non ex sanguinibus neq̄ȝ ex voluntate carnis ⁊c̄. Tercio modo significat crimen homicidij. vnde in libro Regum. Non edificabis mihi altare quia vir sanguinis es. id est homicidij. Quarto est peccatum. vnde p̄s. Libera me de sanguinibus. Quinto mō est p̄genies. vt ille est de meo sanguine. Sexto modo significat cruorem. ⁊ hec est eius communis significatio. Ultimo est vis generatiua. vnde Albertus. Homo leprosus generatur ex sanguine mulieris menstruose

Signum vexillum. dat nutum. circulus estq̄ȝ

Partem zodiaci denotat ista tibi

Hic autor equocat hoc nomen signum. Nam primo est vexillum. vt ibi Signum crucis. Secundo significat nutum. id est volūtatem alieni demōstratam. Tercio modo significat circulum pendentem ante tabernam. vel circulum zodiaci in celo.

Imperat. affirmat. suadet. impedit. ac dubitatur

Sepe modus quartus dicitur ista dare:

Hic autor ostēdit qȝ mōis verba piunctiui mōi pn̄t accipi Vn̄ p̄mo accipitur impatiue. vn̄ in Gen̄. Ne extendas manū tuā in puer. Scdo ponit affirmatiue. vt si veneris ad me dabo tibi equū. Tercio ponit psuasiue. vnde de Catho. Uxorem fuge ne ducas sub noie dotis. Quarto ꝑcat circūstantiam impedimēti. vn̄ in euāgelio. Dn̄e si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. id est vtiqȝ mortem eius impediuisses. Ultimo ponitur dubitatiue. vt dicendo. nescio si moriar.

Proprietas generale refert actumqȝ scientis

Hic autor equocat hoc nomē scia. Nā p̄mo est ꝓprietas difficulter mobilis a subiecto. ⁊ sic est qlitas de p̄ma spē. Scdo est nomē generale ad oēs artes. vt ille habet artē suendi calcios. ⁊ sic capitur improp̄e. Tercio dr opatio scientis. ⁊ sic distinguitur a potentia

Rebet oportunum vocales. protrabit. heret.

Verbis pars hominis. venalia. secula signat

Annum designat. ⁊ aera dat tibi vices

Hic autor ꝑm ordinē lrārum equocat dcōes inchoatas a t. Et p̄mo equocat h nomē tēpus. Vn̄ tps p̄mo ꝑcat oportunitatē. vn̄ in euāgelio. Tēpus est vt reuertar ad illū qui me misit. Scdo dr esse mora ꝑm quā ꝓfertur syllaba ꝑm ꝓductōem ⁊ corruptōem. Sic dicit Alexāder qꝛ longa syllaba hȝ duo tpa. Tercio est accn̄s verbi. vn̄ Donatus. Tpa verborū quot sꝫ. Quarto ꝑcat ptem faciei. vn̄ ps. Da regem tpib⁹ meis. Quinto ꝑcat emptionē cōpetentē reb⁹ venalib⁹. ⁊ sic dicimus. Tpa sꝫ bona vel mala Sexto importat annū. vn̄ Daniel Antixp̄us regnabit p duo tpa. i. p duos annos Septimo ꝑcat aerē. sic dr. tps est iam valde clarū. Ultimo ꝑcat successionem tpm. vn̄ in hymno. Qui certis vicib⁹ tpa diuidis

Prefigit. finit rem. vitam terminat atqȝ

Agros distinguit. significatqȝ deum

Hic autor equocat hoc nomē terminus. Nā p̄mo ꝑcat certam limitatōnem tpis ad aliqd faciendū. sic dicūt iuriste: assigno tibi terminū respōdendi Scdo ꝑcat extremitatē alicuius rei. sic dr: ille baculus habet duos termios Tercio ꝑcat finem vite. vn̄ Job Cōstituisti terminos eius. Quarto ꝑcat distinctōem finalē inter regiones vel agros. sic dr: Ille est termin⁹ brabantie. Ultimo ꝑcat deū. qꝛ deus termiat omnes res

Signat opus titulus. laudem notat et benefactum

Precellit titulus inscribit regula petrum

Exemplum pignus sepeq; signa notat

¶ Hic autor equocat hoc nomē titulus. Nā pmo fcat denoiatiōem opis sic dicimus titulus illius libri est talis Scdo fcat laudē. sic scribit in litteris Honesto viro magne reuerentie titulo decorato. Tercio fcat beneficiū ecclesiasticū. ꝛ sic dr in iure ꝙ nullus ordinari dz nisi sub titulo beneficij vel sufficientis patrimonij. Quarto fcat gradū in dignitate. ꝛ sic dr Ille hz titulū magistri. Quinto fcat descriptōem factā sup sepulcrū seu sup alias res. vn̄ in passione dn̄i Pilatus scripsit titulū ꝛ posuit ipm sup crucē. Sexto fcat regulā antiquoꝝ patrū. ꝛ sic dr in iure fm titulos antiquoꝝ. Septimo fcat exemplū. ꝛ sic dt Aug⁹. A maioribꝫ titulis minores informant. Octauo dr pignus. vt ille dimisit mihi talē rem in titulo certitudinis. Ultimo capit p figura. vn̄ in genesi. Erexit iacob lapidē in titulo

Accentusq; mora. constantia. proprietas est

¶ Hic equocat hoc nomen tenor. Nā pmo ponit p mō accentuādi. ꝛ sic dr ꝙ cuilibet syllabe tria ꝯueniūt. scz spūs. tenor. ꝛ tēpus. Scdo capit p mora tpis. vt hoc opus est factū modico tenore. Tercio fcat ꝯstantiā. sic dicim⁹ Ille hz tenorē in aīo. Ultimo fcat ꝓprietatē scribendi vel loquēdi. sic scribit in litteris. Uestre discretioni tenore p̄sentiū cupio declarare.

Dat vinū domus est quecūq; taberna locusq;

Merces quo vendes. ꝛ vbi mechanica tractes

¶ Hic equocat taberna Nā pmo fcat locū in quo ꝓpinat vinū seu cereuisia vn̄ Nō bon⁹ est verna quē nutrit sepe taberna. Jn̄ tabernator ꝛ tabernari⁹ id ē hospes Scdo est loc⁹ vbi res vendūt ꝛ artes mechanice exercent

Est animal taxus. vel taxus dicitur arbor

Hoc lignū taxum. dicatur ꝯstructio taxum

¶ Hic autor notat drn̄am inter taxus masculini generis. ꝛ taxus fei gn̄. et taxū neutri gn̄. Et dt ꝙ taxus masculini gn̄ est nomen aīalis de cui⁹ cute fiūt vestes. ꝛ alio noīe dr camelus. Sed taxus fei gn̄ est nomē cuiusdā arboris cuius lignū dr taxū. vn̄ Hec taxus crescit. hoc taxū crescere nescit. Etiā taxus dr res vel ꝯstructio de tali ligno

Terra sit infernus. virgo. deus. ac elementum

Celica vita caro. pthoplaustus machina mūdi

¶ Hic equocat hoc nomen terra. Nā pmo fcat infernū. vn̄ Job Anteq; vadā ad terrā tenebrosam. Scdo ponit p beata virgine. vn̄ ps. Ueritas de

terra orta est.id est de virgine. Tercio ponit̃ ꝑ deo. vñ Dic tibi terra leuẽ celi supeminet apẽ. Quarto est vnũ de q̃ttuor elementis. ꝛ sic dr ꝙ terra est infimũ elementũ. Quinto ꝓcat eternã vitã. vñ ps̃. Portio mea in terra viuentiũ. Sexto ꝓcat carnẽ humanã. vñ Iob Terra data est in manus impij. Septimo dr hõ. vñ in genesi In ꝑncipio creauit deus celũ ꝛ terraꝫ. Extra trãm ꝓcat eccl'iam militantẽ. vñ ps̃. Uisitaui terrã ꝛc̃.

Alea creata tabula pictura sigillum
Asser. et infallax. tabule tibi nomine detur

¶ Hic equocat̃ hoc nomẽ tabula. Nã ꝑmo ꝓcat aleã siue asserem in quo fit ludus taxilloꝝ. sic dicimus Illi ludũt in tabula. Scd̃o dr asser in quo est cera et quo pueri scribũt. ꝛ alio noĩe dr tabella. Uñ tabellio onis. i. publicus notarius. Tercio ꝓcat ornamentũ seu picturã. vñ in libro regũ. Salomõ fecit tabulas in tẽplo. i. picturas. Quarto ꝓcat sigillũ seu secretũ cordis. vñ Salomon in ꝓuer. Fili mi audi disciplinã patris tui ꝛ scribe eã in tabulis. id est in secreto cordis. Ultimo ponit̃ ꝓ assere ad modũ mense disposito. ꝛ hec est ꝯmunis eius significatio.

Tempto probat crimen. mouet. afficit. insidiatur

¶ Hic equocat̃ hoc ṽbũ tẽpto as are. Uñ ꝑmo est idem qd̃ ꝓbo. Uñ legit̃ in ꝓphetia. Tẽptauit deus abraã. i. ꝓbauit. Scd̃o ꝓcat aliquẽ ad crimen inducere. vñ in euãge. Ductus est ih̃s in desertũ vt tẽptaret̃ a diabolo. Tercio ꝓcat afficere. i. punire. ꝛ sic dicimus. Caro nostrũ tẽptat nos. id est afficit. Quarto ꝓcat insidias ponere. vñ ps̃. Tẽptauerũt me pr̃es vestri

Aufert deponit. det. tollo. dirigo. nutrit
Abscindit. recipit. hec tibi tollo notat

¶ Hic equocat̃ hoc ṽbũ tollo. Nã ꝑmo est auferre. ꝛ sic dicim⁹ Iohãnes tulit librũ suũ. Scd̃o ꝓcat deponere. vñ in Actib9 aploꝝ. Tollat̃ impius ne videat gloriã dei. Tercio ꝓcat dirigere seu portare. vñ in euã. Tolle grabatum tuũ ꝛ vade. Quarto ꝓcat nutrire. vñ Esaias. Nescis ꝙ ante tuli te. i. nutriui te. Quinto ꝓcat abscindere. vñ in die palmaꝝ. Pueri hebreoꝝ tollentes ramos. i. abscindẽtes. Ultimo ꝓcat recipe. vñ Tolle qd̃ tuũ est ꝛc̃.

Concũbit. reputat. tangit. signatq3 rigorem
Obseruat. possessa tenet. cantusq3 tenorem

¶ Hic autor equocat hoc ṽbũ teneo es ere. Nã ꝑmo est ꝯcũbere. vt ille tenuit mulierẽ ꝑ noctem Scd̃o ꝓcat reputare. vt ille tenet me pro stulto. Tercio restringit̃ ad tangibilia. vt ille tenet baculũ in manu. Quarto ꝓcat rigorem seruare. vt rex tenet iusticiã. Quinto ꝓcat seruare possessas res. vñ hebrardus Felix q̃ possessa tenet cũ ꝓsperitate. Ultimo ꝓcat tenere ꝯsonans

ciam in cantu. ꝛ sic dicimus Jlle tenet tenorem

Tantum demonstrat excludit dat[que] relatum

¶ Hic autor equocat ly tantū. Nā ṗmo ponit demōstratiue. vt dicendo tā tum habeo de pane. Scdo ponit exclusiue. vt dicendo tm̄ duo currunt. i. duo currūt ꝛ nō plures. Tercio ponit relatiue. vñ in sequētia de venerabili scā'o Sumit vnus sumūt mille q̄tum iste tantum ille

Separat hoc[que] semel supra bis signat et vltra

¶ Hic autor equocat hanc prepōnem trans. Vñ primo signat separatōez vel mutationē loci. et hoc solūmodo in compositōe. vt pz in hoc ꝟbo transio. Scdo est idē qd sup. ꝛ hoc dupl'r. scz in appōne ꝛ in ꝯpōne. Exēplū primi. vt deus est trans omnē creaturā. i. supra omnē creaturā. Jn ꝯpositione vt patz in hoc ꝟbo transgredior. i. supragredior. Tercio est idem qd vltra. ꝛ hoc dupl'r in appositōe. ꝛ ꝯpōne. Exēplum ṗmi. vt in donato cū dicit trās ripā. Exemplū scdi. vt in hoc ꝟbo traduco. i. vltra duco.

Jr notat etatē sponsum sexum probitatem

Angelus est iustus hos legis esse viros

¶ Hic autor sm ordinē litterarū equiuocat dictiones inchoantes ab v. Et ṗmo equocat hoc nomen vir. Unde ṗmo signat etatem virilem. Vñ apl'us Cum essem paruulus sapiebā vt puulus. cū aūt vir factus essem euacuaui ea que sunt paruuli. Scdo signat sexum virilem. ꝛ sic distinguit ꝯtra feminam. Tercio signat sponsum. vñ in euangelio. Jacob aūt genuit Joseph virū Marie. id est sponsum. Quarto signat probitatem. vñ poeta. Cum locus affuerit te precor esse virum. Quinto ponitur pro angelo. vñ in actib' apostolorū. Astiterūt duo viri ꝛc. Ultimo signat hominem iustum. vñ dicit psalmista. Beatus vir qui sperat dñm.

Partitur seruat consentit et integrat vnus

Excludit plurale facit similes et adunat

Discernit vnicus spes manet vna salus

¶ Hic autor equiuocat hoc nomen vnus Nā ṗmo ponit partitiuē. vt dicendo vnꝰ istoꝝ. Scdo ponit ꝯseruatiue. vt in boetio. Ad vnū tm̄ btitudinis finē. Tercio signat ꝯcordiā. vñ in actib' aplo'ꝝ. Erat aūt multoꝝ cor vnū Quarto iportat integritatē. vñ in cymbolo anastasij. Nā sicut aīa rōnalis et caro vnus est hō ꝛc. Quinto ponit exclusiue. ꝛ sic valet tm̄ sicut solus. vñ in eodē. Audi israel dñs deus tuus est vnus. id est solus. Sexto aggregat pluralitatem. et sic plures lapides in vno cumulo iacentes faciunt vnum

aceruū. Septimo importat ſilitudinē. Vñ aplus. Qui adheret deo vnus eſt cū deo. Octauo ſcat vnionē ſeu adunatōez. ⁊ ſic panthera ex multis ptibus adunita dr̄ vna. Nono ſt diſcretū. ⁊ ſic dicimus. ſmaragdus eſt vnus lapis. Decimo eſt pncipiū nūeri. ⁊ hec eſt eius ꝓpria ſcatio. Undecimo eſt idē qd̄ ſpes. vñ in geneſi Eſau dixit ad patrē ſuū nō dabis ei vnā bñdictionē pr̄ mi. Ultimo ſcat eternā vitā. vñ p̄s Vnam petij a dn̄o ⁊ hāc req̄ram

Umbra ſit in ſiluis hinc eſt diſtinctio triplex
Protegit eſt anima peccat moritur requieſcit
Infernū mimos ſignat inane facit

¶ Hic autor equocat hoc nomē vmbra. Nā pmo ſcat puatōnem lucis in ſiluis. et hoc fit tripl'r Primo p abſentiā ſolis. Scd̄o p interpoſitōez nubis denſe ⁊ aquoſe. Tercio ꝓpter reſiſtentiā ramoꝝ arboꝝ. Scd̄o ſcat ꝓtectionē. vñ p̄s. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ. Tercio ſcat aīam. ⁊ ſic dixerūt aliqui ꝙ aīa poſt mortē eſt vmbra. Quarto ponit̄ p pctō. vñ eſaias. Habitātibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Quinto eſt idē qd̄ mors. vñ theodolus Ex orta luce virgo reuocabit ad vmbras. Sexto ſcat refrigeriū ſeu req̄em. vñ in canticis canticoꝝ. Sub vmbra illius quē deſiderabā. Septimo ſcat obſcuritatē inferni. vñ exechiel Umbra ꝯſerues eos ineternū Octauo ſcat diuinatorē. vt ibi hic locus eſt pluribꝫ circūdatus vmbris. Ultimo eſt idē qd̄ vanū. vñ p̄s. Dies eius ſicut vmbra ptereūt

Eſt ſine fermento vilis ſic ocia ſignat
Debilis eſt vanus ⁊ ſignat rem ſine fructu

¶ Hic equocat̄ hoc nomē vanꝰ. Nā pmo ſcat nō fermentatuz. vt dicēdo panis nō eſt vanꝰ. i. fermentatꝰ Scd̄o eſt idē qd̄ vilis. vt ibi vanū eſt vobis ante lucē ſurgere. Tercio eſt idez qd̄ ocioſus. vt dr̄ Ille loq̄tur vana verba Quarto eſt idē qd̄ vilis. vñ p̄s. Hō vanitati ſilis factus eſt. Ultimo eſt ſine fructu. vñ Paulus Uana eſt religio ſupſticioſa

Unguis dat planū fine ſcalpit vilipendit

Hic equocat̄ hoc nomē vnguis. Nā pmo ſcat planicīē alicuius ſupficiei ⁊ ſic ſumit̄ apud lapicidas cū dr̄ Ille lapis eſt planus ad vnguez. Scd̄o ſcat finē. i. pfectōem rei. vñ Boetius in de diſciplina ſcolariū. Niſi freno ſobrietatis caſtiget̄ ad vnguē. Tercio ſcat extremitates digitoꝝ valentiū ad ſcalpendū. ⁊ hec eſt ꝓpria eius ſcatio. Quarto ſcat rē modici valoris Vñ Oratius. Reor tutela rerū tuarū aſſignat̄ vngui.

Uas ſonat eſt vena vas eſt ſcriptura ſupellex

¶ Hic autor equocat hoc nomen vas. Nā pmo ſcat inſtrumentū muſica

tale. vñ Esaias. A vasis canticoꝝ vsq; ad vas musicoꝝ. Scđo đr vena. et hoc siliťudinarie. q̄r recte sicut vas ꝯtinet humores. ita ⁊ vena ꝯtinet sanguinē. Tercio ſ̄cat scripturā sacrā. vñ p̄s. In vasis fictilib; habemꝰ thezaurū. Quarto ſ̄cat vtēsilia domꝰ. ⁊ sic dicimꝰ. In tali domo sꝫ vasa argētea

Verus homo deus est. verus iustus manifestat

Vera minus proprie. verum sine fraude metallum

Veracem signat instrumentumq; coquorum

Substat. ⁊ affirmat peregrinum. diminuitq;

Hic autor equocat hoc nomē verus. Nā p̄mo opponiť falso. ⁊ sic est idē qđ verax. ⁊ sic hō đr verus. Scđo restringiť ad deū. q̄r ipse met est veritas. Tercio est idē qđ iustus. ⁊ sic dicimꝰ. xp̄s est verꝰ iudex. Quarto est idē qđ manifestū. sic dicimꝰ ꝙ in sacro altaris est verꝰ deus. Quinto đr illud qđ est purū nō ꝯmixtū. ⁊ sic aurū đr verū vbi nō est aliud metallum ꝯmixtū Sexto đr instrumētū coquoꝝ. ⁊ sic đr veru. vñ Dic sine carne veru. ſꝫ dic cum carne verutū. Septio obstat. i. ꝯriatur falso sic đr in logica ꝙ verū ⁊ falsuꝫ opponunť. Octauo est aduerbium affirmādi idem quod certe. vnde in passione domini. Vere filius dei erat ille

Verbum pars per se. sermo. deceptio. christus

Hic autor equocat hoc nomē verbū. Nā p̄mo est vna ps orōis. vñ Donatus. Nomē ꝓnomē ṽbum ⁊c. Scđo est idē qđ loq̄la. vñ p̄s. Verba mea aurib; ꝑcipe dñe. Tercio est idē qđ deceptio. vñ Ouidiꝰ Verba dat omīs amans. Vltimo poniť ꝑ christo. vñ in euangelio. Verbū caro factum est. i. filius incarnatus est.

Extasis est somnus. verbaleq; visio nomen.

Hic autor equocat h̄ nomē visio. Nā p̄mo est extasis. i. raptus mētis ad ꝯtemplatōem celestiū. vñ in euāgelio. Visionē quā videritꝫ nemini dixeritꝫ Scđo ſ̄cat opatōem somni. ⁊ est idē qđ somnū: vt dicēdo. ego habui de nocte talē visionē. Tercio ē nomē ṽbale in io ťmiatū. ⁊ sic ſ̄cat tria. sicut q̊dlibet nomē in tio termiatū. s. actū vidētis. passionē rei vise. ⁊ ꝓprietatē mediā per (quā res videť

Est virtus ordo. diuina potentia. robur

Denotat effectus viciis opponitur atq;

Designat coitum miracula vimq; potentum

Hic autor equocat h̄ nomē virtus. Nā p̄mo ſ̄cat chorū angelorū. vñ in euāgelio. ṽtutes celoꝝ mouebunť tibi. Tercio ſ̄cat fortitudinē. vñ Prouer. Gigas nō saluabiť in mľtitudine ṽtutis sue. Quarto ſ̄cat efficaciā alicuiꝰ rei. Sic dicūt medici ꝙ multe sꝫ ṽtutes herbaꝝ Quinto opponiť vicio. ⁊ sic

est vna bona q̄litas aīe q̄ eā h̄ntem p̄ficit ⁊ opus eius laudabile reddit Sexto s̄cat possibilitatē exercēdi luxuriā. Septīo dr̄ opatio miraculi. vn̄ in euāgelio: ⁊ v̄tus exiuit de illo. Ultimo s̄cat terrenā potentiā. ⁊ sic scribit̄ in lr̄is Quare mandamus vobis quatenus in virtute obedientie illud mandatum dignemini exequi.

Auris mens oculus omnes quoq̄ credo videre

Sic video vitat intelligit et miseretur.

Approbat et patitur: iudiciumq̄ notat

Hic autor equocat hoc v̄bum video. Nā p̄mo ponit̄ p̄ audire. vnde in Gen̄. Ois p̄pl's vidit voces ⁊ tonitrua. Scd̄o ponitur p̄ imaginari. vn̄ in Gen̄. Pharao vidit duo somnia Tercio s̄cat aliq̄d p̄ visum p̄cipere. ⁊ sic capit̄ p̄prie. vn̄ Grego. Quod oculus nō vidit nec auris audiuit Quarto s̄cat intelligere siue scire. vn̄ in euāg. Deus videt q̄ in corde st̄. Quīto s̄cat approbare. vn̄ in Gen̄. Et vidit deus cūcta q̄ fecerat. Sexto s̄cat misereri. vn̄ in Exodo Uidēs vidi afflictōem p̄pl'i mei. Septīo s̄cat pati. vn̄ in purificatōe Nō visur̄ se mortē. Ultīo est idē q̄d iudicare. vn̄ p̄s. Uidi h̄ulitatē meā ⁊c̄ Etiā s̄cat vitare seu cauere. vt ibi Uidete ne forte sumatis de ligno vite

Signat vbi postq̄ querit quandoq̄ refertur

Incertum circa sepe notare solet.

Hic autor equocat hoc aduerbiū vbi. vn̄ p̄mo est idē q̄d postq̄. ⁊ sic ē aduerbiū t̄pis. vn̄ Paulus Ubi venit plenitudo t̄pis. Scd̄o ponit̄ interrogatiue. vn̄ in euāg. Ubi est q̄ natus est rex iudeor̄ Tercio ponit̄ relatiue. vn̄ in euāg. Ubi ego sum illic ⁊ minister me⁹ erit. Quarto ponit̄ indeterminate seu infinite. ⁊ sic īportat incertitudinē loci. Sic dicim⁹: nescio vbi sortes ē. Quīto ponitur p̄ circa. i. īportat circūstantiā loci. vn̄ Job Ubi est ḡ reqes mea

Quod dat vt atq̄ modū seu q̄uis tempora finem

Efficit exemplum. vera notare solet

Hic autor equocat li vt. Nā p̄mo est ꝯiūctio ⁊ ponit̄ p̄ q̄ vel q̄tenus. sic scribit̄ in lr̄is. Rogo vt dignemī mihi subuenire. Scd̄o ponit̄ p̄ sicut. ⁊ sic ē aduerbiū silitudinis. vn̄ in Cāticis. Pulchra est vt luna electa vt sol Tercio ponit̄ p̄ q̄uis. ⁊ sic est ꝯiūctio expletiua. Quarto est aduerbiū t̄pis. ⁊ ponit̄ p̄ postq̄. vn̄ de b̄tā v̄gine. Ut audiuit Elizabeth. Quīto s̄cat circūstātiam cause finalis. vn̄ in euāg. Propter hoc veni in mundū vt q̄ nos vidit videat. Sexto s̄cat circūstantiā cause efficient̄. vn̄ p̄s. Ut q̄d repulisti eos in finē. Septīo ponit̄ exēplificatiue. vt dicēdo Nomē terminatur in vs vt dn̄s. Ultimo ponit̄ affirmatiue. vn̄ apl's. Christus iudicatus est vt hō

Est species terre. vas sanguinis. ingeniumq̄

Joannis de garlandia

Hic autor equocat h̄ nomē vena. Nā p̄mo ſcat viā ſubterraneā p̄ quā aq̄ h̄z diſcurſum. Scd̄o d̄r vas ↄtinens ſanguinē. ⁊ ſic capit̄ ꝓprie. Ultimo ſcat ingenium. vn̄ Salomon Uena bn̄dicta letare

Corpus habet vires anime. vis inſita virtus

Uis vtroq̄ȝ manet. vis ratione caret

Hic autor equocat hoc nomen vis. Nā p̄mo ſcat fortitudinē corpalem vn̄ Catho. Corpis exigui vires cōtemnere noli. Scd̄o d̄r qualitas inſita anime ſm quam hō intelligit ⁊ magis ꝓprie vocatur ꝟtus. Tercio vis habet reſpectū ad vtrūq̄ȝ. ſ. ad aīam ⁊ ad corpus. Ultimo ſcat abſq̄ȝ rōe ⁊ violenter. Sic dicimus: hoc eſt p̄ vim factum

Bella virago facit. nos prima virago peremit

Hic autor equocat hoc nomē virago. Nā p̄mo ſcat fortem mulierē bellicoſam ⁊ in animo diſtorto. ⁊ ſic d̄r virago quaſi viriliter agens. Secūdo ſignificat p̄mam mulierem vnde nos habemus originem. ſ. euam. ⁊ ſic d̄r virago q̄ſi a viro acta. i. formata. Nā dn̄s tulit vnam de coſtis ade. ⁊ inde edificauit mulierem que vocatur virago

Indulget venia. fertur licentia ſepe

Hic autor equocat hoc nomen venia. Nam p̄mo ſcat remiſſionem peccatorum. vnde. Da veniam cunctis hic ⁊ vbiq̄ȝ ſepultis. Secūdo ſignificat licentiam. vt ille petit veniam a magiſtro

Zelus amor. zelus inuidia. zelus quoq̄ȝ riget

Hic autor ſm ordinē lrāꝝ equocat dcōnes inchoatas a z. Et p̄mo equocat hoc nomē zelus. Nā p̄mo eſt amor ſponſi ad ſpōſam. vn̄ Ebrard⁹. Zelus amor ſponſi. Inde zelotipus. i. q̄ amat vel amatur. Scd̄o eſt idē qd̄ inuidia. vnde p̄s. Zelus domus tue comedit me. Tercio eſt idem qd̄ ira dei vt zelo domini mali puniuntur

Litteram veſtibulum thalamum notat hec tria zeta

Hic autor equiuocat hanc dictōem zeta. Nā p̄mo eſt q̄dam lr̄a. vt pȝ in alphabeto. Scd̄o eſt veſtibulū domus. i. ambulatoriū in quo dn̄i ſolent ſpaciari. Sic legit̄ in paſſionali. ꝙ Jacob dixit ad regē Faciā tibi duas zetas vnā hyemaleȝ: ⁊ aliam eſtiualē. Ultimo ſcat thalamū. i. camerā ſponſi. vt dn̄s egreſſus eſt de zeta q̄ ſit bn̄dictus in ſecula ſeculoꝝ cū glorioſa eius genitrice ꝟgine Maria Amen. Et in hoc habetur finis

Expliciūt equiuocatōes cū notabili expoſitōe. Anno dn̄i M. cccc. xcv. Die. xxviij. menſis Aprilis.

Cum sanatus erat rex Mudondo f

~~Ferrefi om fer~~

Cum sacratus erat rex illudere pilat

Sit repertus torum desipuisse jubet

~~Si tamen ...~~

Veros pater ... in ... rebus ... implora

Qui est ... sapiens et ... in ... rebus

sius ... ipse e ... atque ...

... respectus ... ...

Dominus Wyskes [?] ...

Ja ... ... habe ... ...

Christus qui natus est de ma

ria ... virgine et ... ...

...obis ... obediens ... patibulo

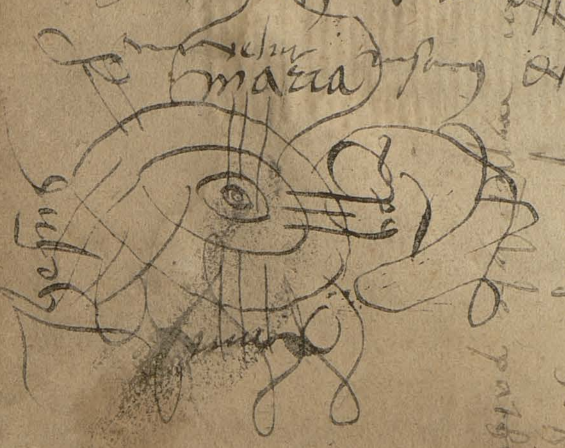
... ...

...o sunt vere ~~...~~

...

... ...

... maria ... ...

berga tralhes

neer tormentorum sunt exitii ille preces

cuncta sepulchri cui ceras extitatus

berga tralhes